ନୀଳ ବିହଙ୍ଗ

ଗୁମ୍ଫା କୁହେଳୀ

(ଡିଟେକ୍‌ଟିଭ୍ ଉପନ୍ୟାସ)

● ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ବ

● ୪ର୍ଥ ଖଣ୍ଡ

[illegible]

ପ୍ରକାଶକ
ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ଦାସ

୫ଏ, ନୁର ମହମ୍ମଦ ଲେନ୍
କଲିକତା-୯

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଶିଳ୍ପୀ
ଜୀବନ ସେନ୍
ମୁଦ୍ରଣ
କଳିଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରଣୀ
୫ଏ, ନୁରମହମ୍ମଦ ଲେନ୍
କଲିକତା-୯

ଅଗ୍ରପ୍ରକାଶ
୭ ନଭେମ୍ବର
୧୯୬୦

ଦୁଇଟଙ୍କା

ଗୋଟିଏ ଘନ-କୃଷ୍ଣ ଦୀର୍ଘ ବେଣୀ ।

ଲମ୍ବି ଆସିଛି ତଳକୁ ବାହାରକୁ ।

ସୁନ୍ଦର ମୁଖଶ୍ରୀ । କୁଙ୍କୁମିତ କପାଳ । ମୁଦ୍ରିତ ନୟନ । ତରୁଣୀ, ତନ୍ୱୀ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଦେଖୁଥିଲେ ।

ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ ଖଡ଼୍‌ଗପୁର ଷ୍ଟେସନରେ ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାକରୁ ଅଧିକ ହେବ ଅଟକି ରହିଛି । ଯାତ୍ରୀଙ୍କ କୋଳାହଳରେ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ କଲିକତା ଆସୁଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମଝି ପଥରେ ଯେ ଏପରି ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିବ, ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସୁଦ୍ଧା କଳ୍ପନା କରି ନ ଥିଲେ ।

ପ୍ଲାଟଫର୍ମ ଉପରେ ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଘୂରି ବୁଲୁଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁହଁରେ କପରି ଏକ ଅତଙ୍କର ଚିହ୍ନ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା । ବିଶେଷ କରି ସେହି କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟଟି ପାଖରେ ସବୁବେଳେ ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ଆଖି ଘୂରି ବୁଲୁଥିଲା । ରେଲୱେଏ ପୁଲିସ୍‌ଙ୍କ ଶକ୍ତ ପହରା ଫଳରେ କେହି ପାଖକୁ ଯାଇ ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇଲେ । ସେହି ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟଟିରେ ଅଉ କୌଣସି ଯାତ୍ରୀ ନାହାନ୍ତି । ରେଲୱେଏ ପୁଲିସ୍ ଅଫିସରଙ୍କ ଆଡକୁ ମୁହଁ ପଚାରିଲେ—ଆପଣଙ୍କର ତଦନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି ?

ପ୍ରାୟ ।

ଟ୍ରେନ୍ ଏବେ ଛାଡ଼ ଦଅନ୍ତୁ ।

ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ଛାଡ଼ ଦଆଯିବ । ଅଚ୍ଛା ମିଃ ମହାପାତ୍ର, ଆପଣଙ୍କର ଏଇ ମର୍ଡର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାରଣା କ'ଣ ହେଉଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ସ୍ମିତ ହସି କହିଲେ—ଦେଖନ୍ତୁ ମିଃ ବାନାର୍ଜି ! ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଆଦୌ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଟିକିଏ ବିଶ୍ରାମ କରିବାକୁ ଦାର୍ଜିଲିଂ ଯାଉଛି । ନିହାତି ଲୋକମାନଙ୍କ ହଟ୍ଟଗୋଳରେ ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ହେଲା । ତା ନ ହେଇଥିଲେ, ମୁଁ ବୋଧହୁଏ ତନ୍ଦ୍ରାକୁ ଉପେକ୍ଷି ନଥାନ୍ତି ।

ପୁଲିସ୍ ଅଫିସର ମିଃ ବାନାର୍ଜି ଗୋଟିଏ ସିଗାରେଟ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ବଢେଇ ଦେଇ କହିଲେ, ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ଆପଣଙ୍କର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଯେ, ଆପଣ ଯାହାକୁ ଡର ଡରି ଦୂରେଇ

ଯାଉଚନ୍ତି, ସେଇ ଅପଣଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଛାଇପରି ଧାଇଁ ବୁଲୁଚି ।
ତା' ନ ହେଲେ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି, ଆପଣ ଯେଉଁ ଟ୍ରେନରେ, ମର୍ଡର ସେଇ ଟ୍ରେନ୍‌ରେ । ମିଃ ଭାନାର୍ଜୀ ହସିଲେ ।

ଅଚ୍ଛା ଏଇ ଭଦ୍ର ମହିଳା କିଏ, କେଉଁଠୁ ଆସୁଥିଲେ, କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଥିଲେ, କିଛି ଜାଣି ପାରିଲେ ?

ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ । ପୁରୀରୁ ହାବଡ଼ା । ଏତିକି ଛଡ଼ା ଅଜ କୌଣସି ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ମୁଁ ଖୋଜି ପାଇ ନାହିଁ ।

ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କର ଏଇ ଛୋଟ ଚମଡ଼ା ସୁଟ୍‌କେସ୍ ଓ ବେଡ଼ିଂଟି ଛଡା ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ । ସୁଟ୍‌କେଶଟି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କେତେଖଣ୍ଡି ଶାଢ଼ୀ, କେତେଖଣ୍ଡି ଶାୟା ଓ କେତୋଟି ବ୍ଲାଉଜ୍ । ବାସ୍ ।

ହୁଁ, ଏହାଙ୍କୁ ଯେ ହତ୍ୟା କରା ହୋଇଚି, କେତେବେଳେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା ?

ଏଇ ଖଡ୍‌ଗପୁରରେ । ତାଙ୍କର ଜଣେ ସହଯାତ୍ରୀ ଆମକୁ ଖବର ଦେଲେ । ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହେଲାଣି ବାଲେଶ୍ୱରରୁ । କାରଣ ଭଦ୍ରମହିଳାଙ୍କୁ ଠିକ କଟକ ଷ୍ଟେସନରେ ଦେଖିଥିଲେ ଯେଉଁପରି ସ୍ଥିର ହୋଇ ବସିଥିଲେ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଠିକ୍ ସେହି ପରି ଦେଖିଲେ, ଖଡ୍‌ଗପୁରରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବସି ରହିଥିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଆମକୁ ଖବର ଦେଲେ ।

ତା'ପରେ ?

ମୁଁ ଆସି ଦେଖିଲି, ପ୍ରକୃତରେ ଭଦ୍ର ମହିଳା ମୃତ ।

ଏଇ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ଅନ୍ୟ ଯାତ୍ରୀମାନେ କ'ଣ ଚାଲି ଗଲେଣି ?

ନା, ମୃତ ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କୁ ଲଗେଇ ଏଠାରେ ଚାରିଜଣ

ଯାତ୍ରୀ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଯିବେ ହାୱଡ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ତାଭିତରୁ ଜଣେ ଅଂଗ୍ଲୋଇଣ୍ଡିଆନ, ଜଣେ ମାଡ୍ରାସୀ, ଜଣେ ବଙ୍ଗାଳୀ, ଅନ୍ୟ ଜଣକ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀ ।

ଆପଣଙ୍କୁ ଖବର କିଏ ଦେଲା ?

ବଙ୍ଗାଳୀ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ ।

ସେମାନେ ଗଲେ କେଉଁ ଆଡ଼େ ?

ସମସ୍ତେ ୱେଟିଂ ରୁମ୍ ରେ । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚାରିଛି । ସେପରି କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଜନକ ସୂତ୍ର ତାହାର ମୁହଁରୁ ପାଇନାହିଁ ।

ହୁଁ, ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ଏଇ ଚଳନ୍ତା ଟ୍ରେନ୍ ରେ ମର୍ଡର କରା ହୋଇଛି ?

ମୋ ମନରେ ପ୍ରଥମେ ସେଇ ସନ୍ଦେହ ଜାଗିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଂଗ୍ଲୋ ଯାତ୍ରୀ ଜଣକ କହିଲେ—ସେ ପୁରୀ ଷ୍ଟେସନରେ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମୀୟ ମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ତା'ପରେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

ତା'ହେଲେ ଆପଣ ସ୍ଥିର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯେ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ଚଳନ୍ତା ଟ୍ରେନ୍ ରେ ମର୍ଡର କରା ହୋଇଛି ।

ତା'ଛଡ଼ା ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

ନା, ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ । ସବ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର କିପରି ଚିନ୍ତିତ ଜଣା ଯାଉଥିଲେ । ସେ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟଟିର ଗୁଡ଼ ଆଡ଼େ ଥରେ ଆଖି ପକାଇ ପୁଣି ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଗେଇ ଗଲେ । ଦେହରେ ହାତ ମାରିଲେ । ଆଖିପତା

ସେ ଜଣକ କିନ୍ତୁ ଆଖି ବୁଜି ଗୋଟାଏ ଆରାମ ଚେଅର ଉପରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କେବଳ ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁ ନୀରବ ହେଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ମର୍ଡ଼ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଳାପ ଆଲୋଚନା ହେଉଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହଯାତ୍ରୀ ତିନିଜଣଙ୍କ ଆଡ଼େ କେବଳ ରହି ରହି ଚାହୁଁଥିଲେ । ଶେଷରେ ସେ ଆଂଲୋ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ ପାଖକୁ ଉଠିଯାଇ କହିଲେ—କ୍ଷମା କରିବେ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଟିକିଏ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ଆସିଛି ।

କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଦେଖିଲେ, ସେହି ଆଂଲୋ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ ଅଥବା ତାଙ୍କ ଦେହ ମୁହଁରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଚିହ୍ନ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ସେ ଆଖି ବୁଜି କ'ଣ ଯେପରି ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଅଥବା ତନ୍ଦ୍ରାଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହାତର ସିଗାରେଟ୍ଟିରୁ ଧୂମ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ବସିଥିବା ସେହି ମାଡ୍ରାଜୀ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଘନ ଘନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେଠାରୁ ପାଦ ଫେରାଇ ଯାଇ ମାଡ୍ରାଜୀ ଭଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପାଖ ଚେଅରରେ ବସିଲେ ।

ମୋ ନାଁ ମିଃ ରାଘବନ୍ । ମାଡ୍ରାଜୀ ଭଦ୍ର ଲୋକଟି ଖବର କାଗଜ ଖଣ୍ଡିକ ଟେବୁଲ ଉପରେ ରଖି ଆପଣା ଛାଏଁ କହିଲେ ।

ଆପଣ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଥିଲେ ?

ହଁ, କିନ୍ତୁ ମୋଠାରୁ ମିଃ ଥମାସ୍ ଅଧିକ ଜାଣିଛନ୍ତି । ସେ ସେହି ଆଂଲୋ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ ଆଡ଼କୁ ଆଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇଲେ ।

ଆପଣ ଭୟ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ମିଃ ରାଘବନ୍, ଖାଲି କେତୋଟି

କଥା ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ । ଆପଣ ଯାହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, ତାହା କହିବାକୁ ଅଦୌ ବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ରାଘବନ୍ ପୁଣି ଖବର କାଗଜଟି ଟେବୁଲ ଉପରୁ ଉଠାଇ ନେଲେ । କହିଲେ, ମୋର ମନେ ହେଉଚି, ଏଇ (ମିଃ ଥମାସଙ୍କ ଅଡ଼େ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ) ମାନେ ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ ।

ତାଙ୍କ କଥା ସିନା ସେ କହିବେ, ଆପଣଙ୍କ କଥା ?

ମୋ ଘର ମାଡ୍ରାସରେ ।

ମୁଁ ଜାଣେ ।

ତା' ହେଲେ ମୁଁ କେଉଁଠୁ ଆସିଲି ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଥିବେ ।

ଜାଣିଚି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜୀ ଭଦ୍ରଲୋକ ହସିଲେ, ତା' ହେଲେ ଆପଣ ମୋତେ ବଞ୍ଚେଇ ଦେଲେ, ସବୁ ତ ଜାଣିଚନ୍ତି, ମୋତେ ଆଉ କହିବାକୁ କିଛି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଆପଣ ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଉଠିଲା ବେଳେ ମିସ ଚଉଧୁରୀ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ? ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ଟିକିଏ ଉଷ୍ମତା ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା ।

ଆପଣ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ?

ମିଃ ରାଘବନ୍, ଆପଣ ଅଯଥାରେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରୁଚନ୍ତି ।

ମୁଁ ତ ସେଇକଥା କହୁଚି, ଆପଣ ମିଃ ଥମସନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ । କେବଳ ରାଘବନ୍‌ଙ୍କ ମୁହଁକୁ କପର ଏକ ବେଖାପ ଚାହାଣୀରେ ଅନାଇ ରହିଲେ ।

ରାଘବନ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦ୍ରିତ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଉତ୍ସୁକ ଚିହ୍ନ ଫୁଟି ଉଠୁଥିଲା ।

ତା'ହେଲେ ? ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ କଠିନ ସ୍ୱରରେ ରାଘବନଙ୍କ ଆଖି ପୁଣି ଖୋଲିଗଲା ।

ସତ କହୁଚି, ମିସ୍ ରଜଧୁରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋତେ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ ।

ସେ କଥା ମୁଁ ଜାଣେ ।

ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ? ରାଘବନଙ୍କ ମୁହଁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇ ଉଠିଲା । ତା'ହେଲେ ଆପଣ ମୋତେ ବଞ୍ଚାଇଲେ । କି ଦୁର୍ଯୋଗରେ ମଣିଷ ଘରୁ ବାହାରିଥିଲା କେଜାଣି । ଭଗବାନ ! ରାଘବନ ଗୋଟିଏ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ଆପଣ କ'ଣ ପୁରୀରୁ ଆସିଲେ ?

ନା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ଼ରୁ ।

ସେତେବେଳେ ଆପଣ ମିସ୍ ରଜଧୁରୀଙ୍କୁ କିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଥିଲେ ?

ସେ ଝରକା ବାହାରକୁ ମୁହଁ କରି ବସିଥିଲେ ।

ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ ମିଃ ଥମସନ୍ ମିସ୍ ରଜଧୁରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବୁକଥା ଜାଣନ୍ତି ?

ସେ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

ମିଃ ଥମସନ ମିସ୍ ରଜଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ଆପଣ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଥିଲେ ?

ନା, ଶୁଣିଥିଲି ।

ହୁଁ, ଆପଣ ଥମସନ୍‌ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ କିପରି ?

ଗାଡ଼ିରେ ।

ତାଙ୍କ ନାଁ ଜାଣିଲେ କିପରି ?

କିଛି ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲା ।

ଆପଣ ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଉଠିଲାବେଳେ ମିଃ ଥମସନ୍ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ?

ଦରଜା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ମୋତେ ଦୁଆର ଖୋଲି ଦେଲେ ।

ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ପଛରୁ କାହାର କଠିନ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା । ରାଘବନ ଓ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦୁହେଁ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ବୁଲି ଅନାଇଲେ । ମିଃ ଥମସନ କ୍ରୁଦ୍ଧ ନୟନରେ ଚାହିଁ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସଂଗେ ସଂଗେ ରାଘବନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଭୟର ଚିହ୍ନ ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଆଳାପ ହୋଇଛି ?

ରାଘବନଙ୍କ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଯେପରି ଶୀତଳ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଟ୍ରେନ୍‌ର ଦୁଆର ଖୋଲି ଦେଇଛି ? ମିଃ ଥମସନଙ୍କ ସ୍ୱର କ୍ରମେ କର୍କଶ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା । ମୁହଁ ଲାଲ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ।

ରାଘବନ ନୀରବରେ ବସିଥିଲେ ।

ମିଥ୍ୟାବାଦୀ । ମିଃ ଥମସନ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ କହିଲେ, କ୍ଷମା କରିବେ, ଆପଣ ଯେ ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ବିଭାଗର ଲୋକ ହୋଇଥିବେ ବୁଝି ପାରୁଛି, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ନାଁଟା···

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ।

ବୁଝିଲେ ମିଃ ମହାପାତ୍ର, ଏ ଭଦ୍ରଲୋକ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସବୁ ମିଛକଥା କହୁଛନ୍ତି ।

ସେ କଥା ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁଛି । ତେବେ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର ଧାରଣା କ'ଣ ?

ମିଃ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କୁ ମୁଁ ସବୁ କଥା କହିଛି ।

ହୁଁ, ତେବେ ଅଳ୍ପରେ ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାରେ ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଅଛି ?

ଓ, ନା, ନା, ମିଃ ମହାପାତ୍ର । କେବଳ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ ବୋଲି ମୁଁ କହୁ ନଥିଲି । ସିଗାରେଟ୍ ନିଅନ୍ତୁ । ମିଃ ଥମସନ୍ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡେ ବଢେଇ ଦେଲେ ।

ଷ୍ଟେସନରେ ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ିବାର ଘଣ୍ଟା ବାଜି ଉଠିଲା । ବିଶ୍ରାମାଗାରର ସବୁ ଯାତ୍ରୀମାନେ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଃ ଥମସନ ମଧ୍ୟ ।

ଆପଣ ଚାଲନ୍ତୁ । ମୁଁ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଯିବି ।

ସମସ୍ତେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଥମସନ ମଧ୍ୟ ଅଗେଇଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଦେଖିଲେ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ମୃତ ସମ୍ବାଦ ଦେଇଥିବା ବଙ୍ଗାଳୀ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଠି ନାହାନ୍ତି । ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କୁ ଗାଢ ନିଦ୍ରା ଘୋଟି ଯାଇଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ହାତମାରି ଉଠାଇଲେ ।

ଭଦ୍ରଲୋକ ତରତର୍ ବେଗରେ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

ଆପଣଙ୍କୁ ତ ମୁଁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ?

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଆପଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛି ।

ତମାଚେ, ମୋତେ ଆପଣ କିପରି ଚିହ୍ନିଲେ ?

ଆପଣ କଟକରୁ ଡାକନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ ଆସିଛନ୍ତି, ହାବଡ଼ା ଯିବେ ।

ସେଥିରେ ଆପଣଙ୍କର କ'ଣ ଅଛି ?

ନା, ମୋର କିଛି ନାହିଁ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ଗାଡ଼ି ଛାଡ଼ୁଚି । ଯାଆନ୍ତୁ ।

ଓଃ ! ଭଦ୍ରଲୋକ ଟିକିଏ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଧନ୍ୟବାଦ । ମୁଁ ଭାବିଥିଲି……

ବୋଧହୁଏ ଚୋର କିମ୍ବା ପକେଟମାର ହୋଇଥିବ ।

ଭଦ୍ରଲୋକ ଖାଲି ହସିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ତାଙ୍କରି ପଛେ ପଛେ ଆଗେଇଲେ ।

ଗାର୍ଡ ହୁଇସିଲ୍ ଦେଉଥିଲେ, ନାଲି ପତାକା ହଲାଉଥିଲେ । ବଙ୍ଗାଳୀ ଭଦ୍ରଲୋକ ଜଣକ ଦଉଡ଼ି ଦଉଡ଼ି ଯାଇ ନିଜ କମ୍ପାର୍ଟ-ମେଣ୍ଟରେ ଉଠିଲେ ।

ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ କହିଲେ, ବିଶେଷ କୌଣସି ସୂତ୍ର ମିଳିଲା ନାହିଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଲାସ୍ ଟା ପୋଷ୍ଟମର୍ଟମ କରି ସାରିଲେ ଯାହା ହେବ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପାଇ ପାରିଲୁ ନାହିଁ ।

ଟ୍ରେନ୍ ଧୀରେ ଧୀରେ ଛାଡ଼ୁଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ରଡ଼ ଧରି ଧରି ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ ।

ମୋର ମଧ୍ୟ ଏ କେସ୍ ଟି ପାଇଁ ମନରେ ଖୁବ୍ ଆଗ୍ରହ ଜାଗିଛି ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ । ଯାହା ମନେ ହେଉଛି ମୋର ଦାର୍ଜିଲିଂ ଯିବା କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରି କଲିକତାରେ ରହିବି । ଠିକଣା ଜଣାଇ କଲିକତାରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିବି । ପୋଷ୍ଟମର୍ଟମ ରିପୋର୍ଟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦରକାରୀ ତଥ୍ୟ ଯାହା ପାଇବେ ମୋତେ ଜଣାଇବେ ।

ହେଉ, ଆପଣ ଏବେ ଉପରକୁ ଉଠି ଯାଆନ୍ତୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟକୁ ଉଠିଗଲେ ।

ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ ଅଳ୍ପ କିଛି ଦୂର ଯାଇ କହିଲେ, ଏ ଭେଟ୍‌ର କଥା ଯେପରି ନ ଭୁଲନ୍ତି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । କାରଣ ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସିଲେ । କହିଲେ, ଆଲୋକର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ ହୁଏ ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ । ଅପଣ ଖୋଜନ୍ତୁ, ପାଇବେ ।

ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ ହସିଲେ । ହାତଯୋଡ଼ି ନମସ୍କାର କଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ପ୍ରତିନମସ୍କାର ଜଣାଇଲେ ।

ମିଃ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବାଯାଏ ସେ ବାହାରକୁ ଚାହିଁଥିଲେ ।

ସେଦିନ ଟ୍ରେନ୍ ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାଏ ଲେଟ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଯେତେବେଳେ 'ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା' ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେତେବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ସାଢେ ବାରଟା ବାଜି ଯାଇ-ଥିଲା ।

'ଗ୍ରୀନ୍‌ଭିଲା'ର ମ୍ୟାନେଜର ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ରହିବାର ସମସ୍ତ ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଦେଲେ । ପ୍ରାୟ ଘଣ୍ଟାକ ଭିତରେ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ସମସ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ଦେହଟା ଖୁବ୍

ଅଳସ ଲାଗୁଥିଲା । ବାହାରେ କୁଆଡ଼େ ବାହାରିବାର ଇଚ୍ଛା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ ନ ଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଝରକା ପାଖକୁ ଯାଇ, ଗୋଟିଏ ଦରଜା ଖୋଲି ବାହାରକୁ ଚାହିଁଲେ । ରୁପସୀ ଚୌରଙ୍ଗୀ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଯେପରି ସେ ଶ୍ରୀହୀନା । ମାଦକତା ନାହିଁ, ସୌରଭ ନାହିଁ । ଦିନ ଗଡ଼ି ଧୀରେ ଧୀରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆସିବ । ତା'ପରେ ଜୁଆର ଉଠିବ ଚୌରଙ୍ଗୀ ବକ୍ଷରେ । ସେତେବେଳେ ରୁପସୀ, ଯୌବନା ଚୌରଙ୍ଗୀର ଛାତି ଉପରେ ଫୁଟି ଉଠିବ ଲକ୍ଷେ ପାରିଜାତ ।

ମନେ ମନେ ତୁଳନା କରୁଥିଲେ ଦିନ ଆଉ ରାତିର ଚୌରଙ୍ଗୀକୁ ।

ସା'ବ୍ !

ପଛରୁ କାହାର ଡାକ ଶୁଣି ସତ୍ୟବ୍ରତ ବୁଲି ଅନେଇଲେ । 'ଗ୍ରୀନ୍‌ଭିଲ୍'ର ଚାକର ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ।

କ'ଣ କହୁଛ ?

ଆପଣଙ୍କର ଫୋନ୍ ଆସିଛି ।

ମୋର ଫୋନ୍ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ ।

ହଁ ମ୍ୟାନେଜର ସାହେବ ତିନି ନମ୍ବର ସାହେବଙ୍କୁ ଡାକି ଦେବାକୁ କହିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ରୁମ୍‌ରୁ ପଦାକୁ ବାହାରି ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ସେ ନିଜର ରୁମ୍ ନମ୍ବରକୁ ଅଜାଣତରେ ଚାହିଁଲେ । ହଁ, ୩ନମ୍ବର ରୁମ୍ । ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଫିସ୍ ଆଡ଼େ ଆଗେଇ ଗଲେ । ଟେଲିଫୋନ୍ ରିସିଭରଟା ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥୁଆ ହୋଇଥିଲା । ମ୍ୟାନେଜର କୁଆଡେ ଚାଲି

ଯାଇଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ରିସିଭରଟି କାନରେ ଦେଇ କହିଲେ, ହ୍ୟାଲୋ !

ଅପର ପ୍ରାନ୍ତରୁ କାହାର ଏକ ବିଚଳିତ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା, କିଏ କୁମାର !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ନୀରବ ରହିଲେ ।

ଅପର ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅଧିକ ବିଚଳିତ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା ।

ସର୍ବନାଶ ହୋଇଛି କୁମାର । ତୁ ଖବର ପାଇଛୁ ?

କ'ଣ ହେଲା ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ହଠାତ୍ ପଚାରିଦେଲେ ।

ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ ପହଞ୍ଚି ନାହିଁ । ଶୁଣୁଛି ତାକୁ ହତ୍ୟା କରା ହୋଇଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଖୁବ୍ ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତି ଭିତରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । କିଏ କୁମାର, କିଏ କୁମାରକୁ ଫୋନ୍ କରୁଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତ କିଛି ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତଥାପି ସେ ଯେପରି ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ ।

ତା'ହେଲେ ?

ମୁଁ ବି ସେଇଆ ଭାବୁଛି । ମାଷ୍ଟରଙ୍କ ସଂଗରେ ଦେଖା ହୋଇନାହିଁ । ଦେଖା କରି ମୁଁ ତୋତେ ଫୋନ୍ ରେ ଜଣାଇବି ।

କାହିଁକି, ତୁ ଆସି ପାରିବୁ ନାହିଁ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ନା, ନା, ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଆଜି ହୁଏତ ମାଷ୍ଟରଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଖୁନ୍ ହୋଇଥାଏ, ତା'ହେଲେ ଆମ ଭିତରୁ କାହାରି ଜଣଙ୍କ ରକ୍ତରେ ମାଷ୍ଟର ତୃଷା ମେଣ୍ଟିବ । ଖୁବ୍ ସାବଧାନ । ମୁଁ ତତେ ଘଣ୍ଟାଏ ଭିତରେ ଖବର ଦେବି ।

ମୁଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବି । କହି ସତ୍ୟବ୍ରତ ରିସିଭରଟା ଯଥାସ୍ଥାନରେ ରଖିଦେଲେ ।

ସିଗାରେଟ୍ ! କାହାର ପରିଚିତ ସ୍ୱରରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ବୁଲି ଚାହିଁଲେ ।

ଆରେ ମିଃ ଅମାସ୍ ! ଆପଣ ଏଠାରେ ଯେ !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟିଣରୁ ଗୋଟିଏ ସିଗାରେଟ୍ କାଢ଼ି ନେଲେ । ଅମାସ ଦିଅଶିଲ୍ ଜାଳିଲେ । ଦୁଇଜଣ ସିଗାରେଟ୍ ଲଗାଇଲେ । ଅମାସ ମୁଖରୁ ଧୂମ ଉଦ୍‌ଗୀରଣ କଲେ ।

ହଁ, ମିଃ ମହାପାତ୍ର । କେବେ କେବେ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ ।

ମାନେ ? ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଖି ଦୁଇଟା ବିସ୍ଫାରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମାସ ସାମାନ୍ୟ ହସିଲେ ।

ମାନେ ଆପଣ ମୋ ପଛରେ ଧାଇଁବା କଥା, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ପଛରେ ଧାଇଁବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । କହି ଅମାସ ହସି ଉଠିଲେ ।

ଓଃ ! ଏଇଆ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସି ହସି ଗଡ଼ିଗଲେ ।

ଆପଣ କ'ଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ?

ଅବିଶ୍ୱାସ ବି କରୁନାହିଁ । କାରଣ ଆପଣ ମୋ ସାମ୍ନାରେ । କିନ୍ତୁ ମିଃ ଅମାସ୍ ! ଆପଣ ମୋତେ ଯାହା ଭାବନ୍ତି ମୁଁ ତାହା ନୁହେଁ ।

ମାନେ, ଆପଣ ପୋଲିସ୍ ବା ସିଃ ଆଇଃ ଡିଃ ବିଭାଗର ଲୋକ ନୁହନ୍ତି ?

ନା ।

ତେବେ କ୍ରାଇମ୍ ପଛରେ ଧାଇଁବାକୁ ଅପଣ ଭଲ ପାଆନ୍ତି !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସିଲେ ।

ତା'ହେଲେ ଚଳିବ ।

ମାନେ ?

ଏଇ ଧରନ୍ତୁ ମୁଁ ଜଣେ କ୍ରିମିନାଲ୍ ଆଉ ଅପଣ ଜଣେ କ୍ରିମିନଲୋଜିଷ୍ଟ । ବନ୍ଧୁତା ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ । କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ?

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମିଃ ଥମସନ୍‌ଙ୍କର ଏହି ଚପଳାମିକୁ ହାଲ୍‌କା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ମୁହଁ ଓ ଗୃହାଣୀ କପାଳ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ମୋତେ କିନ୍ତୁ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ମର୍ଡର ସହିତ ଲିପ୍ତ କଲେ ଆପଣ ଭୁଲ୍ କରିବେ । ଥମସନ୍ ପୁଣି ହସି ଉଠିଲେ ।

ଅଃ-ଆପଣ କ'ଣ ସବୁ ଯେ ବାଜେ ଗପୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ହାଲ୍‌କା ସ୍ୱରରେ କହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ମୁଁ ନଅ ନମ୍ବର ରୁମ୍‌ରେ ରହୁଚି । ଆପଣଙ୍କର ବନ୍ଧୁତା କାମନା କରୁଚି ।

ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ ମିଃ ଥମସନ୍ । ଆଜି ପାଞ୍ଚଟା ବେଳକୁ ଆପଣ ତିନି ନମ୍ବରକୁ ଆସନ୍ତୁ । ଚା'ର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ରହିଲା ।

ଧନ୍ୟବାଦ ।

ନମସ୍କାର ।

ନମସ୍କାର ।

ମିଃ ଥମସନ୍ !

ଥମସନ୍ ଶିଢ଼ିର ଦୁଇଟି ମାତ୍ର ପାହାଚ ଅତିକ୍ରମ କରି ଅଟକି ଗଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଗେଇଗଲେ ।

ଅଣାକରୁଛି ଆପଣଙ୍କର ସେହି ମାଡ୍ରାସୀ ବନ୍ଧୁ ଜଣଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚଟା ବେଳେ ସଙ୍ଗରେ ଆଣିବେ । ତାଙ୍କୁ ଯାଇ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଓଃ । ମିଃ ଥମସନ୍‌ଙ୍କ ସ୍ୱର କପରି ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ଉଠିଲା । ଶିଉରି ପାହାଡ ଗୁଡ଼ାକ ସଂଜ୍ଞାହୀନ ହୋଇ ଉଠିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁଖରେ ବିଜୟୁର ଷୀଣ ରେଖାଟିଏ ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କ୍ଷିପ୍ର ପଦରେ ନିଜର ରୁମ୍ ଅଡ଼କୁ ଅଗେଇ ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କର ପଦପାତ ଶିଥିଳ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବର ଟେଲିଫୋନ୍ ବାର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କ ମନରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଦେହର ଉଦ୍ରେକ କରିଥିଲା । ସେ ନିଜ କକ୍ଷରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଚାକରକୁ ଡାକିଲେ ।

ତୁମ ନାଁ ?

ୟାକୁବ୍ ।

ବେଶ୍ । ଅଚ୍ଛା ୟାକୁବ୍, ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ଘରେ ଯେଉଁ ଭଦ୍ରଲୋକ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ନାଁ ତମେ ଜାଣିଚ ?

ନା ହଜୁର । କାହାର ନାଁ ଗାଁ ସହିତ ଆମର ସଂପର୍କ କ'ଣ ?

ସେ ଏଠାରୁ କେଉଁଦିନ ଚାଲିଗଲେ ?

ଆଜି ସକାଳେ । ଆଠଟା ନଅଟା ହେବ ! ସେ କିନ୍ତୁ ଅହୁରି ଦୁଇଦିନ ରହିବାର କଥା । ହଠାତ୍ ଚାଲିଗଲେ ବୋଲି ଆପଣତ ଘର ପାଇଲେ, ନୋହିଲେ ପାଇ ନଥାନ୍ତେ ।

ଓଃ, ଆଜି ତୁମ ଖାଲି ନଥିଲା । ତା'ହେଲେ ନଅ ନମ୍ବରରେ ସେମାନେ ଅଜି ଆସି ପାଇଲେ କିପରି ?

ଅଗଷ୍ଟ ବୁକ୍ କରା ହୋଇଥିଲା ।

ହୁଁ, ତା'ହେଲେ ତିନି ନମ୍ବରର ଭଦ୍ରଲୋକ ଆଜ ସକାଳୁ ରୁମ୍ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ହଜୁର୍,

ହେଉ, ତୁମେ ଯାଅ । ପାଞ୍ଚଟା ବେଳକୁ ଦୁଇ ତିନିଜଣ ଭଦ୍ରଲୋକ ମୋ ରୁମ୍‌କୁ ଆସିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଟି ପାର୍ଟି ଦେବି । ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ କହିବ, ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେବେ ।

ଜି ହଜୁର ।

ଆଉ ଶୁଣ । ଆଜ ଚାରିଟା ବେଳକୁ ମୋର ଗୋଟାଏ ଫୋନ୍ ଆସିବ । ମୁଁ ଯେପରି ତୁରନ୍ତ ଖବର ପାଏ ।

ଜି ହଜୁର୍ । ଚାକରଟି ରୁମ୍‌ରୁ ବାହାରି ଗଲା । ସ୍ୱୟଂକ୍ରିୟ ଦରଜାଟି ଆପଣାଛାଏଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଏଥର ଟିକିଏ ନିରୋଳାରେ ବସି ଚିନ୍ତା କଲେ । କାହିଁକି ସେ ଏପରି ଏକ ସମସ୍ୟା ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଦାର୍ଜିଲିଂରେ ଯାଇ କିଛିଦିନ ଅବସର ବିନୋଦନ କରିବା କଥା, ଅଥଚ କଲିକତାର 'ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲ'ରେ ହୁଏତ ଅନେକ ଦିନ ରହିବାକୁ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀର ହତ୍ୟାକାରୀ କିଏ ହୋଇପାରେ ? କ'ଣ ବା ତା'ର ପରିଚୟ ? ମିଃ ଥମସନ୍, ସିଧଵାନ ଏବଂ ବୋସ୍, ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରହସ୍ୟମୟ ଚରିତ୍ର ପରି ମନେ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି କୁମାର ଆଉ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଏ ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ନାମ ଫୋନ୍‌ରେ ଅବିଷ୍କାର ହୋଇଛି, ଦୁଇଟି ଆହୁରି ରହସ୍ୟମୟ ଚରିତ୍ର ପରି ମନେ ହେଉଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କଲିକତାରେ ପହଞ୍ଚି ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା

ରହସ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ କରି ଦେଇଥିଲେ । ବିଶେଷତଃ ମିସ୍ ଚତୁର୍ଭୁଜଙ୍କର ଅସଲ ପରିଚୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥାନୀୟ ପୋଲିସ୍ ବିଭାଗକୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟାଏ ଖବର ଦେବା ଉଚିତ୍ । ବିଶେଷ କରି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଅବସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନ୍ତତଃ ପୋଲିସ୍ ବିଭାଗକୁ ଜଣାଇ ରଖିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ । କାରଣ ଯେ କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ପୋଲିସ୍‌ର ସାହାଯ୍ୟ ନେବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ ।

ହଠାତ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ମନେହେଲା, ଏହି ରୁମ୍‌ରେ କୁମାର ରହୁଥିଲା । ଆଜି ସକାଳେ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଛି । ଅଥଚ ତା' ଚାଲିଯିବା ସମ୍ବାଦ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ନାହିଁ । ଏପରି ଆକସ୍ମିକ ଭାବରେ ଚାଲିଯିବାର କାରଣ ତା'ହେଲେ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ । ସେ ଘରଟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶରୁ କ'ଣ ଯେପରି ଖୋଜିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ମନେ ହେଉଥିଲା କୁମାର ଏହି ଘରେ ଏପରି କୌଣସି ସୂତ୍ର ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିବ ହୁଏତ ଯାହାକୁ ଧରି ସେ ଅନେକ ଦୂର ଆଗେଇ ଯାଇ ପାରିବେ । କିନ୍ତୁ କ'ଣ କାହିଁ ? ତଳେ ବିଛା ହୋଇଥିବା କାର୍ପେଟର ଶେଷ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେ ଖଣ୍ଡେ ଛିଣ୍ଡା କାଗଜ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ମନେ ହେଲା ତାହା ଖଣ୍ଡିଏ ଚିଠିର ଛିନ୍ନ ଅଂଶ । ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖା । ସେହି ଅଂଶଟିରେ ମାତ୍ର ଦୁଇ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦ ରହିଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମନଯୋଗ ସହକାରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର କିପରି ଧାରଣା ହେଉଥିଲା, ଏହି ଘରଟିରେ କୁମାର

ହୁଏତ ଅନେକ ସୂତ୍ର ଛାଡ଼ିଦେଇ ଯାଇଛି । ଜୀବଣ ଏପରି ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ଏ ରୁମ୍ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଛି, ଯେତେବେଳେ ସେ ଯିବାପାଇଁ ଆଦୌ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କ'ଣ ତାହିଁ ?

ନା, ଏଗୁଡ଼ା ପଣ୍ଡଶ୍ରମ । ବୃଥା ଦୁର୍ଭାବନା । ଗୋଟାଏ ବନ୍ଦ ଘରେ ଚୁପ୍‌ଚାପ୍ ବସି ରହି ଏପରି ଚିନ୍ତାକଲେ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଲମାଲ ହୋଇଯିବ । ତା'ଠାରୁ ବରଂ ବାହାରୁ ଟିକିଏ ବୁଲି ଆସିବା ଭଲ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଉଠିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମନଟାକୁ ଟିକିଏ ହାଲୁକା କରି ଆସିଲେ ହେବ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । ଅପରାଧୀ ଓ ଅପରାଧର ସମସ୍ତ ଗୋପନ ରହସ୍ୟ ଅନ୍ଧକାର ଗହ୍ୱରରେ ଲୁଚି ରହୁ । କ'ଣ ଯାଏ ଆସେ ସେଥିରୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କର । ଦାର୍ଜିଲିଂ ଯିବାଟା ତା'ହେଲେ......

ଶିଡ଼ିତଳ ବାହା ସହିତ ଧକ୍କା ଖାଇ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସଚେତନ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର !

ଆରେ, ମିଃ ଅମସନ୍ ! ଆପଣ କୁଆଡ଼େ ବାହାରିଲେ ?

ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ।

ମୋ କାର୍ଯ୍ୟରେ ?

ହଁ, ମିଃ ରାଘବନଙ୍କ ନିକଟକୁ । ଆପଣ କହିଥିଲେ ନା ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ପାଞ୍ଚଟା ବେଳକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ ।

ଚୌରଙ୍ଗୀର ଫୁଟ୍‌ପାଥ୍ ଉପରକୁ ସେମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ।

'ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା'ର ଦରବାନ୍ ସାଲ୍ୟୁଟ୍ କଲା ।

ଟ୍ୟାକ୍ସି ବୋଲାଓ । ମିଃ ଅମସନ ଓ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଯେପରି ଏକ ସଙ୍ଗରେ କହି ଉଠିଲେ ।

ସାମାନ୍ୟ ନୀରବତା । ଦୁହେଁ ଦୂରକୁ ଅନାଇ ଠିଆ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର !

କୁହନ୍ତୁ । ମୁହଁ ଫେରାଇଲା ବେଳକୁ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଅମ୍‌ସନଙ୍କର ଖୋଲା ସିଗାରେଟ ଟିଣଟା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଗୋଟାଏ ଉଠାଇ ନେଲେ ।

ଅମସନ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଲାଇଟରଟା ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁ ପାଖକୁ ଆଗେଇ ଦେଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ରୁଚି !

ଉତ୍ତର ଦିଗ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କହିଲେ ।

ମୋର ମଧ୍ୟ !

ଦରବାନ୍ ଗୋଟିଏ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଆଣିଥିଲା । ଅମସନ ତୁରନ୍ତ ଦରଜା ଖୋଲି ଭିତରେ ବସିଲେ ।

ଆପଣ ଉଠି ଆସନ୍ତୁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଟ୍ୟାକ୍ସି ପାଇବାକୁ ଡେରି ହେବ । ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ଯିବି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟ୍ୟାକ୍ସିରେ ବସିଲେ ।

ଶ୍ୟାମ ବଜାର୍ । ଅମସନ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଚାଳକକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବାଁ ପାଖକୁ ଚାହିଁ ସିଗାରେଟରୁ ଧୂଆଁ ନିଶ୍ୱାସନ କରୁଥିଲେ, ଅମସନ୍ ଡାହାଣ ପାଖକୁ ଚାହିଁ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣୁ

ଥିଲେ । ଦୁହେଁ ଯେପରି ନିଜ ନିଜ ଭାବନାରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ତାହା ମନରେ କ'ଣ ଥିଲା ?

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଚାଲିଥିଲା ।

ଏକ ସମୟରେ ମିଃ ଥମସନ ଡାକିଲେ—ମିଃ ମହାପାତ୍ର !

କୁହନ୍ତୁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ ।

ଅଚ୍ଛା, ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର ଧାରଣା କ'ଣ ?

ଖୁବ୍ ଭଲ ନୁହେଁ ।

ତା' ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତେବେ କେତେ ପରସେଣ୍ଟ ?

ଅବଶ୍ୟ ଖଡ଼ଗପୁର ଷ୍ଟେସନରେ ଥିଲା ଫର୍ଟିଫାଇଭ୍ ପରସେଣ୍ଟ, 'ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା'ରେ ସେଭେଣ୍ଟିଫୋର୍ ପଏଣ୍ଟ ନାଇନ୍, ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାର୍ଟିଫାଇଭ୍ ।

ମିଃ ଥମସନ ହସି ଉଠିଲେ ।

କେଇଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ସନ୍ଦେହର ପରିମାଣଟା ହଠାତ୍ ଏତେ ତଳକୁ ଖସି ଆସିବାର କାରଣ କିଛି ବୁଝି ପାରିଲି ନାହିଁ ।

ଏତିକି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ! ସିଗାରେଟ୍ ଆପଣଙ୍କର, ଟ୍ୟାକ୍ସି ବି ଆପଣଙ୍କର । ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସି ଉଠିଲେ ।

ଓଃ, ମିଃ ଥମସନ ମଧ୍ୟ ହସି ଉଠିଲେ ।

ପୁଣି ନୀରବତା ।

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଆଗେଇଥିଲା ।

ମିଃ ଥମସନ !

କୁହନ୍ତୁ ।

ମୁଁ ଏଇ ଆଗରେ ଯିବି । ଷ୍ଟାର ଥିଏଟର ନିକଟରେ ମତେ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଲେ ଚଳିବ ।

କ'ଣ ଥିଏଟର ଦେଖିବେ ?

ଆଜି ନୁହେଁ, କାଲିପାଇଁ ଟିକେଟ୍ ନେବ ।

ଏ ଟ୍ୟାକ୍ସି, ରୁକ୍ ଦୋ ।

ହଠାତ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଚାଳକ ବ୍ରେକ ଭିଡ଼ିଦେଲା । ଦୁହିଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ପିଟି ହୋଇଗଲା । ଦୁହେଁ ହସି ଉଠିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦରଜା ଖୋଲି ଓହ୍ଲେଇ ଯାଉଥିଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର, ଆପଣ ଅନ୍ୟ ଟ୍ୟାକ୍ସିରେ ମୋ ପିଛା କଲେ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

ନା, ମିଃ ଥମସନ୍, ସେ ଭୟ ନ କର ଅପଣ ଯେତେ ପାରୁଚନ୍ତି ଲାଭ କରି ନିଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଆଜି ପାଞ୍ଚଟା, ଗ୍ରୀନ୍‌ଭିଲା, ରୁମ୍ ନମ୍ବର ଥ୍ରୀ । ସେତେବେଳକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରିବେ ।

ଥମସନ୍ ହାତ ହଲେଇ ସମର୍ଥନ ଜଣେଇଲେ ।

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଚାଲି ଯାଉଥିଲା ।

ଠିକ୍ ଚାରଟା ବେଳେ ବନ୍ଧୁ ଅସି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଡାକିଲା । ଟେଲିଫୋନ୍ ।

ହ୍ୟାଲୋ ! ମୁଁ କୁମାର କହୁଚି । କ'ଣ ହେଲା ?... ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଫେରି ନାହିଁ ? ମୁଁ ପଳେଇ ଯିବ ? ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରିବାକୁ କହୁଚ ? ବେଶ୍, କିନ୍ତୁ ତମେ ମୋ ପାଖକୁ

ଅସିବ । ନା କାହିଁକି ? ମୁଁ ଯିବି ? ଚୋକ୍ରିଟି ଉପର ଦେଖାହେବ ? କେତେଟା ବେଳେ ? ସାଢ଼େ ୮ଟା, କେଉଁଠି ବ୍ରିଟିଶ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍ ! ଅଚ୍ଛା, ତାହାହିଁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ କଥା । ହ୍ୟାଲୋ ? ହ୍ୟାଲୋ ?

ଅପର ପ୍ରାନ୍ତରେ ହୁଏତ ଲୋକଟି ରିସିଭରଟା ରଖି ଦେଇଥିଲେ ।

ହ୍ୟାଲୋ, ହ୍ୟାଲୋ, ଶୁଣୁଛ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଯେପରି ଗୋଟାଏ ଜରୁରୀ କଥା ଜାଣିବା ପାଇଁ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବୃଥା ଚେଷ୍ଟା । ସେ ମଧ୍ୟ ରିସିଭରଟି ରଖି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ସିଗାରେଟ୍ ପ୍ଲିଜ୍ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ରିସିଭର ଥୋଇଦେଇ ମୁହଁ ବୁଲେଇଲା ବେଳକୁ ମିଃ ଥମସନ ଖୋଲି ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣ ଧରି ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ମିଃ ଥମସନଙ୍କର ତଳପାଖୁ ଚାଲିଯାଏ ଅନେଇ ଗଲେ ।

ମୁଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଟେଲିଫୋନ୍ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ଆଦୌ ଶୁଣି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ଲାନ ଅନୁଯାୟୀ ଆପଣ ପ୍ରୋସିଡ୍ କରି ପାରନ୍ତି ।

ଧନ୍ୟବାଦ ।

କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଖି ଦୁଇଟାରେ କିପରି ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ଗୃହାଣୀ ଲୁଚକାଳି ଖେଳୁଥିଲା ।

ମିଃ ଅମସନ୍ ! ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ଆଚରଣକୁ ମୁଁ ଆଉ ସହ୍ୟ ପାରୁନାହିଁ ।

ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏଇଗୁଡ଼ା କ'ଣ ମୋର ଏକାନ୍ତ ଇଚ୍ଛାକୃତ ?

ଆଉ ?

ସବୁ ଗୁଡ଼ାକ ଆକ୍‌ସିଡେଣ୍ଟାଲ୍ । ଏପରିକି ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ହେବାଠାରୁ ଆଜିର ଏଇ ମୂହୂର୍ତ୍ତିଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଦେଖନ୍ତୁ ମିଃ ଅମସନ୍ । ସବୁର ଗୋଟାଏ ସୀମାଥାଏ । ଆପଣ କିନ୍ତୁ ଲଙ୍ଘନ କଲା ପରି ମନେ ହେଉଛି ।

ମିଃ ଅମସନ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ, କେବଳ ହସିଲେ ଆଉ ସିଗ୍ରେଟ୍ ଲଗେଇଲେ ।

ହ୍ୟାଲୋ ଥମ୍ !

ଗୋଟିଏ ବାଣୀଜାଣୀ କଣ୍ଠର ମଧୁର ସ୍ୱରରେ ଚକିତ ହୋଇ ଦୁହିଁଙ୍କ ଆଖି ସ୍ୱରକୁ ଅନୁସରଣ କଲା ।

ମିଲାପ୍ସିତ ଛନ୍ଦରେ, ତରଙ୍ଗ ତୋଳି ତୋଳି ମାଡ଼ି ଆସୁଛି ଯେପରି ରୂପର ବନ୍ୟା । ସୁନ୍ଦରୀ ଏହାକୁ କହିବାରେ କୌଣସି ଦ୍ୱିଧା ରହିବାର କଥା ନୁହେଁ । ମୁହଁ, ନାକ, ଆଖି ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ଶିଳ୍ପୀର ନିପୁଣ ହାତରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ତା'ପରେ ପୋଷାକର ପରିପାଟୀ, ସବୁ ମିଶି ଅପୂର୍ବ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ତା'ରି ଆଡ଼େ ଚାହିଁଥିଲେ, ଆଉ ତା'ର ଆଖି ଯୋଡ଼ାକ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଉପରେ ନିବଦ୍ଧ ଥିଲା । ପାଦର ଗତି ତା'ର ଶିଥିଳ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଆଗେଇ ଆସୁଥିଲା ।

ମିଃ ଅମସନ୍ ଶେଷଯାଏ କୃତ୍ରିମ କାଶ କାଶିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ।

ତରୁଣୀଟି ହସି ଉଠିଲା । ଯେମିତି କିଛି ହୋଇନାହିଁ । ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ନାଟକୀୟ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରି, ଅମସନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲାଗିଯାଇ ଲଳିତ କଣ୍ଠରେ କହିଲା, ଅମ୍ ! ତମ୍ଭକୁ ମୁଁ ବହୁତ ଖୋଜିଲଣି ।

ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ।

ହଁ, ମୋତେ ଅଛା କରୁଚ ! ତରୁଣୀଟି ଅମସନଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ପିଟି ଅଭିମାନ ସ୍ୱରରେ କହିଲା ।

ନା, ନା, ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ, ତମ୍ଭକୁ ଅଛା ! ମୋ ପରି ଏକ ଛୁପଦ୍ମାନ ଲୋକ ତମ୍ଭକୁ ଅଛା କରି ପାରେ !

ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଅମସନଙ୍କୁ ଦୁଇ ହାତରେ ଜାବୁଡ଼ି ଧରି-ଥିଲା ଏବଂ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡେ କଣେଇ କଣେଇ ଚାହୁଁଥିଲା ।

ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ! ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଖି ଯୋଡ଼ାକ କପାଳକୁ ଉଠି ଯାଇଥିଲା ।

ମିଃ ଅମସନଙ୍କ ମୁଖରେ କପଟ ଦୁଷ୍ଟ ହସ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର, ସୌଖିନ୍ ଗୁଣ୍ଡା । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ, ବଜଟି କୁଇନ୍ । ଦୁହିଙ୍କୁ ଦୁହିଙ୍କ ପାଖରେ ପରିଚୟ କରାଇ ଦେଇ ସ୍ମିତ ହସିଲେ ମିଃ ଅମସନ୍ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଦେହ ମୁହଁରେ ସାମାନ୍ୟ ଚଞ୍ଚଳତାର ଲକ୍ଷଣ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା ।

ତା'ହେଲେ ପାଞ୍ଚଟା ବେଳକୁ ଆପଣ ଆସୁଚନ୍ତି !

ମିଃ ଅମସନ ହାତ ଘଡ଼ିକୁ ଚାହିଁଲେ, ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ବାକି । ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆସିଚି, ଚାଲନ୍ତୁ । ଆପଣ ମଧ୍ୟ ନିଃସଙ୍କୋଚରେ ଆସି ପାରନ୍ତି ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ । କାରଣ ମିଃ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୋର ପରମ ବନ୍ଧୁ ।

ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ । ମିଃ ଥମସନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଆପଣ, ମୋର ବରେଣ୍ୟ ଅତିଥି । ଆପଣଙ୍କୁ ପାଇଲେ ଆମର ସାନ୍ଧ୍ୟ ମିଳନଟି ସାର୍ଥକ ହେବ ।

ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ ହସିଲେ । ମୁହଁରେ ଖେଳିଗଲା ସ୍ନିଗ୍ଧ ସହଜ ତରଙ୍ଗ ।

ଆସନ୍ତୁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଗେ ଆଗେ ବାଟ କଢ଼େଇଲେ ।

ଡ୍ରଇଂଡୋର ଠେଲି ଭିତରେ ପଶିଲେ ।

ମିଃ ରାଘବନ୍ ?

ସେ ଆସିବେ, ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ । ମୋତେ କଥା ଦେଇଛନ୍ତି । ଥମସନ୍ ହାତ ଘଡ଼ିକୁ ଚାହିଁଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଏକମିନିଟ୍ ବାକି ଅଛି ।

ବାହାରୁ ଦରଜାରେ କିଏ ଘଗଘାତ କଲା ।

ଆସନ୍ତୁ, ଆସନ୍ତୁ ମିଃ ରାଘବନ୍ । ମିଃ ଥମସନ୍ କହିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ମିଃ ରାଘବନ୍‌ଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ

ଆରେ ଆପଣ, ଆସନ୍ତୁ ଆସନ୍ତୁ । ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ଆନନ୍ଦରେ ମିଃ ଥମସନ୍ ସିଟ୍‌ରୁ ଉଠିଯାଇ ମିଃ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କୁ ଭିଡ଼ି ଆଣିଲେ । ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆଜିଥରେ ଦେଖା ହେବ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ନ ଥିଲା । ତା'ପରେ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ମର୍ଡର କେସ୍ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କ୍ଲୁ ପାଇଲେ ?

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚୁପ୍‌ଚୁପ୍ ବସିଥିଲେ । ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ବହୁ ବହୁ ତାଙ୍କର ଆଡେ ଚାହୁଁଥିଲେ । ବାନାର୍ଜୀ ଥମସନଙ୍କ କଥାର ଉତ୍ତର ଦେଉଥିଲେ ।

ପୁଣି ବାହାରେ ଦରଜାରେ କରାଘାତ ଶୁଣାଗଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଉଠିଯାଇ ରାଘବନଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ଆଣିଲେ ।

ମୋର ଆସିବାକୁ ଅଡୌ ବେଳ ନଥିଲା ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଖାଲି ଅମସନ୍ ବାଧ୍ୟ କଲାରୁ ଆସିଛି । ଏଇକ୍ଷିଣା ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ସୁଟିଂ ୧ଟା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଆପଣ କ'ଣ ସୁଟିଂ କରିବେ ?

ନା, ତେବେ ମୋ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସୁଟିଂ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ବେଶ୍ ଆପଣ ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଯିବେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ରାଘବନଙ୍କୁ ନେଇ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ବସାଇଲେ । ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ବୁଲି ଚାହିଁଲା ମାତ୍ରେ, ରାଘବନଙ୍କ ଆଖି ସହିତ ଆଖି ମିଶିଲା । କିନ୍ତୁ ଏ କ'ଣ ! ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗରେ ଯେପରି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚମକ ଖେଳିଗଲା । ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ । ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ମୁହଁରେ ଦୁଷ୍ଟ ହସ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଗଲେ ।

ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ ଅମସନଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ କହୁଥିଲେ, ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ମର୍ଡର କରା ହୋଇଛି କି ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ଜାଣିବା ଦୁରୁହ । କାରଣ ତାଙ୍କ ଦେହରୁ ବିଷର ସନ୍ଧାନ ମିଳିଛି । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ରାତି ୩ଟାରୁ ୪ଟା ଭିତରେ ହୋଇଥିବ ବୋଲି ଡାକ୍ତର ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆଉ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ?

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ମିଳିନାହିଁ । ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସ୍ ବିଭାଗକୁ ଜଣାଇ ଦିଆ ହୋଇଛି ।

ଆଉ ଏଠାରେ ଆମ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି ମିଃ ବାନାର୍ଜୀ ! ମିଃ ମହାପାତ୍ରଙ୍କର କଡ଼ା ନଜର ଭିତରେ ମୁଁ ଅଥୟ ହୋଇ

ପଡ଼ିଲଣି । ଦେଖାଗଲାଣି ମୋତେ କଲିକତା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲି ଯିବାକୁ ହେବ । ସେ ଜଣେଇ ଜଣେଇ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ରାଘବନ୍‌ଙ୍କୁ ପଚାରୁଥିଲେ, ଆପଣ ନିଜେ କ'ଣ ପ୍ରଡ୍ୟୁସର ।

ଏତେ ବଡ଼ ଲୋକ ମୁଁ ନୁହେଁ । ତେବେ ଭଗବାନଙ୍କ କୃପାରୁ ଦୁଇ ତିନୋଟି ଛବି ପ୍ରଡ୍ୟୁସ୍ କରିଛି ।

ସବୁ ଗୁଡ଼ିକ ବକ୍ସ ଅଫିସ୍ ହିଟ୍ କରିଚି ନିଶ୍ଚୟ ।

ସବୁ ଭଗବାନଙ୍କର ଦୟା ।

ଆଚ୍ଛା ମିଃ ରାଘବନ୍ ! ଆପଣ ହଠାତ୍ କଲିକତାରେ ଆସି ସୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲେ କାହିଁକି ?

ଗୋଟାଏ ବଙ୍ଗଳା ଛବି ପ୍ରଡ୍ୟୁସ୍ କରୁଛି ।

ହଠାତ୍ ବଙ୍ଗଳା ଛବି ପ୍ରତି ଝୁଙ୍କ୍ ଜନ୍ମିଲା କାହିଁକି ?

ସେ ବିଜ୍‌ନେସ୍ ସିକ୍ରେଟ୍ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣଙ୍କର ନ ଜାଣିବା ହିଁ ଭଲ ।

ବେଶ୍, ସେ କଥା ଥାଉ । ହଠାତ୍ ଆପଣ ଓଡ଼ିଶା ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ କାହିଁକି ?

ଗୋଟାଏ ସାଇଟ୍ ଠିକ୍ କରିବା ପାଇଁ । ଏ ଛବିର କିଛି ଅଂଶ ସୁଟିଂ ଓଡ଼ିଶାରେ କରା ହେବ । ଆଉଟ୍‌ଡୋର୍ ସୁଟିଂ ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ସାଇଟ୍ ଓଡ଼ିଶାରେ ପୂର ରହିଛି ।

ଠିକ୍ କଲେ ?

ହଁ ।

କେବେ ସୁଟିଂ କରିବାକୁ ଯିବେ ?

ଆଉ ଦଶଦିନ ଡେରି ଅଛି ।

ଆପଣ ଏଠି ରହୁଚନ୍ତି କେଉଁଠି ?

କର୍ଣ୍ଣୱାଲିସ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ରେ, ଅଉ ଆମ ଅଫିସ୍ ବ୍ରିଟିଶ୍ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ରେ ।

ଅଚ୍ଛା, କମ୍ପାନୀ ନା କ'ଣ ରଖିଛନ୍ତି ?

ସୁନ୍ଦରମ୍ ।

ବେଶ୍ ଭଲ ନାଁ ଟିଏ । ମୁଁ ଦିନେ ଯିବି ଆପଣଙ୍କ ଅଡ଼େ ।

ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ ଯିବେ । ଆପଣ ନ ଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯୋର୍ କରି ନେଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ହୁଁ, ମିଃ ଆମସନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର କେତେ ଦିନର ପରିଚୟ ?

ଆମସନ୍ ! ରାଘବନ ଯେପରି ଚଅଁଲ ହେଇ ଉଠିଲେ । କ'ଣ କହିବାକୁ ଯାଇ ଅଟକି ଗଲେ । ନା, ନା, ସେଇଦିନ ଟ୍ରେନ୍‌ରେ । ଆପଣ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ।

ମିସ୍ ରଜଧୁରୀଙ୍କୁ ଆପଣ ଚିହ୍ନନ୍ତି ନାହିଁ ?

ଚିହ୍ନେଇ ମାନେ ? ସେ ଆମ ଛବିର ହିରୋଇନ୍ ।

ତାଙ୍କ ଭୂମିକାଟା ତା'ହେଲେ ଆତ୍ମ ହତ୍ୟାର ଭୂମିକା ।

ଓଃ, ରାଘବନ ଚମକି ଉଠି କହିଲେ, ଆପଣ ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସର ମିସ୍ ରଜଧୁରୀଙ୍କ କଥା କହୁଚନ୍ତି । ନା, ନା । ମୁଁ କହୁଚି ଆମ ଛବିର ନାୟିକା ସୁପ୍ରିୟା ରଜଧୁରୀଙ୍କ କଥା ।

ମିଃ ରାଘବନ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟକଥା କହିବି । ଆପଣ ନିଜକୁ ଯେତେ ବୋକା ମନେ କରୁଚନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ସେତେ ବୋକା ନୁହନ୍ତି କିମ୍ବା ମୋତେ ଯେତେ ବୋକା ମନେ କରୁଚନ୍ତି ମୁଁ ସେତେ ବୋକା ନୁହେ ।

ଏ ଆପଣ କ'ଣ କହୁଚନ୍ତି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ରାଘବନ ଚଅଁଲ

ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଘନ ଘନ ହାତ ଘଡ଼ିକୁ ଚାହିଁ କହିଲେ, ମୋର ସମୟ ହୋଇ ଯାଉଛି, ମୋ ପାଇଁ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓରେ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିଥିବେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କଲିଂବେଲ ଟିପିଲେ ।

ବୟ ବିଭିନ୍ନ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ସହ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସମସ୍ତେ ମୁଖ ରୋଚକ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ଖାଇ ବସିଲେ । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଥମସନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲାଗି ବସିଥିଲେ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ବନ୍ଧୁ ରାଘବନଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହୁଁ ଥିଲେ । ରାଘବନ ମଧ୍ୟ ମଝିରେ ମଝିରେ ଯେପରି ଡର ଡର ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଦେଇ, ଚାହାଣୀ ନତ କରି ନେଉଥିଲେ ।

ଖିଆ ପିଆ ଭିତରେ ଥମସନ ପଚାରିଲେ—ଏ ଭୋଜି କାହାଁକ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ।

ବନ୍ଧୁତାର ସ୍ମାରକୀ ପାଇଁ ।

ଉଁ, ହୁଁ । ଥମସନ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ମନା କଲେ ।

ଆଉ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ସତ କଥା କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏହା ଅଦୌ ଭୋଜି ନୁହେଁ, ଫାନ୍ଦ । 'ଘୁଗୁ' ଧରିବା ପାଇଁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତେ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ।

ଆପଣ ଫାନ୍ଦ ସିନା ଦେଖିଲେ ମିଃ ଥମସନ । କିନ୍ତୁ 'ଘୁଗୁ' ଦେଖିଲେଣି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେହିପରି ହସି ହସି ପଚାରିଲେ ।

ସେଇଟା ଆପଣ ଦେଖନ୍ତୁ । କାରଣ ଫାନ୍ଦ ଯେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କର, ସେତେବେଳେ 'ଘୁଗୁ' ଆପଣଙ୍କର ଚିହ୍ନିବା କଥା । ମୋତେ ଦେଖେଇ ଲାଭ କ'ଣ ?

ତଥାପି ଆପଣ ମୋର ପରମ ବନ୍ଧୁ ।

ଥମସନ୍ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣଟି ଖୋଲି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଦେଖାଇଲେ । ପରେ ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ । ଖିଆ ପିଆ ପର୍ବ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।

ରାଘବନ କହିଲେ, ମୋତେ ଛୁଟି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ହଁ, ହଁ । ଆପଣ ଯାଇ ପାରନ୍ତି । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ 'ସୁନ୍ଦରମ୍'ରେ ଯାଇ ହଠାତ୍ ଦିନେ ପହଞ୍ଚିବି । ସତ୍ୟବ୍ରତ କହିଲେ ।

ସେଦିନ ମୋର ପରମ ସୌଭାଗ୍ୟ ବୋଲି ମଣିବି ।

ରାଘବନ ଥରେ ଥମସନ ଓ ଆଉ ଥରେ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଯୋଡ଼ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନମସ୍କାର ଜଣାଇଲେ ।

ଥମସନ ହାତଯୋଡି ଗମ୍ଭୀର କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, ନମସ୍କାରମ୍ ।

ସମସ୍ତେ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ।

ରାଘବନ ସୁଇଂଡୋର ଠେଲି ବାହାରକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ।

ସୁନ୍ଦରମ୍ ।

ମିଃ ରାଘବନଙ୍କର ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ବ୍ରିଟିଶ୍ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍‌ରେ ଏକ ତ୍ରିତଳ ପ୍ରାସାଦ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥାର

ଭଲେ । ଗୋଟିଏ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ବଡ଼ଘର । ସାଜ ସଜାର ପରିପାଟୀ ବିଶେଷ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ ସାଧାରଣ । କେତୋଟି ଶିଳର ପୋଷ୍ଟାର କାନ୍ଥରେ ମରା ହୋଇଛି । ଦୁଇ ତିନି ଜଣ ଲୋକ ଘରଟି ମଧ୍ୟରେ ବସିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲ ସାମନାରେ ଜଣେ ଭଦ୍ରମହିଳା ବସି ସୁନ୍ଦରମ୍‌ର ଜଣେ ପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ପଶିଯିବା ମାତ୍ରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କର ଆଡ଼େ ଟାଣି ହୋଇ ଆସିଲା ।

ଦୁଆର ପାଖକୁ ଯେଉଁ କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ ବସିଥିଲେ, ପଚାରିଲେ, କାହାକୁ ଚାହାନ୍ତି ?

ମିଃ ରାଘବନ ଅଛନ୍ତି ?

ସେ'ତ ଏଇ ଅଧଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ବାହାରି ଗଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଆଖି ଦୁଇଟି ଭିତରେ ଥିବା ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ ନିବଦ୍ଧ ହେଲା । ସେଇଆଡ଼େ ଚାହିଁ ସେ ପଚାରିଲେ, କେତେବେଳେ ଆସିବେ ?

କିଛି କହି ନାହାନ୍ତି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ । ସୁନ୍ଦରମ୍‌ର କର୍ମଚାରୀ ଜଣକ କିପରି ଅସ୍ୱସ୍ତି ବୋଧ କରୁଥିଲେ ।

ଆରେ ଆପଣ, ଆପଣ ଏଠାରେ ?

ଭଦ୍ର ମହିଳା ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

ହ୍ୟାଲୋ ମିଃ ମହାପାତ୍ର, କିପରି ଅଛନ୍ତି ?

ଖୁବ୍ ଭଲ । ଆପଣ ?

ଭଦ୍ର ମହିଳା ହସିଲେ । ପାଖରେ ପଡ଼ିଥିବା ଖଣ୍ଡିଏ ଚେୟାର ଆଡ଼େ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ କହିଲେ—ବସନ୍ତୁ । ମିଃ ରାଘବନ ଫେରିବାକୁ ଡେରି ହେବ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ନେସ୍ପପରଠୁ ଏହାର ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଚିନ୍ତା କଲେ । କହିଲେ, ଧନ୍ୟବାଦ ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ । ମୋର କିଛି କେତେ ଗୁଡ଼ାଏ ଜରୁରୀ କାମ ଅଛି । ମିଃ ରାଘବନଙ୍କୁ ପରେ ଦେଖା କଲେ ଚଳିବ ।

ଏତେବେ ଚାଲନ୍ତୁ । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଉଠି ଅସିଲେ । ମୋର ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଅପଣ କ'ଣ 'ଗ୍ରୀନ୍ଭିଲ୍' ଅଡ଼େ ଫେରିବେ ?

ନା ।

ଭଲ ଅପଣଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ହୋଇ ମୁଁ ଖୁବ୍ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ନୀରବରେ ଅଗଉଥିଲେ ।

ମିଃ ଅମସନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର ଧାରଣା କ'ଣ ? ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ପଚାରିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହଁ ଟେକି ଥରେ ଅନେଇଲେ । କ୍ଷୀଣ ହାସ୍ୟ ରେଖାଟିଏ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ଫୁଟି ମିଳେଇ ଗଲା । ସେ ନୀରବରେ ଅଗେଇ ଥିଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର !

ହଁ ।

ଅପଣ ନୀରବରେ କ'ଣ ଏତେ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି ?

ଆପଣଙ୍କ କଥା ।

ମୋ କଥା ? ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ କଣ୍ଠରେ ବିସ୍ମୟତା ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

ଏଇ ମାନେ ଆପଣ ହଠାତ୍ କାହିଁକି ସୁନ୍ଦରମ୍ରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ରାଘବନଙ୍କ ସହିତ ଆଗରୁ ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ

ନଥିଲା । ଭାଲ୍ ଆମ ଘରେ ମାଣ୍ଡ ଭେଓଭାଟି ମିଜାଟ୍‌ର ଦେଖା ଗୃହ୍ । ।

ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍‌ର ଗମ୍ଭୀର ମୁଖ ମଣ୍ଡଳରେ ଖଣ୍ଡେ ହାଲ୍‌କା ହସର ତରଙ୍ଗ ଖେଳିଗଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ମେଘମୁକ୍ତ ଆକାଶ ।

ଓଃ, ଏଇଆ । କିନ୍ତୁ ଢ଼'ଣ ଜାଣନ୍ତି ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ ମନରେ ଗୋଟାଏ ଅଭିଳାଷ ଥାଏ, ଗୋଟାଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥାଏ । ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଅପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟାକରେ ।

ଆପଣ ତା'ହେଲେ···

ହଁ, ସେଇଆ । କିନ୍ତୁ ମିଃ ରାଘବନଙ୍କ ଠାରୁ ସେପରି ଆଶାର ବାଣୀ ଶୁଣିଲି ନାହିଁ ।

ହୁଏଇନ୍ ନ ହେଲେ ବି କୌଣସି ପାର୍ଶ୍ୱ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ବି ମିଃ ରାଘବନ ଆପଣଙ୍କୁ ସମ୍ମତି ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ଦୁହେଁ ରେଷ୍ଟୋରାଣ୍ଟ୍‌କୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଥିଲେ । ଖଣ୍ଡିଏ ଚଳମାନ ଟ୍ୟାକ୍‌ସି ଆଡ଼କୁ ହାତ ଦେଖାଇ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଟକାଇଲେ ।

ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆଜି ନ ହେଲେ ବି କାଲି ମିଃ ରାଘବନଙ୍କୁ ମୋ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟ୍ୟାକ୍‌ସିରେ ବସିଲେ ।

ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଉଠିଗଲା ।

ଆପଣ ?

ହଁ, କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଅଛି ?

ନା, ନା, ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଲୁଟ୍‌ଟା···

ସେଇ ଅଡ଼େ ।

ମାନେ ?

ଆପଣ ସେଠି ଆଜି ଯିବେ ।

ଚଲାଓ ଟ୍ୟାକ୍ସି ।

କାହାଁ ?

ଲାଲ ବଜାର ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଭାବିଥିଲେ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ ମୁହଁରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଶ୍ଚଳ, ସ୍ଥିର । ଟ୍ୟାକ୍ସି ଚାଲିଲା ।

ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ସିଗାରେଟ୍ ଅଛି ?

ହଁ, ସତ୍ୟବ୍ରତ କପଟ ଟିକିଏ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ନା, ସିଗାରେଟ୍ ନାହିଁ । କିଣି ଆଣିବି ?

ନା, ଥାଉ ।

କିଛି ସମୟ ନୀରବତା ।

ମୋତେ ଲାଲ ବଜାର ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନରେ ଟିକିଏ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ଯିବେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁଲେ । ସାଂଘାତିକ ଝିଅଟ ! ଲାଲ ବଜାର ନାଁ କହି ତା' ମନରେ ଭୀତି ସଂଚାର କରାଇବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ଓଲଟା ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଭୟ ଦେଖାଉଛି ।

ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ !

କହନ୍ତୁ ।

ମିଃ ଥମସନଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର କେତେ ଦିନର ପରିଚୟ ?

ତା'ବିଶେଷ ନୁହେଁ । ଇତି ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ତ ଦୁଇଥର ମାଙ୍କ ଦେଖା ହୋଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଅପଣଙ୍କର ତ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା ଦେଖିଲି ।

ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ହସିଲା । ନୀରବ ରହିଲା ।

ପୁଣି କିଛି ସମୟ ନୀରବତା ।

ଅଚ୍ଛା, ଅପଣ କ'ଣ କରନ୍ତି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ମୁଁ, ମୋ କଥା ଅପଣ ପଚାରୁଛନ୍ତି । ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲା ।

ଏ ଟ୍ୟାକ୍ସି, ରୋକୋ । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଦୁଆର ଖୋଲି ଲାଲ ବଜାର ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ତା'ର ଯିବା ପଥକୁ ଅନେଇଥିଲେ ।

ସାଂଘାତିକ ଝିଅଟି !!

ଚାବୁକ !

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଡ୍ରାଇଭର ଡାକରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସଚେତନ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ଚୌରଙ୍ଗୀ ଚଲାଓ । 'ଗ୍ରୀନ୍‌ଭିଲା' ।

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଫେରି ଯାଉଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଭାବନା ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ।

ତା'ହେଲେ ?

ସୁଚନ୍ଦା ଚୌଧୁରୀ । ପୁରୀର ବିଖ୍ୟାତ ଚୌଧୁରୀ ପରିବାର ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା । କଲିକତାରେ ପ୍ରାୟ ଥାଆନ୍ତି । ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀ ସେଠାକାର ଜଣେ ବଡ଼ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟର । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେ କଲିକତାରେ ଅଛନ୍ତି । ଜଜ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ର ଚୌଧୁରୀ ନିବାସରେ ରୁହନ୍ତି । ସୁଚନ୍ଦା ଚୌଧୁରୀ ସେହିଦିନ ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ ପୁରୀ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ଏଠା ଚୌଧୁରୀ ପରିବାରରେ କେହି ସୁଚନ୍ଦା ଚୌଧୁରୀଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃସମ୍ବାଦ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଡମାର ମନେ ହେଉଛି ଏ ଦୁର୍ଘଟଣା ଭିତରେ ଯେପରି କୌଣସି ରହସ୍ୟ ଅଛି । ଆପଣ ଜଜ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ରେ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସ'କୁ ଗଲେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରିବେ । ମୁଁ ଅଧିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛି । ପତ୍ରର ପରେ ସବୁ ଜଣାଇବି ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଭିମନ୍ୟୁର ଟେଲିଗ୍ରାମ୍‌ଟି ପଢି ସାରି ସଙ୍ଗେ

ସଙ୍ଗେ ଉଠିଲେ । ବନ୍ଧୁ ସେଣ୍ଟର ବେଳେ ଗୁ’ ନ୍ଟେ, ଘର ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟେଲିଗ୍ରାମଟି ପକେଟରେ ରଖୁ ରଖୁ ପଚାରିଲେ—

ଏ ଟେଲିଗ୍ରାମଟା କେତେବେଳକୁ ଆସିଲାଣି ?

ଠିକ୍ ଆପଣ ବାହାରକୁ ଯିବା ପରେ ପରେ ଆସିଛି ।

ମୋ ପାଖକୁ ଆଉ କେହି ଆସିଥିଲେ ?

ନା ।

ଗୁ’ ଖାଇ ଆସିଛ, ନେଇ ଯାଅ ।

ଭିତରକୁ ଆସିପାରେ ? ବାହାରୁ ମିଷ୍ଟର ଅମସନ୍ଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ନୀରବ ରହିଲେ । ସେ ଯେପରି ଅମସନଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣିପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ମେ ଆଇ କମ୍ ଇନ୍ ! ପୁଣି ଅମସନଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା ।

ଅରେ ଆସନ୍ତୁ ଆସନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ପୁଣି ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ହେବ !

ଅମସନ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣଟି ଖୋଲି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ବଢ଼ାଇଲେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ । ମୁଁ ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ଆଗରୁ ସିଗାରେଟ୍ ଶେଷ କରିଛି ।

ଅମସନ ନିଜେ ସିଗାରେଟ୍ ଧରାଇ ଖଣ୍ଡିଏ ଚେଆର ଉପରେ ବସିଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ଗୁ’ କମ୍ପା କଫି କପେ ନ ହେଲେ ଜମିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଖୁବ୍ କ୍ଳାନ୍ତ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କଲିଂବେଲ୍ ଟିପି ବନ୍ଧୁକୁ ଡାକିଲେ ।

ତା' ପରେ, ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଯାନ କେଉଁ ଦିଗକୁ ? ଥମସନ ସିଗାରେଟ୍ ଧୂଆଁରେ ରିଂ ତିଆରି କରୁ କରୁ ପଚାରିଲେ ।

ସେ। ସମ୍ପର୍କରେ ଆପଣଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ସା ଖୁବ୍ ବେଶୀ ମିଃ ଥମସନ !

କେବା କଥା, ଆପଣ ଯେ ମୋର ପରମ ବନ୍ଧୁ ।

ଅବଶ୍ୟ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସିଲେ । ଆଚ୍ଛା, ମିଃ ସମଥନ ! ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ...ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଟକି ଗଲେ ।

ଆସିଥିଲେ କି ? ଥମସନଙ୍କ ସ୍ୱର ସାମାନ୍ୟ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ହୁଁ ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ପ୍ରାୟ କ୍ଲବ୍‌ରେ ଥିଲି ।

ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ବେଶ ଘନିଷ୍ଠ ପରିଚୟ !

ତା' ବେଶ୍ କିଛି ଘନିଷ୍ଠ ହେବ ! କିନ୍ତୁ କାହିଁକି କହିଲେ ?

ନା, ସେପରି କିଛି ନୁହେଁ ଯେ, ଝିଅଟା ଖୁବ୍ ହାଲକା, ନା ?

ଥମସନ ନୀରବ ରହିଲେ । ତାଙ୍କର ଆଖି ଦୁଇଟା ଯେପରି କ୍ଷଣକ ପାଇଁ କଠିନ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ କରନ୍ତି କ'ଣ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ମୁଁ ଠିକ୍ ଜାଣେନା ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ଏଇ ହୋଟେଲରେ ପରିଚୟ । ଆଗରୁ ଦୁଇ ତିନିଥର ଦେଖା ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ହଠାତ୍ ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ଯେ ! ଘଟଣା କ'ଣ ?

ଇମିତ ! ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ତନ୍ୱୀ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେ କୌଣସି ଯୁବକ ମନରେ କୌତୂହଳ ଜାଗିବା କ'ଣ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ?

ଅମସନ ସମାନ୍ୟ ହସିଲେ । କଫି ଖିଅ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା ।

ତା' ହେଲେ ମୁଁ ଅସୁଛି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣଙ୍କ ଅଭି-ଯାନ ସାର୍ଥକ ହେଉ । ଅମସନ ଚାଲିଗଲେ ।

ତାଙ୍କର ଯିବା ପଥକୁ ଚାହିଁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଭାବୁଥିଲେ, ଅଦ୍ଭୁତ ଏଇ ଚରିତ୍ରଟି । ଝଡ଼ର ଇଗଲ ପରି ଧାଇଁ ଚାଲୁଛି । ଗଣ୍ଡି ତା'ର ଅଜା ଯାଏ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ହେଲା ନାହିଁ । ଦେଖା ଯିବ, ଭଲେ ବଳେ ଧରା ଦେଉଛି ଯେତେବେଳେ, ଖସି ଯିବ ଅଉ କୁଆଡ଼େ ? ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ, ସ୍ୱାଗତ ଅଭୁ ଅମସନ ! ସବୁ ଗୁଣର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇଚନ୍ତି ।

ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ।

ଉଡ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟର ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଦ'ମହଲା କୋଠା । ସାମ-ନାରେ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ ବଗିଚା ।

ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ଯାହାସହିତ ଦେଖା ହେଲା, ସେ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ମାଳୀ ।

ବାବୁ ଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଘରେ ଅଛନ୍ତି ?

ମାଲୀଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ କିଛି ସମୟ ଅନେଇ ରହିଲା । ତା’ ପରେ କହିଲା, ଆପଣ ଉତ୍କଳରୁ ଆସିଛନ୍ତି ?

ଓଡ଼ିଶାରୁ ।

ଆସନ୍ତୁ । ହାତର କାମ ବନ୍ଦ କରି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆଗେଇ ଗଲା । ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ବୈଠକ ଖାନାରେ ବସିବାକୁ କହି ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବୈଠକ ଖାନାଟିର ପରିପାଟୀ ଦେଖି ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । ସାଜ ସଜ୍ଜାର ପ୍ରଣାଳୀ ସବୁ ଇଂଲିଶ୍ କାଇଦାରେ । କେତେ ଦାମି ଦାମି ଆସବାବ୍ ପତ୍ରରେ ଘରଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଦାଆଲରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ବଡ଼ ବଡ଼ ତୈଳ ଚିତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ରୁଚି କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଖୁବ୍ ଉନ୍ନତ, ଖୁବ୍ ଆଧୁନିକ ରୁଚି ସମ୍ପନ୍ନ ପରିବେଶ ଦେଖି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ମନେ ହେଉଥିଲା, ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଜଣେ ଆଧୁନିକ ପନ୍ଥୀ ।

ମାଲୀ ଫେରି ଆସି କହିଲା—ଆଜି ସାହେବଙ୍କ ସଂଗରେ ଦେଖା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବୃଳ ଅନେଇଲେ ।

ସାହେବ କ’ଣ ଘରେ ନାହାନ୍ତି ?

ଅଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ କହିଲେ, ଆପଣ କାଲି ସକାଳ ସାତଟା ଆଠଟା ବେଳକୁ ଆସନ୍ତୁ ।

ମୋ କାର୍ଡ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲ ?

ହଁ ।

ସେ କ’ଣ କହିଲେ ?

କହିଲେ, କାଲି ସକାଳେ ଆସିବାକୁ ।

ହୁଁ, ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମନର ଧାରଣା ହଠାତ୍ ଗତି ବଦଳେଇଲା । ତା'ହେଲେ ସେ ଯାହା ଭାବିଥିଲେ ତାହା ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ବ୍ୟବହାର, ନା, ନା, ଯେତେ ବଡ଼ଲୋକ ହେଲେ ବି'ଣି ହେଲା, ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକ ସହିତ ଅନ୍ତତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର ଶୋଭନୀୟ ନୁହେଁ । ଅଚ୍ଛା, ସାହେବଙ୍କ ଘରେ ଆଉ କିଏ ଅଛନ୍ତି ?

କଣେ ଆୟା, ଗୋଟାଏ ଚବୁର୍ଚ୍ଚି ।

ଆଉ ?

ନା, ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

ମେମ୍ ସାହେବ ଏଠାରେ ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ ?

ସା'ବଙ୍କର ମେମ୍ ସା'ବ୍ ନାହାନ୍ତି ।

ହୁ, ମିସ୍ ସା'ବ୍, ମାନେ ସୁଚରିତା ଦେବୀ ?

ସେ'ତ ଏଠି ରୁହନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆଉ କୋଉଠି ରୁହନ୍ତି ?

ରକ୍ସବେରିଅ ରୋଡ଼ରେ । ତାଙ୍କର ଅଲଗା କୋଠା ଅଛି ।

ହୁଁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ନୀରବରେ କିଛି ସମୟ ଚିନ୍ତା କଲେ । ଘଟଣାର ଗତି ତ ସୁଗମ ମନେ ହେଉନାହିଁ । ମାଲୀଟି ଯାଉଥିଲା ।

ଶୁଣ, ସତ୍ୟବ୍ରତ ଡାକିଲେ । ସୁଚରିତା ଦେବୀ ରକ୍ସବେରିଅ ରୋଡ଼ରେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଅଛନ୍ତି ତ ?

ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯାଇଥିବେ ?

ନା, ମାନେ ଏ ଦୁଇ ଗୃହଦନ ଭିତରେ ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ ! ସେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ?

ସେ'ତ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ସା'ବ୍ ନିଜ ସଞ୍ଜସକାଳେ

ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି । ଆଉ ମିସ୍ ବାବା ତେବେ ଯେମିତ ଖୁବ୍ ଦରକାର ନ ପଡ଼ିଲେ ଏଠାକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ।

ରଜଧୁସ୍ରୀ ସାର୍ କ'ଣ ଆଜି ମିସ୍ ରଜଧୁସ୍ରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ?

ହଁ, ସକାଳେ ଯାଇଥିଲେ ।

ହେଉ, ଏଥର ତୁମେ ଯାଇପାର ।

ମାଳୀଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ କ୍ଷଣେ ସନ୍ଦେହ ନୟନରେ ଚାହିଁଲା । କୁଣ୍ଠିତ ପଦରେ କେଇ ପାହୁଣ୍ଡ ଆଗେଇ ଯାଇ ପୁଣି ଫେରି ଆସି କହିଲା, ଆଉ ଆପଣ......?

ମୁଁ, ମୋ କଥା କହୁଚ । ହଁ ମୁଁ ଏଇକ୍ଷଣି ଚାଲିଯିବି । ଗିଲାସେ ପାଣି ଦେଇ ପାରିବ ?

ମାଳୀଟି ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା ।

ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଘର ଭିତରେ କୌଣସି ଏକ କାଚ-ପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ଯିବାର ଶୁଣାଗଲା । ଏବଂ ସଂଗେ ସଂଗେ ଶୁଣାଗଲା କାହାର ଅଟ୍ଟହାସ୍ୟ । ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସବୁ ନୀରବ, ନିଶ୍ଚଳ ।

ମାଳୀଟି ନିଜ ହାତରେ ପାଣି ଗ୍ଲାସ ଧରି ଫେରି ଆସିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଯେପରି ଆଉ କ'ଣ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ଠିଆ କରି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ପାଣି ନିଅନ୍ତୁ ।

ଏଁ, ହଁ ଦିଅ । ତମ ନାଁ କ'ଣ ତ କହିଲ ନାହିଁ ।

ମୋ ନାଁ ? ମାଳୀଟି କିଛି ସମୟ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ କହିଲା, ମୋ ନାଁ ମଦନ ।

ନାଁ ତ କହିବ, ମୋ ମୁହଁକୁ ଏପରି ବଲ ବଲ କରି ଚାହୁଁଚ କାହିଁକି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ମୋ ନାଁ ମଦନ ଦଳାଇଥିଲି ।

ମାନେ ? ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମନରେ କୌତୁହଳ ଜାଗିଲା ।

ସେ ଅନେକ କଥା ଅଜ୍ଞା । ଆପଣ ଶୁଣି କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ ।

ନା, ନା, ମଦନ, ତମେ କୁହ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାମ ତ କିଛି ନାହିଁ । ତମର କଥା ଟିକିଏ ଶୁଣିବି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ମଦନର ଆଖି ଦୁଇଟି ଯେପରି ସଜଳ ହୋଇ ଆସିଲା । ସେ କହିଲା, ଅଚ୍ଛା, ଆପଣ କହିଲେ, ମୋର ବୟସ କେତେ ହେବ ?

ତା' ଚାଳିଶ ପଞ୍ଚାବନ ହେବ ।

ନା, ଅହୁରି ବେଶୀ, କାଳଷଠୀ ପାର ହୋଇ ଗଲଣି । କିନ୍ତୁ ମତେ ଯେତେବେଳେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ, ସେତିକି ବେଳୁ ମୁଁ ଏଇ କୋଠାରେ ମାଳୀ କାମ କରୁଛି ।

ତା'ମାନେ ଚଉଧୁରି ସାହେବ କ'ଣ ଚାଳିଶ ପଚାଶ ବର୍ଷ ହେବ ଏ କୋଠାରେ ବାସ କରୁଚନ୍ତି ?

ନା ଅଜ୍ଞା, ଏ କୋଠା ଥିଲା, ଏ କୋଠା ଥିଲା ସ୍ୱେମଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କର । ମୁଁ ତାଙ୍କରି ପାଖରେ ଚାକିରି କରୁଥିଲି । ସେ ମତେ ଭାରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଗୋଟାଏ ବିଶେଷ ମମତା ଆସି ଯାଇଥିଲା । ସେଇ ଦିନରୁ ମୁଁ ଏଇ କୋଠାର ବଗିଚାରେ କେତେ ଜାତିର ଫୁଲ ଯେ ଫୁଟାଇଛି ତା'ର ହିସାବ ହୁଏତ ନିଜେ ମୁଁ ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ ।

ବୁଝିଲି, ଆଉ ଏମାନେ କେବେ ଏ କୋଠା କିଣିଲେ ?

ତା' ପ୍ରାୟ ଚଉଦ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ହେବ । ହଁ, ମୋ କଥା କହୁଥିଲି ପରା ।

ସେଇ ଯେ ସେଇ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ତଳୁ ମୁଁ 'ମାଲୀ' ଡାକ ଶୁଣି ଆସିଛି, ଅଜାଯାଏ ଆଉ କେହି ମୋ ନାଁ ପଚାରି ନାହାନ୍ତି । ଆଜି ଆପଣ ପ୍ରଥମ ପଚାରିଲେ ।

ଅଚ୍ଛା ମଦନ, ତମର କ'ଣ ଘର ସଂସାର ନାହିଁ, ପିଲା ଛୁଆ ନାହାନ୍ତି ?

ମଦନ ଗୋଟାଏ ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କଲା । ତା'ଆଖି ଛଳ ଛଳ ହୋଇ ଆସିଲା । ପିନ୍ଧା କାନିରେ ଆଖି ପୋଛି କହିଲା, ମୋତେ ସେ ସବୁ କଥା ପଚାରନ୍ତୁ ନାହିଁ ବାବୁ, ମୁଁ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ଗୋଟିଏ ହତଭାଗା । ଆଜି ଏଇ କୋଠାଟି ! ନା, ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ଯାଆନ୍ତୁ । ଆପଣ ଭଦ୍ରଲୋକ ପରି ମନେ ହେଉଛନ୍ତି । ମୋ କଥା ମାନି କେବେ ଆଉ ଏ କୋଠାକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମନର ଉଦ୍‌ବେଗ ବଢ଼ି ଯାଉଥିଲା ।

କାହିଁକି ମଦନ, ତମେ କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହଁ, ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଦେଖା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ! କିନ୍ତୁ ତମେ ଜାଣିନାହିଁ ମଦନ, ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର କେତେକ ଜରୁରୀ କାମ ଅଛି ।

ତା' ହେଲେ ଆପଣ ବରଂ ଅଫିସରେ ଦେଖା କରିବେ ।

କାହିଁକି ?

ଏଠାରେ ସେ ସାଧାରଣତଃ କାହାରିକୁ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । କେହି ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ ।

ତା' ହେଲେ......

ହଁ ଆପଣ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ । ସାହେବଙ୍କର ଏଠାରେ ନିୟମ-

ଜାନୁନ୍ ଠିକ୍ ଏ ଭଲ ରକମର । ତାହାରେ ଗୋଟାଏ ମଟରର ହର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣି ମାଲତୀ ବିଚଳିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା । ଆପଣ, ଆପଣ...

ପୁଣି ମଟରର ହର୍ଣ୍ଣ ବାଜି ଉଠିଲା ।

ମଦନ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କରି ନ ପାରି କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ଧାଇଁଗଲା । ଗେଟ୍ ର ଲୁହା ଦରଜାଟା ଖୋଲିଦେଲା । ଗୋଟିଏ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ମଟର ଗାଡ଼ି ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁରେ କିପରି ଏକ ବିସ୍ମୟ ଭାବ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା । ସେ ଦେଖିଲେ, ଗାଡ଼ିରୁ ଜଣେ ତରୁଣୀ ଅବତରଣ କଲେ । ବୟସର ଛାପ ମୁହଁରେ ପଡ଼ି ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ମେକ୍ ଅପ୍ ର ଟେକ୍ନିକ୍ ରେ ବୟସକୁ କମାଇ ଦେଖାଇବାର ବହୁ ଚେଷ୍ଟା କରା ହୋଇଛି । ତରୁଣୀଙ୍କୁ ଆସମାନୀ ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ୀ ଗୋଲାପୀ ବ୍ଲାଉଜ୍ ଟି ମନ୍ଦ ଦିଶୁ ନାହିଁ । ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଡ୍ରାଇଭର ସହିତ କ'ଣ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ତା'ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ତଜଧୂସ୍ ନିବାସ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।

ମାଲତୀ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲା । ତା' ଦେଖି ମୁହଁରେ କିପରି ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଛାପ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା ଏବଂ ମନେ ହେଉଥିଲା । ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି କହିଲା, ଆପଣ ଏଥର ଯାଆନ୍ତୁ ।

ହଁ ମୁଁ ଯାଉଛି । ଏ ଯେଉଁ ଝିଅଟି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ସେ କିଏ ?

ସେ ଝିଅଟି ! ମାଲତୀ ଟିକିଏ ଅଟକି ଗଲା । ମୁହଁରେ ସାମାନ୍ୟ ହସ ଫୁଟାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରି କହିଲା, ସେ ଝିଅଟିକୁ ଆପଣ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ ?

ଏଇ କ'ଣ ଭଞ୍ଜଧୁସ୍ ସାହେବଙ୍କ କନ୍ୟା ମିସ୍ ରଞ୍ଜୁସ୍ ।

ହଁ, ହଁ, ମିସ୍ ବାବା । ଆପଣ ଏଥର ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ । ମାଲୀଟିର ଦେହ ମୁହଁରେ ଖୁବ୍ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଲକ୍ଷଣ ଫୁଟି ଉଠୁଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଉଠି ଠିଆ ହେଲେ । ସେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଲୋକଟା କାହିଁକି ଏପରି ବିଚଳିତ ହେଉଛି । ତାଙ୍କୁ ଚାଲି ଯିବାକୁ କାହିଁକି ବାଧ୍ୟ କରୁଛି ।

ମୁଁ ତା' ହେଲେ......

ହଁ ଆପଣ ଯାଆନ୍ତୁ । ଆଜି କେବେ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେହି ମାଲୀଟି ମନର ଉତ୍କଣ୍ଠାରୁ ଅନୁମାନ କଲେ, ସେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ବିଦା କରି ପାରିଲେ ବଞ୍ଚିଯିବ ।

କିନ୍ତୁ ଚଉଧୁରୀ ସାହେବ ମୋତେ କାଲି ସକାଳେ ଦେଖା କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ !

ନା, ଆପଣ ଅଫିସ୍‌ରେ ଦେଖା କରିବେ । ସେଇ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ।

ଅଫିସଟା ତାଙ୍କର କେଉଁଠି ?

ଓଲ୍ଡ ହାଉସୀରେ । ଆପଣ ଚାଲନ୍ତୁ । ମୋର ତେଣେ ଡାକ ପଡ଼ିଲାଣି । ମୁଁ ଗେଟ୍‌ଟା ବନ୍ଦ କରି ଆସିବି ।

ମାଲୀଟି ଏକ ପ୍ରକାର ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଠେଲି ଠେଲି ପଦାକୁ ବାହାର କରି ଦେଉଥିଲା । ଖାଲି ଦେହରେ ହାତ ଦେବାକୁ ସାହସ ସିନା କରି ପାରୁ ନ ଥିଲା, ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାରରୁ ଜଣା ଯାଉଥିଲା ସତ୍ୟବ୍ରତ ଯଦି ଅତି ସାଧାରଣ ଲୋକ ଜଣେ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ ତା' ହେଲେ ମାଲୀଟି ତାଙ୍କ ଗଳାରେ ଧକ୍କା ମାରି ମାରି ପଦାକୁ ବାହାର କରି ଦେଇ ଥାଆନ୍ତା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ, ବାହାରକୁ ବୁଲିଯିବା ମାତ୍ରେ ପାଳିଟି ଲମ୍ବା ଗୋଟେଇ ଭଡ଼େଇ ଦେଲା ଏବଂ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗୋଟେରେ ଗୁଳି ଲଗେଇ ଦେଲା । ତା' ପରେ କେଉଁ ଅଡ଼ୁଆ ନ ଥିବା ପରି ସେ ରକ୍ତଧୁସ୍ତି ନିବାସ ଭିତରକୁ ଫେରିଗଲା ।

କ୍ଷଣିକ ଆଗରୁ ଆସିଥିବା ମଟର ଗାଡ଼ିଟି ହଠାତ୍ ଭିତରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ ରକ୍ତଧୁସ୍ତି ନିବାସ ଆଡ଼େ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଚାହିଁ ରହିଥିଲେ । ତା' ଫଳରେ 'ସୁଚରିତା ରକ୍ତଧୁସ୍ତି ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି । ତାହେଲେ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍‌ରେ ମୃତ ମିସ୍ ରକ୍ତଧୁସ୍ତି ସୁଚରିତା ରକ୍ତଧୁସ୍ତି ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ରକ୍ତଧୁସ୍ତି ନିବାସରେ ଏପରି ରହସ୍ୟମୟ ବାତାବରଣ କାହିଁକି !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧୀରେ ଧୀରେ ପାର୍କଷ୍ଟ୍ରିଟ ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ଥିଲେ । ମନଟା ଭାବନା ଭାରରେ ଭାରି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ଏଥର ସେ ଯେଉଁ ଗୁଡ଼ିଏ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଲେଣି, ସବୁ ଗୁଡ଼ିକ ମନେ ହେଉଛି ଯେପରି ରହସ୍ୟମୟ । ତାହାର ଉପରେ ସେ ଆସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଆରେ, ମିଃ ମହାପାତ୍ର !

ହଠାତ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସାମନାରେ ଗୋଟାଏ ଟ୍ୟାକ୍ସି ଅଟକି ଗଲା । ସେ ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ ଅମରନାଥ ଓ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ।

ଆସନ୍ତୁ, ଆସନ୍ତୁ । ଆମେ ଶ୍ରୀନଗର ଭିଲାକୁ ଫେରୁଛୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ଦରଜା ଖୋଲି ଡ୍ରାଇଭର ନିକଟରେ ବସିଲେ ।

ଅମରନାଥ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣ ଖୋଲି ବଢେଇ ଦେଲେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ ।

ଆପଣ ଅଜ ଖୁବ୍ ଚିନ୍ତିତ ଜଣା ପଡୁଚନ୍ତି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । କଥା କ'ଣ ?

କିଛି ନୁହେଁ । ତା' ଛଡ଼ା ଅପଣଙ୍କୁ ତମ ସବୁ କଥାର କୈଫିୟତ ଦେବାକୁ ହେବ, ତା'ର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ମାନେ ନାହିଁ ।

ମିଃ ଅମସନ ଲାଇଟରଟା ଜାଳି ଅଗେଇ ଦେଲେ । ଅପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଖୁବ୍ ବିପଦ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଚନ୍ତି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ତା' ନ ହେଲେ ଏତେ ଅଳ୍ପ କାରଣରେ ଅପଣ ବିରକ୍ତ ହେବାର ଅଗରୁ ମୁଁ ଦେଖି ନ ଥିଲି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ନୀରବରେ ସିଗାରେଟ୍ ଟାଣୁଥିଲେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୱଜ ନିବାସ କଥା ରହି ରହି ତାଙ୍କ ଅଖି ଅଗରେ ଭାସି ଉଠୁଥିଲା । ସେଇ ମାଳୀଟି । ସବୁଠାରୁ ରହସ୍ୟମୟ ତା'ର ଚରିତ୍ର । ଅଥଚ କ୍ଷଣକରେ ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା ଗଢ଼ି ହୋଇଗଲା, ଅନ୍ୟ ପର କ୍ଷଣରେ..........

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଜୋରରେ ଅଟକି ଗଲା ।

ସେମାନେ ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ଅମସନ ଗାଡ଼ିକବାଟ ଖୋଲି ଦେଇ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଚେତନା ଭାଙ୍ଗିଲେ ।

ଅସନ୍ତୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟିକିଏ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ । ସାମାନ୍ୟ ହସି କହିଲେ, ଧନ୍ୟବାଦ । ମୋ ରୁମ୍‌କୁ ଅସନ୍ତୁ । ବସି ବସି ଗଳ୍ପ କରିବା ।

ନା ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଗଳ୍ପ କରିବାର ସମୟ ଅପଣଙ୍କ ହାତରେ ଖୁବ୍ କମ୍ । ମୁଁ ବୁଝି ପାରୁଚି । ତେଣୁ ଅପଣଙ୍କୁ

ବିରକ୍ତ ନ କରି ବରଂ ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲଙ୍କୁ ଧରି ହଲ୍ଲା କରି ଯାଇ ପାରେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲର ମୁହଁକୁ ଅନାଇଲେ ।

ସେ ହସୁଥିଲେ ।

ହସର ଫୁଆରା ଛୁଟି ଆସୁଥିଲା ସେଇ ସୁନ୍ଦର କୋଠାଟି ଭିତରୁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚୁପ୍ ଚୁପ୍ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧାରିଆ ଜାଗାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଶୁଣୁଥିଲେ । ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗିଆ ସେଜରେ ସେଇ କୋଠାଟି । ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କଲାଭଳି । ସେଇଠି ରୁହନ୍ତି ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ । ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ବହୁ ଖୋଜି ଖୋଜି କୋଠାଟି ଆବିଷ୍କାର କରିଛନ୍ତି ।

ଭିତରେ କେତୋଟି ନାରୀ ଓ କେତୋଟି ପୁରୁଷଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣା ଯାଉଛି । ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ମତ୍ତ ଥିଲା ପରି ମନେ ହେଉଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ହଠାତ୍ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଆନନ୍ଦରେ ବାଧା ଦାନ କରିବେ କି ନାହିଁ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ହୁଏତ ସ୍ୱୟଂ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବେ, ଅଥବା ହୁଏତ ବହୁ ଧନୀ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଆସର ଜମିଥିବ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କେବଳ ନୀରବରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

ପୁଣି ଗେଟ୍‌ରେ କାର୍ ଭିଡ଼ିଲା ।

ଏଥର ଯୋଉଁ ଭଦ୍ରମହିଳା ଜଣକ ଓହ୍ଲାଇଲେ, ସତ୍ୟବ୍ରତ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନନ୍ତି, ସେ ସ୍ୱୟଂ ମିସ୍ ସୁଚରିତା ଚକ୍ରଧୁରୀ । ଚକ୍ରଧୁରୀ ନିବାସରେ ଆଜି ତାଙ୍କୁ ସେ ଦେଖି ଥିଲେ ଏବଂ ମାଳୀ ଚିହ୍ନାଇ ଦେଇଥିଲା ।

ଧଡ଼୍‌କରି କାରର ଦରଜା ବନ୍ଦ କରି, କ୍ଷିପ୍ର ଗତିରେ ସେ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ । କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ଯେପରି ଭିତରର ସମସ୍ତ ଆନନ୍ଦ କଳରୋଳ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତା'ପରେ ସମସ୍ତେ ଏକା ସଙ୍ଗରେ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠିଲା ପରି ମନେ ହେଲା, ଏତେ ଡେରି !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବାହାରୁ କେବଳ କଳରୋଳ ଶୁଣୁଥିଲେ । ମନେ ହେଉଥିଲା ମିସ୍ ଚକ୍ରଧୁରୀଙ୍କ ଘରେ କୌଣସି ଏକ ବିଶେଷ ଅଧିବେଶନ ବସିଛି । ଯା'ଫଳରେ ବହୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଅତିଥି ଆସିଛନ୍ତି । ସେ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ କି ନାହିଁ କିଛି ଠିକ୍ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ତାଙ୍କର କାହିଁକି ମନେ ହେଲା, ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଗରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ଅପେକ୍ଷା, ଏହି ସୁଯୋଗରେ ଚକ୍ରଧୁରୀ ନିବାସରୁ ଥରେ ବୁଲି ଆସିବା ଭଲ । କେତେକ ସନ୍ଦେହ ଜନକ ଘଟଣା ଚକ୍ରଧୁରୀ ନିବାସରେ ତାଙ୍କ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ରହସ୍ୟମୟ ମନେ ହେଉଥିଲା ସେଇ ମାଳୀ ଚରିତ୍ରଟି । ଏଇ ସୁଯୋଗରେ ହୁଏତ ବହୁ ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରି ହେବ ଚକ୍ରଧୁରୀ ନିବାସରୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ତାହାହିଁ ସ୍ଥିର କଲେ । ଆଉ ଦିନେ ଆସି ସେ ମିସ୍ ଚକ୍ରଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ । ଆଜି ଏହି

ଅନନ୍ଦ କଲରୋଲ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧା ଦାନ ଅସୁନ୍ଦର ହେବ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧୀର ପଦ କ୍ଷେପରେ ଲେଉଟି ଆସିଲେ ।

ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ତଥ୍ୟ ଆଜି ତାଙ୍କୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ କି ରହସ୍ୟ ଥାଇ ପାରେ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସରେ ! ବରଂ ତାଙ୍କୁହିଁ ନେଇ କରି ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ତାଜନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍‌ରେ ମୃତ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ଯଦି ମିସ୍ ସୁଚରିତା ଚଉଧୁରୀ ନୁହନ୍ତି; ତା' ହେଲେ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ସହିତ ତାଙ୍କର କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । ତା' ଛଡ଼ା ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ମୃତ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ଯେ ମିସ୍ ସୁଚରିତା ଚଉଧୁରୀ ହେବେ ତା'ର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରିବା ଯାହା ନ କରିବା ବି ସେଇଆ । କିନ୍ତୁ କିଏ ସେହି ମୃତ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ! ପ୍ରାୟ ଦୁଇଦିନ ହେବ ଖବର କାଗଜରେ ସେହି ସମ୍ବାଦଟି ପ୍ରକାଶ ପାଇଲାଣି । ମୃତ ତରୁଣୀଟିର ଫଟୋ ମଧ୍ୟ ଛପା ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ କାହିଁ, ଆଜି ଯାଏ ତ କେହି ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଜଣାଇବାକୁ ଆସୁ ନାହାନ୍ତି । ତା' ହେଲେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଅନାମଧେୟ, ଅଜ୍ଞାତ କୁଳ ଶୀଳା ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ । ଯିଏ ହେଉ, ତା'ର ଅସଲ ପରିଚୟ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ଯେତିକି କଷ୍ଟ ସାଧ୍ୟ ସେତିକି ବୋଧହୁଏ ରହସ୍ୟ ମୟ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଯେ ହତ୍ୟା କରା ଯାଇଛି, ଏହା ସ୍ୱତଃସିଦ୍ଧ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଏହିପରି ଚିନ୍ତା ଭାବନା ଭିତରେ ଅଗଉଥିବା ବେଳେ ଖଣ୍ଡିଏ ଖାଲି ଟ୍ୟାକ୍ସି ପାଇ ଉଠି ବସିଗଲେ ।

ତା' ହେଲେ ଏମାନେ କେଉଁମାନେ ? ଯେଉଁମାନେ ଉପଗ୍ରହ ପରି ସତ୍ୟବ୍ରତର ଚାରି ପାଖରେ ଘୂରି ବୁଲୁଛନ୍ତି । ଅମସନ, ରାଘବନ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଏବଂ......

ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶରୀର କମ୍ପି ଉଠିଲା । ମୁଣ୍ଡଟା ପିଟି ହୋଇଗଲା ଟ୍ୟାକ୍ସି କାଚରେ । ଡ୍ରାଇଭର ଅଭଦ୍ର ଭାଷାରେ ଗାଳି ଦେଉଛି ଗୋଟାଏ କାର୍ ଡ୍ରାଇଭରକୁ । ଆଉ ଟିକିଏ ଅସାବଧାନ ହୋଇଥିଲେ, ପ୍ରବଳ ଭାବରେ ଧକ୍କା ଲାଗି ଥାଆନ୍ତା ଟ୍ୟାକ୍ସି ସହିତ । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ସାମାନ୍ୟ ଟିକିଏ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା । ସେତେବେଳକୁ ସେ ଉଡ଼ଷ୍ଟ୍ରୀଟ ମୋଡରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ଚୁପ୍ ଚାପ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ । କଲିକତାରେ ଟିକିଏ ବେଶୀ ସ୍ପିଡ ହେଲେ ବା ରାସ୍ତା ଟିକିଏ ଫାଙ୍କା ପାଇଲେ କୌଣସି ଡ୍ରାଇଭରର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ରହେ ନାହିଁ । ତା' ଠାରୁ ଚାଲି ଚାଲି ଯିବା ବରଂ ଭଲ ।

ରାତି ଦଶଟା ବାଜିବାକୁ ଯାଉଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚାଲି ଚାଲି ହୋଇ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଗେଟ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଲୁହା ଦରଜାଟା ବନ୍ଦ ହୋଇଛି । ଭିତରେ ପ୍ରବଳ ଅନ୍ଧକାର । କେହି ଥିଲା ପରି ମନେ ହେଉ ନାହିଁ ! କୌଣସି ଘରେ ଆଲୋକର କ୍ଷୀଣ ଶିଖାଟିଏ ମଧ୍ୟ ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ ।

କିଛି ସମୟ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଦୁଆରେ ଠିଆ ହୋଇ ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ । ମନର ଭାବନା ଧୀରେ ଧୀରେ ହାଲୁକା ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ହୁଏତ ସମସ୍ତେ କେଉଁଆ ବେଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସେଠାରେ କୌଣସି ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ ଥାଏ, ତା' ହେଲେ ମିଷ୍ଟର ଚଉଧୁରୀ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଯାଇଥିବେ, ଆଉ ରହିଲେ ଚାକର ଦୁ' ତିନି ଜଣ ।

ସମସ୍ତେ ଯେ ଚାଲି ନ ଯାଇଥିବେ କିଏ କହି ପାରିବ ! ତେବେ ଚାଲି ଯାଇ ଥିବାର ସମ୍ଭାବନା ବେଶୀ । ତେଣୁ ଚଜଧୂସ୍ତ ନିବାସରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଲାଭ କ'ଣ ! ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ମନ ସହିତ ପାଦ ମଧ୍ୟ ହାଲ୍‌କା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ନୀରବରେ ଠିଆ ହୋଇ ପାଦ ଲେଉଟାଇଲେ ।

ନା, ପୁଣି ସେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଠିଆ ହେଲେ । ଆଜି ଏକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଇ ଏକ ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ । ଚଜଧୂସ୍ତ ନିବାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନରେ ଥରେ ସନ୍ଦେହ ଜାଗିଛି ଯେତେବେଳେ, ତା'ର ଅବସାନ କରିଦେବା ସବୁଠାରୁ ଭଲ । ପୁଣି ସେ ପଛକୁ ପାଦ ଲେଉଟାଇଲେ । ଲୁହା ଗେଟ୍‌ଟା ତାଙ୍କର ବିରାଟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଇ ଠିଆ ହୋଇଛି । ଛବ୍ରଟ କାୟୁ ତାଲାଟାଏ ମଧ୍ୟ ଝୁଲୁଛି ।

ରାସ୍ତାରେ କେତେବେଳେ କ୍ୱଚିତ ଜଣେ ଅଧେ ଲୋକ ଯା' ଆସ କରୁଛନ୍ତି । ଖଣ୍ଡେ ଅଧେ ରିକ୍‌ସା ଠନ୍ ଠନ୍ ଘଣ୍ଟି ବଜାଇ ଅଳସ ଗତିରେ ଚାଲି ଯାଉଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇଠି ଠିଆ ହୋଇ ଆଗକୁ ପଛକୁ ଓ ଉପରକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଭିତରଟା ନିସ୍ତବ୍ଧ । ମାଳୀଟା ବି କ'ଣ ଚାଲି ଯାଇଛି ! ତା' ନା କହୁଥିଲା ମଦନ । ଡାକିଲେ କ୍ୱଚିତ ହୁଅନ୍ତା । ତାକୁ ହାତ କରି ପାରିଲେ ବହୁ ସଂବାଦ ସଂଗ୍ରହ କରି ହୁଅନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ତା'ର ଯେଉଁ ସ୍ୱଭାବ, ସେ ଯେ ସହଜରେ ବାଗ ମାନିବ, ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ ।

କିଏ ଜଣେ ଯୋତା ମଚ୍ ମଚ୍ କରି ଦୂରରୁ ଆସୁଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ବି ଶୁଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଭିତରକୁ କିପରି ଭାବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

ଲୁହା ଗେଟ୍‌ଟା ଡେଇଁ ଭିତରକୁ ପଶିଲେ ହୁଅନ୍ତା; କିନ୍ତୁ କେହି ଯଦି ଦେଖେ, କ'ଣ ଭାବିବ !

ସେ ଗୋଟାଏ ହାତରେ ଲୁହା ଗେଟ୍‌ଟା ଧରି ପାଦେ ଉପରକୁ ଉଠିଲେ ।

ତାଙ୍କ ପିଠିରେ କ'ଣ ଗୋଟାଏ ଶକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଠେକିବାର ଅନୁଭବ କରି ସେ ଚମକିପଡ଼ି ପଛକୁ ଗୁରିଲେ, ଗୋଟାଏ କନେଷ୍ଟବଲ୍ । ତା' ହାତ ବାଡ଼ି ଖଣ୍ଡିକ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ପିଠିରେ ଠେକେଇ କହୁଚି, ଟେକଣ୍ଡରେ, ଘୁଁଚା କିଆ ଦେଖ୍‌ତା !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ହଠାତ୍ କିପରି ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ସେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବେ ଭାବି କିଛି ଠିକ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କନେଷ୍ଟ-ବଲଟା ପୁଣି କହିଲା, ମତ୍‌ଲବ କୁଛ ବୁରା ବା ! ଚୈର ଜର କର କିଆ ?

ନେହିଁ କନେଷ୍ଟବଲଜୀ ! ଏ କୋଠାର ମାଲିକ ମୋର ଦୋସ୍ତ । ସେମାନେ ସବୁ ଶୋଇଲେଣି ବୋଧହୁଏ, ମୁଁ ଖୁବ୍ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ିଚି । ମାନେ ମୁଁ କଲିକତା ବାହାରୁ ଆସିଚି କିନା ! ବର୍ତ୍ତମାନ ଫେରି ଯିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ।

କନେଷ୍ଟବଲଟି କିଛି ସମୟ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ କଣ ଅନେଇଲା । ବୋଧହୁଏ ସେ ଡ୍ୟୁଟିରୁ ଫେରୁଥିଲା । ତା'ର ଅଉ ବେଶୀ କଥା କଟା କଟି କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ନ ଥିଲା । କମର ପଟିଟାକୁ ଖୋଲି ପକାଇ କାନ୍ଧରେ ପକାଇ ଦେଲା ।

ଆପ୍ ବୋଲାଇଏ, ବୋଲାଇଏ, କୋଇନା କୋଇ ଜରୁର୍ ସୁନେଗା ।

କନେଷ୍ଟବଲଟି ଯୋତା ଖଟ ଖଟ କରି ଆଗେଇ ଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଓଷ୍ଠପରୁ ଶାନ୍ତିର ଗୋଟାଏ ନିଶ୍ୱାସ ପକାଇ ବଞ୍ଚିଗଲେ !

କିନ୍ତୁ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରଧ୍ୱଜଙ୍କ ନିବାସ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ କିପରି ! ଅବଶ୍ୟ ଗେଟ୍‌ଟା ଖୁବ୍ ବେଶୀ ଉଚ୍ଚା ନୁହେଁ ! ଗୋଡ଼ ଦେଇ ଚଢ଼ିବାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ସେ ଚାରି ଆଡ଼କୁ ଥରେ ଭଲ କରି ଚାହିଁଲେ । ନା କେହି କୁଆଡ଼େ ନାହାନ୍ତି । ନିଜର ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ସୁ ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଆଉ ଦମନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ନିମିଷକ ମଧ୍ୟରେ ଗେଟ୍‌ଟା ଉପରେ ପାଦ ଦେଇ ଚଢ଼ିଗଲେ ଓ ସେପାଖରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ ।

ତା' ପରେ ?

ଚୁପ୍ ଚୁପ୍ ଯାଇ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କଲେ । ଗେଟ୍ ପାଖକୁ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଛୋଟା ଯେଉଁ ଗୋଟେ ଘରଟି ସେଇ ଘରଟିରେ କୌଣସି ଚାକର ବାକର ରହିବାର କଥା । ହୁଏତ ମାଳୀ ସେଇଠି ରହୁଥିବ । ପ୍ରଥମେ ସେଇ ଘରଟା ଦେଖିଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ।

ଦୁଆର ଭିଡ଼ା ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ତାଲା ପଡ଼ିନାହିଁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଠେଲି ଦେଲେ । ଭିତରୁ ସରୁ ମହମବତୀଟିଏ ମିଞ୍ଜିମିଞ୍ଜି ଜଳୁଛି । ଚାରିଆଡ଼େ ଥରେ ଆଖିକୁ ବୁଲେଇ ଆଣିଲେ । ଗୋଟାଏ ଦଉଡ଼ି ଖଟ, ଗୋଟାଏ କାଠ ବାକ୍ସ । କେଇଖଣ୍ଡ ଲୁଗା ପଟା, ହାଣ୍ଡି, କଡ଼େଇ, ଖଡ଼ିକା । ପାଣି ମାଠିଆ, ବିଛଣା, ଦାନ୍ତକାଠି । ମହମବତୀଟା ହୁଏତ ଆଉ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ ପରେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ତା'ହେଲେ ଅଧଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ମାଳୀଟି ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବାହାରି ଆସିଲେ । ଏଥର ରତ୍ନପୁରୀ ନିବାସ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର କଥା । ତାଙ୍କ ଛାତିଟା ହଠାତ୍ ଆଜି କି ଶୀତେଇ ଉଠିଲା । ମନେ ହେଉଥିଲା, ରହସ୍ୟମୟ ଏଇ ରତ୍ନପୁରୀ ନିବାସରେ କିଛି ରହସ୍ୟ ଯେପରି ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା କି ଏ ଭାବନା ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ହଠାତ୍ ଯେମିତି ଚମକି ପଡ଼ିଲେ । ସେଇଠି ସେ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ ।

ତାଙ୍କର ମନେ ହେଲା କିଏ ଜଣେ ଯେପରି ସେଇ ଅନ୍ଧ-କାରରେ ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରିଥିଲା ଏବଂ ହଠାତ୍ ସେଠାରୁ ଦୂରେଇ ଗଲା । ଅବଶ୍ୟ ମନର ସେହି ଧାରଣା ଉପରେ ସେ ଆସ୍ଥା ସ୍ଥାପନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ମନର ଭ୍ରମ ବି ହୋଇ ପାରେ ।

ସେ ଅଗେଇଲେ । ପ୍ରଥମେ ବୈଠକ ଖାନା । ସକାଳେ ମାଳୀଟି ତାଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ବସେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଅସୁବିଧା ଯେ, ଘରଗୁଡ଼ା ସବୁ ଅନ୍ଧକାର, ଅଥଚ ଟର୍ଚ୍ଚ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ପକେଟରେ ଦିଆସିଲିଟା ଯଦିଓ ଅଛି, ସେ କେଉଁ କାମରେ ଲାଗିବ । ତଥାପି ନାଇଁ ମାମୁଁଠାରୁ କଣା ମାମୁଁ ଭଲ ।

ବୈଠକ ଖାନା ଭିତରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେପରି କିଏ ଗୋଟାଏ ପୋଡ଼ା ଗନ୍ଧ ନାକରେ ବାଜୁଛି । କେହି କ'ଣ ବୈଠକ ଖାନା ଭିତରେ ବସି ସିଗ୍ରେଟ୍ ଟାଣୁଛି ନା କ'ଣ ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟିକିଏ ମନ ସ୍ଥିର କରି ଠିଆ ହେଲେ । ଗଭୀର ଅନ୍ଧକାର ଭିତରୁ କୌଣସି ଜୀବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ସତ୍ତା ସେ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପକେଟରୁ ଡିଅାଶିଲଟି ବାହାରି ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଜଳାଇଲେ ।

ଅନୁମାନ ସତ୍ୟ । ଯଦିଓ ଗୋଟାଏ ଅଧପୋଡ଼ା ସିଗାରେଟ୍ ଆସ୍ଟ୍ରେ ଭିତରେ ଜଳୁଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସିଗାରେଟ୍‌ର ମାଲିକ ସେଠାରେ ନାହାନ୍ତି । ତେବେ ସିଗାରେଟ୍ ଯାହା କହୁଛି, ଟିକେ ବେଶୀ ନ ହେଲେ ବି ଅଧଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏଠାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ବାଣ ଗାମୀ ଶେଷ ସିଗାରେଟ୍‌ଟିହିଁ ତା'ର ଏକମାତ୍ର ଜ୍ୱଳନ୍ତ ପ୍ରମାଣ ।

କିନ୍ତୁ ଏ ସବୁ ଦୁର୍ଭାବନା କାହିଁକି ! ଏଇ ଘରଟାତ ଭୂତକୋଠି ନୁହେ ଯେ, କୌଣସି ମଣିଷର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଥାଇଲେ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଉଦ୍ରେକ ହେବ । ବୀରଭଦ୍ର ଚକ୍ରଧୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଏଇଟା ଖାସ ସ୍ଥାନ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ନିଜ ମନକୁ ଆଶ୍ୱାସ ଦେଲେ । ତା'ହେଲେ ଅଧଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ଅସିଥିଲେ ସେ ଏଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ କୌଣସି ଜୀବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦର୍ଶନ ପାଇ ଥାଆନ୍ତେ !! ଏଇ ସିଗାରେଟ୍‌ଟା ଯେ ଚକ୍ରଧୁର୍ଯ୍ୟ ସାହେବଙ୍କର ନ ହୋଇଥିବ କିଏ କହି ପାରିବ !

ସେ ଏଥର ଧୀରେ ଚକ୍ରଧୁର୍ଯ୍ୟ ନିବାସ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ପ୍ରବଳ ଅନ୍ଧକାର । କେଉଁ ଆଡ଼େ ଯିବେ । କୌଣସି ଘର ସହିତ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ନାହିଁ । ଡିଅାଶିଲ ଜଳେଇଲେ । କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ଶିଖାରେ ଯେଉଁ ଘରଟି ତାଙ୍କ ଆଖି ଆଗରେ ଦିଶିଲା, ତା'ରି ଭିତରକୁ ସେ ପଶିଗଲେ । ଏବଂ ଯୋର କରି ଘରର ବତୀ ଜଳେଇ ଦେଲେ ।

ଗୋଟାଏ ପ୍ରଶସ୍ତ ଲମ୍ବା ଘର । ବହୁ ଅସବାବ ପତ୍ରରେ ଭରା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ ସବୁ ପଦାର୍ଥ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଚକ୍ରଧୁର୍ଯ୍ୟ

ସାହେବଙ୍କ ରୁଚି କଥା ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଘରଟିର ଶେଷ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଲାଇବ୍ରେରୀ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲା । ତିନି ଗୁଟୋଟି ପୁସ୍ତକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଲମିରା । ସେ ଆଡେଇ ଗଲେ । ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଅଧାଖୋଲା ହୋଇ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥୁଆ ହୋଇଛି । ଉଠେଇ ଆଣିଲେ । ଏମିଲ୍ ଜୋଲାଙ୍କ 'ନାନା'ର ପକେଟ୍ ସଂସ୍କରଣ, ଏବଂ ଅହୁରି ଅନେକ । ଗୋଟିକ ପରେ ଗୋଟିଏ ବହି ଖୋଲେଇ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦେଖିଲେ । ସବୁ ଗୁଡ଼ିକ ଉଲଗ୍ନ ଭାଷାର ନଗ୍ନ ଓ ଚିତ୍ର ଉତ୍ତେଜକ ବହି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥିର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଏଗୁଡ଼ିକ କାହାର ସଂକଳନ । ମିଃ ରାଜଧୁରୀଙ୍କର ନା ମିସ୍ ରାଜଧୁରୀଙ୍କର ।

ବହି ଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲେଇ ଖୋଲେଇ ଦେଖୁଥିଲେ । କେତେକ ଜାଗାରେ ଅଣ୍ଡର ଲାଇନ୍ ମଧ୍ୟ କରା ହୋଇଛି । ସେଇ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକ ଯୌନ ଉତ୍ତେଜକ । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମନରେ କୁପରି ଏକ ହାଲ୍କା ଧାରଣା ଜାଗ୍ରତ ହେଲା ।

ସେ ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଆଲମାରୀ ଖୋଲେଇ ଦେଖିଲେ । ସବୁ ବହି ଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଜାତୀୟ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଛବିଲ ବହି ସେ ଆବିଷ୍କାର କଲେ । ଯାହାର ଭିତରେ ଏପରି ଅଶ୍ଳୀଳ ଛବି ସବୁ ଥିଲା, ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦୁଇ ତିନିପୃଷ୍ଠା ଓଲଟେଇବା ପରେ ଆଉ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇବାକୁ ଭରସା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଏହି ଲାଇବ୍ରେରୀଟିର ମାଲିକ କଥା ଚିନ୍ତା କରି ବଡ଼ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଏହା ସ୍ୱୟଂ ରାଜଧୁରୀଙ୍କର ନୁହେଁ ତ ! ଯଦି ହୋଇଥାଏ !!

ଦପ୍ କରି ଘରର ଆଲୋକଟା ଲିଭିଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଚେଆର ଉପରୁ

ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଅନ୍ଧକାର ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ଗମ୍ଭୀର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା,

କିଏ ତୁମେ ? କାହା ଅନୁମତିରେ ଏ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛ ?

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଭାଷା-ହଜି ଯାଇଥିଲା ।

ମୁଁ ଯଦି ଏଇକ୍ଷଣି ପୋଲିସ୍‌କୁ ଫୋନ୍ କରେ ! କୌଣସି ଭଦ୍ରଲୋକ ଘରେ ଗୋପନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଅର୍ଥ ଚୋରି ଛଡ଼ା କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ଚାଲିଯାଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଅବକାଶ ଦେଉଛି । ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏଠାରୁ ଚାଲିଯାଅ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେଉଥିଲା ଲୋକଟିର ପରିଚୟ । କିନ୍ତୁ ପଚାରିବାକୁ ସାହାସ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ପରି ଭାବରେ ସେ ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି, ବାସ୍ତବିକ୍ ତାହା ଖୁବ୍ ଦୋଷାବହ ।

ତୁମେ ଚାଲିଯାଅ, ତା' ନ ହେଲେ ମୁଁ ପୋଲିସ୍‌କୁ ଫୋନ୍ କରିବି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଘରୁ ବାହାରିଲେ । ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ସେ ଲୋକଟିର କୌଣସି ଆକୃତି ଦେଖି ପାରୁ ନଥିଲେ । କେବଳ ତା ଉତ୍ତେଜିତ କଣ୍ଠର ଶବ୍ଦ ଓ ନିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ତାର ହେଉଥିଲା । ହୁଏତ ସେ ସ୍ୱୟଂ ଗୃହଭଦ୍ର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇ-ଥିବେ । ଅଥବା......

ଚାଲିଯାଅ, ଶୀଘ୍ର ବାହାରି ଯାଅ ଏଠାରୁ । ଅଭଦ୍ର । ଇତର ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ଆଉ କିଛି ଶୁଣିବାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲା । ସେ କ୍ଷିପ୍ର ପଦରେ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଚାଲି ଆସିଲେ । ଆଉ

ପଛକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେରି ଚାହିଁବାକୁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା । ଯେଉଁ ପରି ସେ ଲମ୍ବା ଗେଟ୍‌ଟାକୁ ଡେଇଁ ଭିତରେ ପଶିଥିଲେ, ସେହିପରି ରାସ୍ତାକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ ।

ତେବେ ପାହୁଣ୍ଡ ଅଟେଇଚନ୍ତି, ପଛରୁ ଗୋଟାଏ ମଟର ହର୍ଣ୍ଣର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ବୁଲି ଅନେଇଲେ । ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ ଦାମୀ ଗାଡ଼ି ଠିଆ ହୋଇଚି । ଗେଟ୍‌ଟା କିଏ ଜଣେ ଖୋଲି ଦେଲା । ମଟର ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦେଖିଲେ ଗୋଟିଏ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ ଭଦ୍ରଲୋକ ।

ଚଉଧୁରୀ ସାହେବ ହୁଏତ ଜନ୍ମବେଳୁଅ ସେଇଠୁ ଫେରୁଚନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଘର ଭିତରେ ସେ କାହାକୁ ଭେଟିଥିଲେ ? କିଏ ତାଙ୍କୁ ଅଭଦ୍ର ଭଳି କହି ତଡ଼ିଦେଲା ?

ଗେଟ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲେଉଟି ଆସିଲେ ।

ଚଉଧୁରୀ ଏଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ ।

ଡାଲହଉସୀ ସ୍କୋୟାରର ଏକ ସପ୍ତତଳ ପ୍ରାସାଦ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ସାଇନ୍ ବୋର୍ଡ଼ ଦେଖି

ଲିଫ୍ଟରେ ଉଠିଲେ । ତିନିତାଲାର ପ୍ରଥମ ଫ୍ଲାଟଟି ଚଉଧୁରୀ ଏଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ । ପ୍ରଥମେ ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡ ପାଖରେ ଜଣେ ଭଦ୍ର ମହିଳା ବସିଥିଲେ । ପଛଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି କାହା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କଲେ ।

ଭଦ୍ରମହିଳା ଫେରି ଚାହିଁଲେ । କାହାକୁ ଖୋଜୁଚନ୍ତି ?

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଫେରାଇ ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଏ ଯେ ସ୍ୱୟଂ ସୁଚେତା ଚଉଧୁରୀ । ଏହା କପରି ସମ୍ଭବ ! ନା, ନା, ଏହା କପରି ସମ୍ଭବ ! ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ କନ୍ୟା ସାମାନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଟେଲିଫୋନ୍ ଅପରେଟର !!

ଆପଣ ମୋ ଆଡେ ଏପରି ଚାହିଁଚନ୍ତି କାହିଁକି ? କାହାକୁ ଖୋଜୁଚନ୍ତି ! କ'ଣ କାମ ଅଛି । ଭଦ୍ରମହିଳାଙ୍କ ସ୍ୱର ଅପେକ୍ଷାକୃତ ରୁକ୍ଷ ଜଣା ପଡୁଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସଚେତନ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ମୋର ମିଃ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ କାମ ଅଛି । ଦୟାକରି···

ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ । ଆପଣଙ୍କୁ ନିରାଶ କରିବାକୁ ପଡିଲା । ମିଃ ଚଉଧୁରୀ ଦୁଇତିନିଦିନ ହେବ ଅଫିସ୍ କରୁନାହାନ୍ତି ।

କାରଣ ?

କ୍ଷମା କରିବେ । ମୋତେ ଜଣା ନାହିଁ । ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରୟୋଜନ ଛଡା କିଛି ଅଫିସିଆଲ୍ ଥାଏ, ଆପଣ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ପାରନ୍ତି । ମିଃ ଶର୍ମା, ଏଇ ଡାହାଣ ପାଖ ଘରେ ବସନ୍ତି । ଭଦ୍ର ମହିଳା ଅଙ୍ଗୁଳି ସାହାଯ୍ୟରେ ଦେଖାଇ ଦେଲେ ।

ତା'ହେଲେ ମାଳୀ କ'ଣ ଭୁଲ୍ କହିଲା ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ଶାନ୍ତ

କରୁଥିଲେ । କାଲି ଯେତେବେଳେ ସେ ଚଉଧୁରୀ ଲୀଳାଙ୍କୁ ଯାଉଥିଲେ, ମାଳୀ ଏଇ ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କୁ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇ ଦେଇଥିଲା । ପୁଣି ସେ କାଲି ସଞ୍ଜରେ ଚନ୍ଦବରିଆ ରୋଡ଼ରେ ଏଇ ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ ।

ଆପଣ ଏପରି ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ କାହିଁକି ! ବସନ୍ତୁ ।

ଉଁ, ନା ମୋର ଅନ୍ୟ କାମ ଅଛି । ମିଃ ଚଉଧୁରୀ ନାହାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଶର୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରି କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ । ଧନ୍ୟବାଦ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲେଉଟି ଯାଉଥିଲେ । ପୁଣି ଫେରି ଆସିଲା ବେଳକୁ ଭଦ୍ର ମହିଳା ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡର ଗୁଣ୍ଡି ମୋଡ଼ି କୌଣସି ନମ୍ବର ସଂଯୋଗ କରୁଥିଲେ ।

କ୍ଷମା କରିବେ । ପୁଣି ଆପଣଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ଭଦ୍ର ମହିଳା ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ଅନାଇଲେ ।

ମିଃ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ କେଉଁଠି ଓ କେବେ ଦେଖା ହେବ, କିଛି ସମ୍ବାଦ ଦେଇ ପାରିବେ ?

ମୁଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ । ଆପଣ ବରଂ ମିଃ ଶର୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କଲେ……

କର୍…କର୍ ହୋଇ ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡଟା ବାଜି ଉଠିଲା ।

ଭଦ୍ର ମହିଳା ସେଇ ଆଡ଼େ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ଫେରି ଆସିଲେ । ନା, ଏ କଦାପି ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ମାଳୀ ତାଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ ପରିଚୟ କରାଇ ଦେଇଛି । କାହିଁକି, ତା'ର କା ସ୍ୱାର୍ଥ କ'ଣ ଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଦିନର ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତର କଥା ଚିନ୍ତା କଲେ । ସେତେବେଳର ସେଇ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମାଳୀଟି

ଯେପରି ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲି, ସେ ଇଚ୍ଛା ନ କରି ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ କରିବା କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା । ଯା'ହେଉ ଅନ୍ତତଃ ଗୋଟାଏ ଭ୍ରମ ସଂଶୋଧନ ହେଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲିଫ୍ଟ ପାଖରେ ଯାଇ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ହ୍ୟାଲୋ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣ ଏଠାରେ ଯେ ! ଥମସନ ଲିଫ୍ଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ହଠାତ୍ ଭେଟିଲେ ।

ହଁ ଆସିଥିଲି, ଆପଣ ସେଦିନ କହୁଥିଲେ ନା, ଆପଣ ଜଣେ କ୍ରିମିନାଲ ଆଉ ମୁଁ ଜଣେ କ୍ରିମିନଲୋଜିଷ୍ଟ । ତେଣୁ···

ଓଃ···ଥମସନ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗରୁ ପହଞ୍ଚି ଗଲେଣି ଯେ ! ହେଉ ଆସନ୍ତୁ ।

କେଉଁଠାକୁ ?

ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ଏଠାରେ ଅଫିସ୍ କରିଛନ୍ତି ।

ନା, ମୋର କେତେକ ଜରୁରୀ କାମ ଅଛି । ଶୀଘ୍ର ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ ।

ଅଚ୍ଛା, ପୁଣି ଦେଖା ହେବ । ମିଃ ଥମସନ ହସି ହସି ଅଟେଇ ଗଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ତଳକୁ ଓହ୍ଲେଇ ଗଲେ ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ ଚିଠି ଲେଖିଛି ।

ଚଉଧୁରୀ ବଂଶର ପରିଚୟ ।

ପୁରୀର ବିଖ୍ୟାତ ଚଉଧୁରୀ ପରିବାର ଏକ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଖୁବ୍ ବିଭବଶାଳୀ ଥିଲେ । ଧନ ମାନ ଯଶ ଗୌରବରେ ସେମାନଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଖ୍ୟାତି ଥିଲା । ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ସେହି ବଂଶର ଶେଷ ଦୀପଶିଖା । କାରଣ ଚଉଧୁରୀ ବଂଶ ଆଜି କ୍ଷୟିଷ୍ଣୁ । ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ମହତ୍ତ୍ୱ ଦାବୀ କରି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ପିତା ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ଚଉଧୁରୀ । ସେମାନେ ଦୁଇ ଭାଇ । ବଡ ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଓ ସାନ ଭାଇ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ଚଉଧୁରୀ । ସେଇ ଦୁହେଁ ଚଉଧୁରୀ ବଂଶର ଶେଷ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଥିବାବେଳେ, ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ଚଉଧୁରୀ ବଡ ଭାଇଙ୍କୁ ଠକିଦେଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ କଲିକତାରେ ଯେଉଁ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀ ଗଢି ଉଠିଛି, ତା'ର ମୂଳ ଧନ ଚଉଧୁରୀ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଅଳଙ୍କାର ବିକ୍ରୟ ହୋଇ ସଂଗ୍ରହ

ହୋଇଥିଲା । ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ । ନିଜର ପୁଅ ଭଳି ସେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେଣୁ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ନ କରୁଥିଲେ, ସେ ଆଡ଼େ ବଳଭଦ୍ର ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ନ ଥିଲେ । ସେ ସବୁ-ବେଳେ ପୁରୀରେ ରହୁଥିଲେ । ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ପଢ଼ୁଥିଲେ କଲିକତାରେ । ଯେତେବେଳେ ଯାହା ଟଙ୍କା ପଇସା ଦରକାର ହେଉଥିଲା, ସେ ପଠେଇ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହୁଥିଲେ ।

ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ ହେଲା । ସେଥର ସେ ଘରକୁ ଯାଇ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ଯେ କଲିକତାରେ ତାଙ୍କର ଜଣେ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟରଙ୍କ ସହିତ ପରିଚୟ ହୋଇଛି । ସେ କଲିକତାର ବହୁ କୋଠାବାଡ଼ି ତିଆରି କରନ୍ତି । ସେଥିରେ ଲାଭ ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା ପଚିଶ ଭାଗ । ତେଣୁ ସେହିପରି ଗୋଟାଏ କମ୍ପାନୀ କରିବାକୁ ସେ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛିଦିନ ଆଲୋଚ ଆଲୋଚନା ହେଲା । ତା'ପରେ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ସମ୍ମତି ଜଣାଇଲେ । ଘରେ ଯେତେ ଯାହା ସୁନାରୁପା ଥିଲା ସମସ୍ତ ବିକା କିଣା କରି ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କୁ କମ୍ପାନୀ ଖୋଲିବାକୁ ଦେଇ ଦେଲେ ।

ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଓ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଫଳରେ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀ କଲିକତାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଲା । କିନ୍ତୁ ଏଣେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚଉଧୁରୀ ପରିବାରର ପତନ ଘଟିଲା । ସେତେବେଳେ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କର ତିନୋଟି କନ୍ୟା ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର । ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଜୀବଭଦ୍ର । ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ସସ୍ତ୍ରୀକ କଲିକତାରେ ରହୁଥିଲେ ।

ଧୀରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏପରି ସମୟ ଆସିଲା, ଯେତେବେଳେ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ପୁଷ୍ପପୁର ଘର କଥା ଓ ଭାଇଙ୍କ କଥା ଭୁଲି ଗଲେ । ବଳଭଦ୍ରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚିଠି ପତ୍ର ଦିଆନିଆ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଏପରିକି ବଳଭଦ୍ର ଥରେ କଲିକତା ଯାଇ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କଠାରୁ ଅପମାନିତ ହୋଇ ଫେରି ଆସିଲେ । ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ସେତେବେଳେ ଖସଡ଼ା ପଥରେ ପାଦ ବଢ଼େଇ ଥିଲେ । ଦାସ ଦାସୀ ବହୁଳ ବିରାଟ ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଭିତରେ ଥାଇ, ପାନୀୟ ଓ ନାରୀ ପ୍ରତି ସେ ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଥିଲେ ।

ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ସେହି ଯେ ଫେରି ଆସିଲେ, ଆଉ କୌଣସି ଦିନ ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ନାହାନ୍ତି । ଯାହା ଯେପରି ଭୂ ସଂପତ୍ତି ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ବିକ୍ରୟ କରି ସେ ତିନି ଝିଅଙ୍କର ବିବାହ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁଅଟିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହାପରେ ଏକ ସମୟରେ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଆଖି ବୁଜିଲେ । ପୁଅର ବୟସ ସେତେବେଳକୁ ଚବିଶ ପଚିଶ ବର୍ଷ । ସ୍ତ୍ରୀ ଆଗରୁ ବିଦାୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଯାହା ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟ ବାସନା ଥିଲା, ତା'ର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେଲେ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ହରିହର ଚଉଧୁରୀ । ହରିହର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଉ ନାହିଁ । ତେବେ ସେ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର କୁଆଡ଼େ ଜଣେ ଖୁବ୍ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ବିତ୍ତଶାଳୀ ଲୋକ ଥିଲେ । କେହି କେହି କହନ୍ତି ହରିହର ଚଉଧୁରୀ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରାଳୟକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଆଉ କେହି କେହି

କହୁଚନ୍ତି—ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ନିରୁଦ୍ଦେଶ ହୋଇଗଲେ । ଯା' ହେଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ଚୌଧୁରୀ ବଂଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ରୂପେ ଗୋଟାଏ ବିରାଟ କୋଠା ଠିଆ ହୋଇ ରହିଛି । ସେହି କୋଠାଟି ସଂସ୍କାର ଅଭାବରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ପତନ ମୁଖୀ ହେଲାଣି ।

ଏହି ଦଶ ବର୍ଷ ଭିତରେ ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀ ଦୁଇ ତିନିଥର ପୁରୀକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସୁଜାତା ଚୌଧୁରୀ ତାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପୁରୀରେ ରହଣି କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ନ ରହି ନିଜ କୋଠାରେ ରହୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ହରିହର ଚୌଧୁରୀ କେବେ ଫେରିବାର କେହି ଦେଖି ନାହାନ୍ତି ।

ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ ସୁଜାତା ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ଯାଇଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ସନ୍ଦେହ କରି ଯାଉଛି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଭାବରେ ମୁଁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଛି । ତା' ପୂର୍ବ ଦିନ ସୁଜାତା ଚୌଧୁରୀ ପୁରୀ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଉଆସରେ ରହିଥିଲେ । କାହିଁକି ସେ ଆସିଥିଲେ, ତାଙ୍କର ତାହା ନିକଟରେ ଯେ କି କାମଥିଲା, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରି ପାରିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସ୍ୱତଃସିଦ୍ଧ କଥା ଯେ, ଯେଉଁ ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ରେ ମର୍ଡର ହୋଇଛି, ସେଇ ଟ୍ରେନରେ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀ ଫେରୁଥିଲେ । ଯାହାଙ୍କୁ ମର୍ଡର କରା ହୋଇଛି, ସେ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀ କି ନୁହନ୍ତି, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲେ, କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ସମାସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇ ପାରିବ ।

ମୁଁ ଅଧିକ ଭଲ ଭାବରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛି । ଯାହା ଦାମୀ ତଥ୍ୟ ପାଇବି ସଂଗେ ସଂଗେ ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେବି ।

ମୋର କଲିକତା ଯିବା ଯଦି ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ, ଲେଖିଲେ ମୁଁ ଚାଲି ଯିବ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚିଠି ପଢା ଶେଷ କରି କିଛି ସମୟ ନୀରବରେ ଆଖିବୁଜି ଚିନ୍ତା କଲେ । ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀ ଆଉ ହରିହର ଚୌଧୁରୀ ଏହି ଦୁଇଜଣ ବିଖ୍ୟାତ ଚୌଧୁରୀ ବଂଶର ଶେଷ ଦୀପ ଶିଖା । ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀ ଏଠାରେ ଆଉ ହରିହର ଚୌଧୁରୀ ?

ଏ ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ଭିତରେ କିପରି ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ରହିଛି ? କେଉଁଠୁ ଏହିସବୁ ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରିହେବ !

ତା' ଛଡ଼ା ଟ୍ରେନର ସେହି ମୃତ ତରୁଣୀଟି ତା' ହେଲେ କିଏ ? ସେଦିନ ଟ୍ରେନରେ ମୃତା ତରୁଣୀଟିର ଲେଦର ସୁଟ୍-କେସ୍‌ରୁ ତା' ନାଁ ଉଦ୍ଧାର କରା ହୋଇଥିଲା । ତା' ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ବିଶେଷ ପରିଚୟ ସେହି ତରୁଣୀଟିର ମିଳି ନାହିଁ । ଖବର କାଗଜରେ ଫଟୋସହ ସଂବାଦଟି ଏତେ ଦିନ ହେଲା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, କେହି ଆତ୍ମୀୟ ସ୍ୱଜନ ତା'ର ଆସି ନାହାନ୍ତି । ଏଣେ ସୁଚିତ୍ରା ଚୌଧୁରୀ ନିଜ ଘରେ ଅଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ସେଦିନ 'ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା'ରେ ସେ ପାଦ ଦେଲା ମାତ୍ରେ ଯେଉଁ ଟେଲିଫୋନ ବାର୍ତ୍ତା ପାଇଥିଲେ, ଯେଉଁ ଲୋକଟି କୁମାରଙ୍କୁ ଡାକି ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲର ମୃତ ସଂବାଦ ଦେଇ-ଥିଲା, ଟ୍ରେନରେ ମୃତ ତରୁଣୀଟି କ'ଣ ସେଇ ! କୌଣସି ଦସ୍ୟୁ ଦଳର ଗୁପ୍ତ ସଂବାଦ ସରବରାହ କାରିଣୀ ସେହି ତରୁଣୀଟି ନୁହେଁ ତ ! ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ସଂବାଦ ସତ୍ୟବ୍ରତ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ରେ ସେ କେତେଥର ଯାଇ ଖୋଜା ଖୋଜି କରିଥିଲେ, କୁମାର ବା ତା'ର ସଙ୍ଗୀ ମାନଙ୍କର କୌଣସି ସଂବାଦ ଆଉ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

ସା'ବ୍ ! ବେୟୁଟି ଡାକିଲା ।

ହଁ, ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହଁ ଉଠାଇଲେ ।

ଖାନା କା ଟାଇମ୍ ହୋ ଗୟା । ଲେ ଆଓଁ ଗା ।

ଅଚ୍ଛା, ନେଇ ଆସ ।

ବେୟୁଟି ଚାଲି ଯାଉଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଡାକିଲେ—ଅଚ୍ଛା, ମିଃ ଅମସନ ତାଙ୍କ ରୁମ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି ?

ନା, ଫେର ନାହାନ୍ତି ।

ତା' ହେଲେ, ତାଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନର ଧାରା ଟିକିଏ ବଦଳେଇବାକୁ ହେବ । ରାଘବନ ଆଉ ଅମସନ ଏ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିର ବାହାରେ ରଖିଲା ଭଳି ରଖିବେ । ଅମସନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ବ୍ୟବହାରରୁ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରି ହେଉନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ବେଳେ ବେଳେ ଯେତିକି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ମନେ ହେଉଛି ପୁଣି ବେଳେ ବେଳେ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ର ସେତିକି ହାଲ୍‌କା ମନେ ହେଉଛି । କେଜାଣି.........

ଭିତରକୁ ଆସିପାରେ ? କହିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଅମସନ ଆସି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଗରେ ହାଜର୍ ହେଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ଆଜି ନାଇଟ୍ କ୍ଲବର ଗୋଟାଏ ନାଇସ୍ ପୋଗ୍ରାମ ଅଛି । ମୁଁ ଆସିଛି ଆପଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ । କିଛି ଆପତ୍ତି ଅଛି ?

ଆପାତତଃ ନାହିଁ । ତେବେ.........

ସେତେବେଳର ପରିସ୍ଥିତି କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ? ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କ କଳ୍ପିତ ଫୁଲ୍‌ରାଣୀଟିର ସନ୍ଧାନ ପାଇବାକୁ ପାଇବେ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନେ

ତାହେଲେ ମୁଁ ଆସି ହାଜର୍ ହେବି । ଜନ୍ସନ ନାଇଟ୍ କ୍ଲବକୁ ଚାଲିଲୁ । ଆପଣ କଥା ଦେଇ କଥା ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବେ ଅଥଚ ତେଣେ ଗୋଟାଏ ବରଟ ସୁଯୋଗର ଅପଚୟ ହେଉଥିବ । ନା, ନା, ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣ ସେତେବେଳେ ଯଦି ଆପଣଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୋତେ ଯିବାକୁ ମନା କରି ଦିଅନ୍ତି, ମୁଁ ଆଦୌ ଦୁଃଖ କରିବି ନାହିଁ ।

ବେଶ୍, ତା'ହେଲେ କେତେଟା ବେଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ?

ଠିକ୍ ସାଢ଼େ ଆଠଟା । ମୁଁ ଆସି ଆପଣଙ୍କୁ ଡାକି ନେଇଯିବି ।

ଧନ୍ୟବାଦ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଆପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ।

ସିଗାରେଟ୍ ? ଥମସନ ଟିଣଟି ଖୋଲି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଦେଖାଇଥିଲେ ।

ବୟ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଧରି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା ।

ସାଢ଼େ ଆଠଟା, ଆଶା କରୁଛି ଭୁଲିବେ ନାହିଁ । ଥମସନ ଦୁଆର ଖୋଲି ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

କିନ୍ତୁ ସଂଧ୍ୟା ସାତଟାରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ଯା'ଫଳରେ ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କ୍ୟାନ୍ସେଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

ଉଡ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ର ଚଉଧୁରୀ ନିବାସକୁ ସେ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଥିଲା ଆଜି ସେ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖା କରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେଉ ପଛେ ସେ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେଇ ମାଳୀଟି ପୁଣି ତାଙ୍କର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲା ।

ଆପଣ ପୁଣି କାହିଁକି ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ?

ମୋତେ ମିଃ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ହେବ ।

ଏଠାରେ ସେ କାହାରି ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ମନା କରି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ମୋର ଟିକେ ଜରୁରୀ । ନ ହେଲେ ଚଳିବ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ! ହୁକୁମ୍‌ର ଗୋଲାମ ମୁଁ । ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ମୋ ଚାକିରୀ ଖଣ୍ଡିକ ତ ମୁଁ ଖାଇ ପାରିବି ନାହିଁ ।

ହୁଁ, ସତ୍ୟବ୍ରତ ନୀରବରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ବୈଠକ ଖାନାର ଗାଲିଚା ଉପରେ ପଦଚାରଣ କରୁଥିଲେ । ମାଳୀଟି କପର ଏକ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଚକ୍ଷୁରେ ତାରି ଆଡେ ଅନାଇ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା ।

ଅଚ୍ଛା ମଦନ ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅନୁଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ମାଳୀଟିକୁ ଡାକିଲେ । ତୁମେ ଏଠାରେ ଅନେକ ଦିନରୁ କାମ କରୁଛ ନା ?

ଆଜ୍ଞା ।

ମିଃ ଚଉଧୁରୀ, ମାନେ ମୁଁ ତୁମ ମୁନିବଙ୍କ କଥା କହୁଚି, ତାଙ୍କର ଆଉ କୌଣସି ଆତ୍ମୀୟ ଅଛନ୍ତି କହି ପାରିବ ?

ନା, ମୋତେ ସେ ସବୁ କିଛି ଜଣା ନାହିଁ । ମାଳୀଟି ଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱରରେ କହିଲା ।

ତୁମେ ହରହର ରଜଧୁରୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛ ?

'ସେ କିଏ ?

ଆମ ମୁନିବଙ୍କର ଭାଇ ହୁଅନ୍ତି ।

ନା, ନା, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିନାହିଁ । ଏଠାକୁ ସାହେବଙ୍କର କୌଣସି ଆତ୍ମୀୟ ଲୋକ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ଆପଣ ଏଥର ଗଲେ, ମୋର ଅନେକ କାମ ଅଛି ।

କିନ୍ତୁ ମଦନ, ମୋର ମିଃ ରଜଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମସ୍ୟାର ଆଲୋଚନା ଥିଲା ।

ମୁଁ ନାଚାର ଅଜ୍ଞ । ଜଣେ ସାମାନ୍ୟ ଆଜ୍ଞାବହ ଭୃତ୍ୟମାତ୍ର ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦ୍ୱାରବରେ କିଛି ସମୟ ଠିଆ ହୋଇ ମାଳୀଟି ଆଡ଼େ ଏକ କଠୋର ଚାହାଣୀରେ ଅନେଇ ରହିଲେ, ତା'ପରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ପାଦ ଫେରାଇଲେ । ମାଳୀଟି ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ମନେ ହେଉଥିଲା, ଯେପରି ମାଳୀଟି ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦପାତକୁ ଗଣନା କରି କରି ଚାଲିଛି । ସେ ଗେଟ୍ ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲେ । ମାଳୀଟି ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ଯାଏ ସେଇଠି ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲା ।

ଏତେ କଟକଣା ! କିନ୍ତୁ କାହିଁକି । ଜଣେ ଲୋକ ସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ ଦିଆ ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ରଜଧୁରୀ ନିବାସର ସ୍ପଷ୍ଟ ଇଂଗିତ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ଏପରି କଡ଼ା ବ୍ୟବସ୍ଥା । ମିଃ ରଜଧୁରୀଙ୍କୁ କେହି ଦେଖା ନ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯେପରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ରଖିଛନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥାଟା କେବଳ ତାଙ୍କର ପାଇଁ ନୁହେଁ ତ ?

ସେ ସ୍ଥିର କଲେ, ରାତ୍ରି ବେଳେ ସେଠି ଯିବେ । ସୁତରାଂ

ସହିତ ଅନ୍ତତଃ ଦେଖା କରିବା କଥା । ଯାହାକୁ ସୁଚନ୍ଦ୍ରା ବୋଲି ସେ ଧାରଣା କରିଥିଲେ, ସେ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀର ଗୋଟିଏ ଟେଲିଫୋନ୍ ଅପରେଟର । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନର ଧାରା ଭୁଲ ପଥଗାମୀ ହୋଇ ନାହିଁ ତ ! ଯାହା ହେଉ, ଦେଖା ଯିବ । ଆରମ୍ଭର ତ ପୁଣି ଗୋଟାଏ ଶେଷ ଅଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚନ୍ଦ୍ରବେରିଆ ରୋଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ସୁଚନ୍ଦ୍ରା ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ଘରେ ବିଶେଷ କିଛି ଗହଳ ଚହଳ ନ ଥିଲା । ଦରବାନ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ସାଲ୍ୟୁଟ୍ ବଜାଇଲା ।

ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ?

ଅଛନ୍ତି ।

ମୋର ତାଙ୍କ ସହିତ ଟିକିଏ ଦେଖା କରିବାର ଅଛି ।

ଯାଆନ୍ତୁ, ଭିତରେ ବେହେରା ଅଛି, ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା କରେଇ ଦେବ । ଆପଣ ଯିବେ ତ ଶୀଘ୍ର ଯାଆନ୍ତୁ । ତା' ନ ହେଲେ ଅଜି ସେ ନାଚ ଦେଖିବାକୁ ଚାଲିଯିବେ ।

ନାଚ ? କେଉଁଠି କି ?

ମୋତେ ଜଣା ନାହିଁ ।

ଅଚ୍ଛା, ସତ୍ୟବ୍ରତ କଲିଂ ବେଲ୍ ଟିପିଲେ ।

ବେହେରା ଆସି ଦରଜା ଖୋଲିଦେଲା ।

କାହାକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ?

ସୁଚନ୍ଦ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ।

ଅଚ୍ଛା, ବସନ୍ତୁ । ବେହେରାଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଡ୍ରଇଂରୁମ୍ ରେ ବସାଇ ଚାଲିଗଲା ।

ପାଞ୍ଚମିନିଟ୍, ଦଶ ମିନିଟ୍, ଧୀରେ ଧୀରେ ଅତିବାହିତ ହେଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧ ଭାଙ୍ଗୁଥିଲା ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ ପରଗୃହକା ଆସ୍ତି ଚା' କପେ ଶେଷ ହୋଇ ଗଲା ।

ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ କହିଥିଲେ ଆପଣ ଆଉ ଟିକିଏ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ, ସେ ଆସୁଛନ୍ତି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚା' ପିଆଲାକୁ ନିଃଶେଷ କଲେ । ସିଗାରେଟ୍ ଗୋଟାଏ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ । ସିଗାରେଟ୍ ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ତଥାପି ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କର…

ନମସ୍କାର ।

ପଛରୁ ଗୋଟିଏ କୋମଳ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା ।

ଏକ ଉଗ୍ର ଆଧୁନିକତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦେଖି ସତ୍ୟବ୍ରତ ପ୍ରଥମେ ଟିକିଏ ଇତସ୍ତତଃ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ତାଙ୍କର ଚାହାଣୀ ନତ ହୋଇ ଆସିଲା ।

ଆପଣ ମୋତେ ଖୋଜୁଥିଲେ ? କ୍ଷମା କରିବେ, ଟିକିଏ ଅଧିକ ଡେରି ହୋଇ ଗଲା । ଆଉ ବି ସମୟ ନାହିଁ । ମାନେ ଅଠଟା ବାଜିବାକୁ ଆଉ ପନ୍ଦର ମିନିଟ୍ ବାକି ଅଛି । ମୋତେ ଠିକ୍ ଯାଇ ଅଠଟାରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ……

ଆଜି ମୋ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ସମ୍ଭବ ହେବନାହିଁ, ଏଇଆ ତ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ କଥା କାଟି କହିଲେ ।

ନା, ଠିକ୍ ତା' ନୁହେଁ, ସୁଚରିତା ସ୍ମିତ ହସି କହିଲେ । ମୁଁ କ'ଣ କହୁଥିଲି କି, ଆପଣଙ୍କର ଯଦି କୌଣସି ଆପତ୍ତି ନ ଥାଏ,

ମୋ ସହିତ ଆସନ୍ତୁ, ମଟରରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ଯିବ। ଆପଣଙ୍କୁ ଡ୍ରାଇଭର ପୁଣି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଆସିବ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ହଠାତ୍ କିଛି ଠିକ୍ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସୁଚିତ୍ରା ଉତ୍ତର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ।

ମୋର ସେଠାରେ ଢେର ଦାୟିତ୍ୱ। ମୋତେ ଠିକ୍ ଅଠଟାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ। ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀଙ୍କ କଥା ଛୁର୍ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ।

ଚାଲନ୍ତୁ। ସତ୍ୟବ୍ରତ ସୁଚିତ୍ରା ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ମଟରରେ ବସିଲେ।

ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନାଁ ଜାଣିନାହିଁ। ତେବେ ମୋ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଚନ୍ତି ଯେତେବେଳେ, ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଚି କେଉଁଥି ପାଇଁ ଆପଣ ଆସିଚନ୍ତି। ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଆସିଲେ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆଲାପ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ମୋ ହାତରେ ସମୟ ନ ଥିଲା। ଯା' ହେଉ ଆପଣ କେଉଁ କ୍ଲବର ସେକ୍ରେଟାରୀ?

ମାନେ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ବପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନାଇଲେ।

ଏଇ ନିଅନ୍ତୁ। ଏହାଠାରୁ ଆଉ ଅଧିକା ଦେବା ମୋ ପକ୍ଷରେ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ। କାରଣ ମୋ ପାଖରେ ଆଉ ଅଧିକା କ୍ୟାସ ନାହିଁ। ସୁଚିତ୍ରା ଖଣ୍ଡିଏ ଶହେ ଟଙ୍କାର ନୋଟ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବିସ୍ମୟ ବିସ୍ଫାରିତ ନେତ୍ରରେ ଚାହିଁ ରହି, ନୋଟ୍ ଖଣ୍ଡିକ ହାତକୁ ନେବେ କି ନାହିଁ ଭାବୁଥିଲେ। ମଟର ଅଟକି ଗଲା। ଡ୍ରାଇଭର ଦୁଆର ଖୋଲି ଦେଲା। ସୁଚିତ୍ରା ନୋଟ୍

ଖଣ୍ଡିକ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଉପରକୁ ଏକ ପ୍ରକାର ଫିଙ୍ଗି ଦେଇ କହିଲା—ଡ୍ରାଇଭର ଆପଣଙ୍କୁ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ। ଅବସରରେ ଅଫିସରେ ଆଳାପ କରିବା।

ସୁଚେତା ଖୁବ ବେଗରେ ସେଠାରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା।

ଆଗରେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବ। ଅନେକର ବନ୍ୟାସର ପ୍ଳାବିତ। ଅନନ୍ତ କଲରୋଳରେ ମୁଖରିତ। ଯେପରି କୌଣସି ବିଶେଷ ଉତ୍ସବର ଆୟୋଜନ କରା ହୋଇଛି। ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଥିଲେ। ସୁଚେତା ମହାପାତ୍ର ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ।

ଆପଣଙ୍କୁ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚାଇ ବାକୁ ହେବ? ଡ୍ରାଇଭର ପଚାରିଲା।

ନା, ନା, ମୁଁ ଏକଥା ଚାଲିଯିବି। ତୁମକୁ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ।

ସେ କଥା ହେବ ନାହିଁ। ମିସ୍ ସାହେବ ଶୁଣିଲେ ମୋ ଉପରେ ବିରକ୍ତ ହେବେ। ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ, ମୁଁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇ ଆସିବି।

ଅଚ୍ଛା, ତୁମ ମିସ୍ ସାହେବ ଏଠାରୁ ଘରକୁ ଫେରୁ ଫେରୁ କେତେ ରାତି ହେବ?

ଏଗାରଟା ପୂର୍ବରୁ ତ ନୁହେଁ, ଅଧିକ ଡେରି ହୋଇ ପାରେ। କାହିଁକି ଆପଣ କ'ଣ ସେ ଆସିବା ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା କରିବେ?

ଭାବୁଛି। କିନ୍ତୁ ଏତେ ସମୟ.........

ଆଉ କିଛି ଲାଭ ହେବ ନାହିଁ। ବରଂ ମିସ୍ ସାହେବ ରାଗିଯିବେ। ସେ ଯାହା ଦେଇଚନ୍ତି ସେତିକି ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ, ଅବସରରେ ଆସିଲେ ସୁବିଧା ହେବ।

ହଁ ସେଇ ଭଲ। ଏଗାରଟା ବାରଟା ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା

ଭାଙ୍ଗିବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦରଜା ଖୋଲି ତାହାରକୁ ବାହାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ଏ ଆପଣ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, ମୋ ଗୃହକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ଖାଇବେ ନା କ'ଣ ! ଡ୍ରାଇଭର ଦଉଡ଼ି ଯାଇ ପୁଣି ଖୋଲା ଦରଜାକୁ ବନ୍ଦ କଲା । ନା, ନା, ଆପଣଙ୍କୁ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବାକୁ ହେବ କୁହନ୍ତୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦେଖିଲେ, ଡ୍ରାଇଭର ନଛୋଡ଼ ବନ୍ଧା । ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଥିଲା, ସେ ଥରେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବ ଭିତରେ ପଶି ଅନ୍ଦର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ବରଂ ଯାଇ କରି ଫେରି ଆସିବାକୁ ହେବ । ଡ୍ରାଇଭରକୁ କହିଲେ— ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲାକୁ ନେଇ ଚାଲ ।

ଡ୍ରାଇଭର ଗାଡି ଷ୍ଟାର୍ଟ ଦେଲା । ଥରେ, ଦୁଇଥର, ତିନିଥର । କିନ୍ତୁ ଷ୍ଟାର୍ଟ ଧରୁ ନାହିଁ । ଅଧିକ କେତେଥର ଚେଷ୍ଟା କଲା ଡ୍ରାଇଭର । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟର୍ଥ ପ୍ରୟାସ । ଉଠିଯାଇ ଇଞ୍ଜିନ୍ ଉପରୁ ଢୋଙ୍କଣୀ କାଢ଼ି ଦେଖିଲା । କାହିଁ କ'ଣ କେଉଁଠି ବିଗିଡ଼ିଛି ।

ଏହି ଅବସରରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଛରର ଦରଜା ଖୋଲି ରାସ୍ତା ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ । ଡ୍ରାଇଭରର ସେ ଆଡ଼େ ଦୃଷ୍ଟି ନ ଥିଲା । ତା' ପରେ ଫୁଟ୍‌ପାଥ । ଏବଂ ପରେ ପରେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବର ନରମ ଗାଲିଚା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦେଖିଲେ, ଖୁବ୍ ଭିଡ଼, କୋଳାହଳ ମୁଖରିତ । ଯେପରି କୌଣସି ଏକ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟଗ୍ର ହୋଇ ଧାଇଁଛନ୍ତି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଳ୍ପ କିଛି ଦୂର ଯିବାପରେ ସେଇ ଭିଡ଼ ଭିତରେ କୁଆଡ଼େ ଯେପରି ହଜିଗଲେ । ତା' ଭିତରୁ

ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାଠୁ ଦୂରର କଥା ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗ ମିଳିବ କି ନାହିଁ ସେଇକଥା ସେ ଭାବୁଥିଲେ ।

ହଠାତ୍ କିଏ ଜଣେ ତାଙ୍କର ହାତ ଧରି ଟାଣି ଟାଣି ଭିତରକୁ ନେଇ ଯାଉଥିଲା । ଭିଡ଼ ଭିତରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଗେଇ ଯାଉଥିଲେ ସତ, ମାତ୍ର ପଛକୁ ସେ ଚାହିଁ ପାରୁ ନ ଥିଲେ ।

ଆରେ, ମିଃ ଥମସନ ଯେ !

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେତେବେଳେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ ଦେଖିଲେ ଥମସନ ତାଙ୍କର ହାତ ଧରି ଟାଣୁଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ମୁଁ ଏତେବେଳ ଯାଏ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି । ଥମସନ କହିଲେ ।

ମୁଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ ମିଃ ଥମସନ୍ । କୌଣସି ପ୍ରକାର ପହଞ୍ଚିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ନା, ନା, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସେହିପରି ତ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ତା'ଛଡ଼ା ଅସଲ ଜାଗାରେ ତ ଭେଟ ହୋଇଛି, ଏଥର ଜମି-ଯିବ । ତା'ପରେ କୁହନ୍ତୁ, ଆପଣ କିପରି ଏତେବାଟ ଯାଏ ଚାଲି ଆସିଲେ ।

ମୁଁ ଆଉ ଆସିଲି କୋଉଠି ମିଃ ଥମସନ । ମୋତେ ଅଣା ହେଲା । ମାନେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଉ ଜଣେ କେହି ଜୋର ଜବରଦସ୍ତ ଏଠାକୁ ଭିଡ଼ି ଆଣିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସ୍ମିତ ହସି ନୀରବ ହେଲେ ।

ବେଶ୍ ବେଶ୍ । ଚମତ୍କାର । ଥମସନ ଯେପରି ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ଆନନ୍ଦରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲେ । ଏତିକି ଜାଣି ସୁଖୀ ହେଲି ଯେ, ମୋ ଛଡ଼ା ବି ଆପଣଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଛି । ଏଇ ସିଗାରେଟ ଧରାନ୍ତୁ । ଅସନ୍ତୁ ଏଥର ।

ଫେଙ୍ଗା ଅଡ଼କୁ ଯିବା ?

ଅରେ ଶୁଖିଲାଟାରେ ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ସିଗ୍ରେଟ୍ ଟାଣିଲେ କଣ୍ଟୁ ଲାଭ ଅଚ୍ଛୁ । ତେଣେ ଆମକୁ ଅନେକେ ଅପେକ୍ଷା କରିଚନ୍ତି । ସାମାନ୍ୟ ଟିକେ ପାନୀୟ, ଅଳ୍ପ କେଇପଦ ମଧୁର ବାଣୀ, ତା'ପରେ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ, ଜୀବନର ତ ସେଇଠି ସାର୍ଥକତା । ଗୁଲ ଆସନ୍ତୁ । ଆଜି କେହି ନ ହେଲେ ବି ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଆମପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ, ମିଃ ଅମସନଙ୍କ ଦେହ ମନରୁ ଯେପରି ମାଦକତାର ଏକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଧ୍ୱନି ଗୁଞ୍ଜରି ଉଠୁଛି । ତଥାପି ସେ ସେହି ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଅମସନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଆଗେଇ ଗଲେ । ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବର ପ୍ରଶସ୍ତ ହଲ୍‌ଟା ଆନନ୍ଦ କଳରୋଳରେ ମୁଖରିତ ହୋଇ ଉଠୁଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଓ ଅମସନ ଆଗେଇଥିଲେ ।

ଅରେ ଥମ୍ ! ଆସ ଆସ । ଏତେ ଡେରି । ଛି ଛି, ଗୁହଁ ଗୁହଁ ମୁଁ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲିଣି ।

ଏଙ୍କର ପାଇଁ । ଅମସନ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଅଙ୍ଗୁଳି ଦେଖାଇ କହିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଯେପରି ଖୁବ୍ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ ।

କିନ୍ତୁ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ନୀରବ ରହିଲେ । ବସନ୍ତୁ, ମୁଁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଓ ଅମସନ ସେହି ଟେବୁଲର ଦୁଇ ପାଖରେ ବସିଲେ ।

ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମହରା । କାହାର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନାହିଁ, ଦୈନ୍ୟ ନାହିଁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅମସନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଏହି ବିଶେଷ ଉତ୍ସବର ଆୟୋଜନ କାହିଁକି ?

ଆପଣ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ? ଅମସନଙ୍କର ଯେପରି ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟର ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ । ଆଜି ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍‌ କ୍ଲବର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ । ସେଇଥିପାଇଁ ସହରର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ।

ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଦୁଇଜଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଧରି ବହୁତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ସହ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କର ଅନ୍ତରାତ୍ମା କମ୍ପି ଉଠିଲା । ଖାଦ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଯେତିକି ଲୋଭନୀୟ ହୋଇ ଦେଖାଗଲା, ପାନୀୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି ସେ ସେତିକି ଶଙ୍କିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ହଠାତ୍ ଭିତରୁ କ'ଣ ଗୋଟାଏ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗୋଳମାଳର ଧ୍ୱନି ଭାସି ଆସିଲା । ଚେତନ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଚେତନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ନରନାରୀ ସେଇ ଆଡ଼େ ଛୁଟିଗଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଓ ଅମସନ ମଧ୍ୟ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲେ । କିନ୍ତୁ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ସେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ଦୁଇଟି ହାତ ଧରି ଅଟକାଇଲେ ।

ବସନ୍ତୁ, ଏସ କିଛି ନୁହେଁ । କ୍ଲବ ରେଷ୍ଟୁରେଣ୍ଟରେ ଏ ସବୁ ନିତ୍ୟ ନୈମିତ୍ତିକ ଘଟଣା । କିଏ କାହାର ଗହଣା ଚୋରେଇ ନେଇଥିବ, ନୋଇଲେ ଦୁଇଟା ମାତାଲ ପିଟା ପିଟି ଲାଗିଥିବେ, ଅଥବା ସୋଡ଼ା ବୋତଲରେ ପିଟା ପିଟି ହୋଇଥିବେ । ଏଥିପାଇଁ ବିଚଳିତ ହେବାର କ'ଣ ଅଛି ! ଖାଆନ୍ତୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଓ ଅମସନ ଉଭୟେ କିନ୍ତୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଥିଲେ । ହଲ୍‌ଟା ଭିତରେ କେବଳ କେଇଜଣ ସଜ୍ଞାହୀନ

ଓ ସେଇଜଣ ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଅନ୍ୟ କେହି ନ ଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ରହି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣେ କୋଳାହଳ କ୍ରମଶ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିଲା । ସେ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ହାତରୁ ନିଜ ହାତକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦ୍ରୁତ ବେଗରେ ଆଗେଇ ଗଲେ ।

ନାଟ୍ୟ ମଣ୍ଡପ ନିକଟରେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କୋଳାହଳ । ଭିଡ଼ ! ଠେଲା ପେଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଘଟଣାଟା କ'ଣ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେଇ ଭିଡ଼ ଭିତରେ ପଶିଲେ । ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ, ସୁଚନ୍ଦା ଚଜଧୂସ୍ତ ସେହି ଭିଡ଼ ଭିତରେ ପଶିଛନ୍ତି । ଦେହ ମୁହଁରେ ତାଙ୍କର ଚଞ୍ଚଳତା ଫୁଟି ଉଠିଛି । ସେ ଭିଡ଼ ଠେଲି ବାହାରକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଅପ୍ରାଣ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦୁଇପାଦ ଆଗେଇଲେ ପୁଣି ଭିଡ଼ର ଚାପରେ ଚାରିପାଦ ପଛେଇ ଯିବାକୁ ପଡୁଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇଆଡ଼େ ଛୁଟି ଗଲେ ଏବଂ ସୁଚନ୍ଦାର ହାତ ଧରି ଭିଡ଼ ଭିଡ଼ ଭିତ ବାହାରକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ ।

ସୁଚନ୍ଦା ଭିଡ଼ ଭିତରୁ ମୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ଯେପରି ବଞ୍ଚିଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ, ସୁଚନ୍ଦାର ଶାଢ଼ୀ ଖଣ୍ଡିକରେ ଅସଂଖ୍ୟ ରକ୍ତ ଛିଟା ପଡ଼ିଛି ।

ଏ କ'ଣ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ସୁଚନ୍ଦା ନିଜର ରକ୍ତବୋଳା ଶାଢ଼ୀଟି ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ଶିହରି ଉଠିଲେ । ଦେହ ମୁହଁରେ ତାଙ୍କର ଆତଙ୍କ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ସେ ବିଚଳିତ ହୋଇ କହିଲେ, ଖୁନ୍ ହୋଇଛି, ଭିତରେ ଖୁନ୍ ହୋଇଛି । ଠିକ୍ ମୋରି ପାଖକୁ ଯେଉଁ ଭଦ୍ର ମହିଳାଟି ବସିଥିଲେ, ସେ ଖୁଣ୍ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଡେରି କଲେ ନାହିଁ । ସୁଚିତ୍ରାକୁ ସେଇଠି ସେଇ ଅବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ସେ ପୁଣି ଭିତରକୁ ଛୁଟି ଗଲେ । ସେତେବେଳକୁ କ୍ଲବ୍ କୋଳାହଳ ଢେ଼ର କମି ଯାଇ ଥିଲା । ଭୟଭୀତ ନରନାରୀ ମାନେ ଅସଲ ତଥ୍ୟ ଜାଣି ପାରି ଭୁଏତ ଭୟରେ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ଦେଖିଲେ, କ୍ଲବର ମ୍ୟାନେଜର କେତେଜଣ ଚାକର ସାହାଯ୍ୟରେ ଲସ୍ ଟିକୁ ଶୁଆଇ ଦେଇ ତା' ଉପରେ ଗୋଟିଏ ସଫା ଚଦର ଘୋଡ଼େଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ମିଃ ଅମସନ ଲସ୍ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆସନ୍ତୁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଦେଖି ଅମସନ ଡାକିଲେ । ଖୁସି ହେଉଛି । ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋରାକ ମିଳିଗଲା । ଏଥର ଅନୁସନ୍ଧାନ ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ମ୍ୟାନେଜର କହୁଚନ୍ତି, ଛୁରୀଟା ଠିକ୍ ତଳ ପେଟରେ ଭୁଷିଚି । ଖାଲି ଥରେ ଚିତ୍କାର କରିବାର ସୁଯୋଗ ଛଡ଼ା ଭଦ୍ର-ମହିଳା ଆଉ କୌଣସି କଥା କହିବାର ଅବକାଶ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଛୁରୀଟା ବି ଏ ଯାଏ ତାଙ୍କ ତଳ ପେଟରେ ଲାଗି ରହିଚି । ଆପଣ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ।

ମ୍ୟାନେଜର ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଠିଆ ହୋଇ ଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ, ପୋଲିସ୍ କୁ ଫୋନ୍ କରିଚନ୍ତି ?

ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲି । ମ୍ୟାନେଜର କହିଲେ ।

କାହିଁକି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଚାରିଲେ ।

ଫୋନ୍ ର ଲାଇନ୍ କଟା ହୋଇଚି ।

ଓଃ, ତା'ହେଲେ ' ବହୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ହତ୍ୟା କ

ହେଉଛି ! ଦୟା କରି ମୋତେ ଟିକିଏ ଲସ୍‌ଟା ଦେଖିବାର ଅନୁମତି ଦେବେ ?

ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ । ଅମସନ କହି ଉଠିଲେ । ମିଃ କାପୁରଙ୍କ ତରଫରୁ ମୁଁ ଅନୁମତି ଦେଉଛି । କାପୁର ମୋର ଘନିଷ୍ଠ ବନ୍ଧୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅମସନଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଭଲକରି ଥରେ ଅନାଇଲେ । ଆଖିରେ ତାଙ୍କର ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଚାହାଣୀ ଭରି ରହିଛି ।

ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ମୋତେ ଯଦି ଖୁଣୀ ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ତା' ହେଲେ ଆପଣ ଆଉ ଥରେ ଭୁଲ୍ କରିବେ । ମିଃ ଅମସନ ପୁଣି ହସିଲେ ଏବଂ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ବଢ଼େଇ ଦେଇ କହିଲେ, ନିଅନ୍ତୁ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସିଗାରେଟ୍ ମୁହଁରେ ଲଗାଇଲେ ।

ଅମସନ ଲାଇଟରେ ଜଳାଇ ଦେଲେ ।

ମିଃ କାପୁର ! ସତ୍ୟବ୍ରତ କହିଲେ । ମୋର ପରିଚୟ ଆପଣ ହୁଏତ ଆପଣଙ୍କ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ ଅମସନଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇ-ଥିବେ । ମାତ୍ର ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋର ଉପସ୍ଥିତି କୌଣସି ଦିଗରୁ ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।

କାହିଁକି ?

ନା ଅନ୍ତତ ମୋତେ ଆଉଥରେ ଏ ଘଟଣା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧୀରେ ଧୀରେ ଲସ୍‌ଟି ପାଖକୁ ଆଗେଇ ଗଲେ । ମିଃ କାପୁରଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆତଙ୍କ ଫୁଟି ରହିଥିଲା । ଅମସନ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଲସ୍ ପାଖକୁ ଯାଉଥିଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲସ୍ ମୁହଁରୁ ଗୁଦଡ଼ିଟି ଖୋଲିଦେଲା ମାତ୍ରକେ

ଦୁଇ ପାହୁଣ୍ଡ ପଛକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଆସିଲେ । ସେ ଯେଉଁ ବେଦନା ଜର୍ଜରିତ ନିଷ୍ପନ୍ଦ ମୂର୍ତ୍ତିଟି ଦେଖିଲେ, ଇତି ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଦୁଇ ତିନିଥର ସେ ଦେଖିଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ନିସ୍ତବ୍ଧରେ କିଛି ସମୟ ସେଇ ଆଡ଼େ ଅନେଇ ରହିଲେ ।

ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ଅମରେନ ଡାକିଲେ । ଆପଣ ଲାସ୍‌କୁ ଚିହ୍ନନ୍ତି ବୋଧେ ।

ହଁ, ହଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ଏପରି ଆଶା କରି ନ ଥିଲି ।

ମଣିଷ ଯାହା ଆଶାକରେ ତା' କ'ଣ ହୁଏ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ତା' ହେଲେ ଆପଣ ତ ମୋତେ ଅନେକ ଦିନରୁ ପୋଲିସ୍ ମାର୍ଗରେ ଦେଇ ସାରନ୍ତେଣି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲାସ୍‌ଟି ଦେହରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଦଡ଼ଟି କାଢ଼ି-ଦେଲେ । ଛୁରୀଟା ଗଳା ପେଟରେ ଲାଗି ରହିଚି । ରକ୍ତ ଛୁଟାରେ ଲୁଗାପଟା ସବୁ ଭିଜି ଯାଇଚି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ପୁଣି ଗୁଦଡ଼ଟି ଘୋଡ଼େଇ ଦେଲେ । କାପୁରଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ପଚାରିଲେ, ଭଦ୍ର ମହିଳା କେଉଁଠି ବସିଥିଲେ ?

ମିଃ କାପୁର ସ୍ଥାନଟି ଦେଖେଇ ଦେଲେ ।

ହୁ । ସେ ମନଯୋଗ ସହକାରେ ସ୍ଥାନଟି ଦେଖୁଥିଲେ । ତା' ହେଲେ ଡାହାଣ ପାଖ ଚେଆରରେ ବସିଥିବା ଭଦ୍ର ମହିଳା ଜଣକ ବାଁ ହାତରେ ଛୁରୀଟା ଭୁଷେଇ ଦେଇଚନ୍ତି ।

ପୋଲିସ୍ ଅଫିସର ସଦଳବଳେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ମିସ୍ ନାଇଟେଙ୍ଗେଲଙ୍କ ସହିତ ଅମରେନ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମିଃ କାପୁରଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋର ଆଜ କରିବାର କିଛି ନାହିଁ । ଦରକାର ହେଲେ ମୋତେ ଖବର ଦେବେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍‌ କ୍ଲବରୁ ବାହାରି ପୁଣି ଧାଇଁଲେ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସକୁ । ଉଡ୍‌ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ର ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଦର୍ଶନୀୟ ସେହି କୋଠାଟିର ଲୁହା ଗେଟ୍‌ଟି ସବୁଦିନ ପରି ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ମାଳୀ କେଉଁଠି ଥିଲା କେଜାଣି, ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ଡାକିଲେ ନାହିଁ । ଲୁହା ଫାଟକଟି ଉପରେ ପାଦେ ପାଦେ ଦେଇ ସେ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲେ ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ ସେ ପାଖକୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ ।

କୋଠାଟି ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେହି କୋଠା ଭିତରେ ଆତ୍ମ ଗୋପନ କଲେ । ନିଃଶବ୍ଦରେ ସେ ବୈଠକ ଖାନା ଭିତରେ କିଛି ସମୟ ବସି ରହିଲେ । ତାଙ୍କ ମନରେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍‌ କ୍ଲବର ସେହି ଘଟଣା ବିଶେଷ ରୂପେ ରେଖାପାତ କରିଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଶୁଣିଲେ ଠିକ୍‌ ତାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ କିଏ ଯେପରି ପଦଚାରଣ କରୁଛି । ଆଖି ଟେକି ଚାହିଁଲେ । ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର । କିନ୍ତୁ ପାଦଶବ୍ଦ ଶୁଣା ଯାଉଛି । ତା' ହେଲେ ଦୋତାଲା

ଉପରେ ଠିକ୍ ବୈଠକ ଖାନାର ଉପର ଘରେ କେହି ଜଣେ ଘର ବୁଲୁଛି । କିଏ ସେ ସେ ? ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ, ନା ଅନ୍ୟକେହି ।

ପାଦଶବ୍ଦ ଧୀରେ ଧୀରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ନା, ଆଜି ଯେପରି ହେଉ କୃସ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ରହସ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିବେ । ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଦେଖା କରିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଗୋଡ଼ରୁ ଯୋତା ଖୋଲିଲେ । ଶିଡ଼ିରେ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଧୀର ପଦ ଗୁଳା ଉପରକୁ ଉଠିଲେ । ଠିକ୍ ଯେଉଁଠି ଶିଡ଼ି ଶେଷ ହୋଇଛି, ସେଇଠି ଗୋଟିଏ ରୁମ୍‌ରେ ସାମାନ୍ୟ ଆଲୋକ ତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହେଲା । ଯଦିଓ ରୁମ୍‌ଟିର ସଦର ଦରଜା ବନ୍ଦ ଥିଲା, ମାତ୍ର କାଚ ଝରକା ଭେଦ କରି ଅଳ୍ପ ନୀଳ ଆଲୋକ ବାହାରକୁ ଦିଶୁଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅନୁମାନ କଲେ, ସେଇ ରୁମ୍‌ଟି ଠିକ୍ ବୈଠକ ଖାନା ଉପରର ରୁମ୍ ଏବଂ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଘରେ କେହି ପଦଗ୍ରଚାରଣ କରୁଥିଲା ।

ଦରଜାରେ ହାତ ମାରି ଦେଖିଲେ, ଭିତରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଛି । ଝରକା କାଚରେ ଉଙ୍କି ମାରି ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭିତରର କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ଦିଶୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଘର ଭିତରେ ଯେ ଜଣେ କେହି ଅଛି ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଥିଲେ ।

ସେ ଜଣକ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଏ ହୋଇପାରେ ? ସେ' କା ଏପରି କବାଟ କିଲି ଘରେ କାହିଁକି ପଶିଚନ୍ତି ! ମାଳୀଟା ଗଲା କୁଆଡ଼େ ?

ସତ୍ୟବ୍ରତ ପ୍ରାୟ ଅଧଘଣ୍ଟାରୁ ଅଧିକ ସମୟ ସେଇ ଦରଜା ପାଖରେ ଠିଆହୋଇ ରହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଭିତରୁ କୌଣସି ଶବ୍ଦ ସେ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ବରଂ କିଛି ସମୟ ପରେ ଘରର ସେହି ନୀଳ ଆଲୋକଟି ହଠାତ ଲିଭିଗଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସନ୍ତର୍ପଣରେ ପୁଣି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ । ସେ ଭାବି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଏପରି ରହସ୍ୟରେ କାହିଁକି ବୁଡ଼ି ରହିଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେଉଁ ସବୁ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା, ବାରମ୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ ସେ ବ୍ୟର୍ଥ ହେଉଥିଲେ ।

ସେ ନିଃଶବ୍ଦରେ ପୁଣି ବୈଠକ ଖାନାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଆଉ ଉପାୟ କିଛି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଏପରି ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରି ରହିବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ ! ଏହା ଖୁବ୍ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା ନ କଲେ କେହି ଜାଣିବା ସହଜ ନୁହେଁ ଯେ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରି ରହୁଛନ୍ତି । ଆଉ କ'ଣ..........

ହଠାତ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଚିନ୍ତା ଧାରା ଭିନ୍ନମୁଖୀ ହୋଇଗଲା ।

ତେବେ କ'ଣ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଏପରି ଆତ୍ମ ଗୋପନ କରି ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରା ହୋଇଛି !!!

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସଂଗେ ସଂଗେ ଉଠିଲେ । ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ସେଇ ମାଳୀଟା ଆଉ ଗଲା କୁଆଡ଼େ ! ସେ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ଅନ୍ଧକାର । ଏଠାରୁ ବାହାରି ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମାଳୀଟାର ବସା ବାଟେ ହୋଇ ଥରେ ଯିବା ଦରକାର । ଏହି ସମୟରେ ସେ କ'ଣ କରୁଛି ଦେଖିଗଲେ ହେବ ।

ଆଜି କିନ୍ତୁ ମାଳୀର ବସା ଦୁଆରେ ଗୋଟାଏ ବିରାଟ ତାଲା ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହା କପରି କଥା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଗଲେ । ମାଳୀ ନାହିଁ । ରଜଧୂସି ନିବାସରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ତା' ହେଲେ ବୀରଭଦ୍ର ରଜଧୂସି ଏକା ଏକା ଶୟନ କକ୍ଷରେ ରାତି ଯାପନ କରୁଚନ୍ତି !! କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ? ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ସୁଚନା ରଜଧୂସି ସେ ରହୁଚି ଅନ୍ୟ ଜାଗାରେ, ବୀରଭଦ୍ର ରଜଧୂସି ରହୁଚନ୍ତି ଏଠାରେ, ପୁଣି ଏକା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କିଛି ସମୟ ନୀରବରେ ଠିଆହୋଇ ରହିଲେ । ଏହାପରେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଧାରା କ'ଣ ହେବା ଦରକାର ? ଆଜିର ଏହି ସୁଯୋଗଟାକୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ, ଆଉ ହୁଏତ ରଜଧୂସି ନିବାସ ଏତେ ନିରୋଳା କେବେ ସେ ପାଇବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଆଜିର ଏହି ସୁଯୋଗକୁ ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର କରିନେବା ଉଚିତ ।

ପୁଣି ସେ ଲେଉଟିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଝଲକାଏ ଆଲୁଅ ଆସି ତାଙ୍କରି ଆଖି ଝଲସେଇ ଦେଲା । ପର ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଦେଖିଲେ, ଫାଟକ ପାଖରେ ଗୋଟାଏ ମଟର ଠିଆ ହେଉଚି । ତା'ର ହେଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଆଲୋକରେ ମାଳୀଟି ରାସ୍ତା ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ଗେଟ୍‌ର ଦ୍ୱାର ଖୋଲୁଚି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସଂଗେ ସଂଗେ ଆତ୍ମଗୋପନ କଲେ ।

କାର୍‌ଟି ଭିତରକୁ ଆସିଲା ।

କାର୍ ଭିତରୁ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ମାଳୀ ବାଟ କଢେଇ ଉପରକୁ ନେଇଗଲା । ସେ ତରୁଣୀଟିକୁ ସତ୍ୟ-

ବ୍ରତ ଆଗେ କେଉଁଠି କେବେ ଦେଖିଥିଲା ପରି ମନେ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଡ୍ରାଇଭର ଗ୍ୟାରେଜରେ ଗାଡ଼ି ରଖିଲା । ସେହି ଅବସରରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ପୁଣି ବୈଠକ ଖାନା ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଉପରକୁ ଯିବେ କିପରି ! ମାଲୀଟି ନିଶ୍ଚୟ ତରୁଣୀଟିକୁ ଉପର ଘରକୁ ନେଇଗଲା । ଯେଉଁ ଘରେ ବୀରଭଦ୍ର ରଙ୍ଗଟୁଙ୍ଗା ଶୋଇଚନ୍ତି ବୋଲି ସତ୍ୟବ୍ରତ ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲେ । ଏତେ ରାତିରେ, ଗୋଟିଏ ତରୁଣୀକୁ ଘେନି ଏଠାକୁ ଆସିବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ ! ସେ ନିଶ୍ଚୟ ସୁଚରିତା ରଙ୍ଗଧୁଙ୍ଗା ନୁହେଁ । ତେବେ ଅନ୍ୟ କିଏ ହୋଇ ପାରେ !!

ସତ୍ୟବ୍ରତ ବୈଠକ ଖାନାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ । ଉପରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ବା କଥାବାର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କ କାନରେ ବାଜୁ ନ ଥିଲା । ତଥାପି ସେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ । ମାଲୀ ଓହ୍ଲେଇ ଆସିଲେ ତା’ପରେ ସେ ଉପରକୁ ଯାଇ ଅସଲ ତଥ୍ୟ ଆବିଷ୍କାର କରିବେ ।

ସମୟ କ୍ରମେ ଅତିବାହିତ ହେଉଥିଲା । ମାତ୍ର ମାଲୀଟି ତଳକୁ ଓହ୍ଲେଇବାର କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ବାରି ହେଉ ନଥିଲା । ଆଉ ଅଧୀର ହୋଇ ଚୁପ ଚାପ ରହିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । ସେ ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ।

ସେଇ ଘର, ଯେଉଁ ଘରର କବାଟ ବନ୍ଦ ଦେଖି ସତ୍ୟବ୍ରତ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ତା’ରି ଭିତରେ ଅଗପଛର ଧୀର ଆଲୋକଟି ଜଳୁଛି । ଅଳ୍ପ କଥାବାର୍ତ୍ତା, ଅସ୍ପଷ୍ଟ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଠାରେ କେଉଁଠି ଆତ୍ମଗୋପନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ନ ଥିଲେ । କାରଣ ସିଡ଼ିର ଲାଇଟ୍ ଟା ଜଳୁଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ସନ୍ତର୍ପଣରେ

ପାଖ ଘର ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ । ସେ ଭାବିଥିଲେ ଘରଟାରେ କେହି ନ ଥିବେ, ମାତ୍ର ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେ ଘରେ ପଶିଯାଇ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ, ଯାହା ସେ କଳ୍ପନା କରି ନ ଥିଲେ ।

ଷ୍ଟ୍ରିଟର ସାମାନ୍ୟ ଆଲୋକ ସେ ଘର ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ ଆଲୋକରେ ଦେଖିଲେ, ଜଣେ କେହି ଦୁଆର ଆଡ଼କୁ ପିଠି କରି ଗୋଟିଏ ଚେଆର ଉପରେ ଆରାମରେ ବସିଛି । ଆଗରେ ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲ ଉପରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖା ହୋଇଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚକିତ ପାଦ ଲେଉଟାଇ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ବସିଥିବା ଲୋକଟି ପାଦ ଶବ୍ଦ ବାରି ଫେରି ଚାହିଁଲା । ସେତିକି । ତା'ପରେ ପୁଣି ସେ ମୁହଁ ଫେରାଇ ନେଲା । ଯେମିତି କିଛି ସେ ଦେଖି ନାହିଁ ବା କାହାରି ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କରିନାହିଁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲେ, ଲୋକଟି ଆଉ କେହି ନୁହେଁ, ରଜଧୁସ୍ତି ନିବାସର ସେଇ ମାଳୀଟି । ଆକଣ୍ଠ ମଦ୍ୟ ପାନ କରି ଚାଲିଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଥର ଥର ହୋଇ ସେ ଘରୁ ବାହାରି ଆସିଲେ । ହୁଏତ ମାଳୀଟି ମଦ ନିଶାରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କରି ପାରି ନାହିଁ । ଅଥବା……

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅନ୍ଦରରୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ହାସ୍ୟଧ୍ୱନି ଶୁଣି ଦୁଆର ନିକଟରେ ଅଟକି ଗଲେ । ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଉଭୟ କଣ୍ଠର ଧ୍ୱନି । ତା'ପରେ ନୀରବତା ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଏଇ ରଜଧୁସ୍ତି ନିବାସର ରହସ୍ୟ ।

ହଠାତ୍ ଶିଡ଼ିରେ ଜଳୁଥିବା ବତୀଟା ନିଭିଗଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ତଳକୁ ଓହ୍ଲେଇ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ଶେଷ ପାହାଚରେ ପାଦ ଥାପିଚନ୍ତି, ଯେପରି ତାହାର ପଦଧ୍ୱନି ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଠିଆ ହେଇଗଲେ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ । ଆଉ କିଛି ଜାଣି ହେଲା ନାହିଁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମଧ୍ୟ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ଏଠାରେ ଅଧିକ ସମୟ ଅତିବାହିତ କରିବା ଉଚିତ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଚକ୍ରବେଡ଼ିଆ ରୋଡ଼କୁ ଯାଇ ସୁଚିତ୍ରା ରାଜଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ହେବ । ଲୁହା ଫାଟକ ଡେଇଁ ରାଜଧୁରୀ ନିବାସର ପଦାକୁ ବାହାରି ଗଲେ ।

ରାତି ପ୍ରାୟ ଏଗାରଟା ହେବ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଶା କରିଥିଲେ ଚକ୍ରବେଡ଼ିଆ ରୋଡ଼ରେ ସୁଚିତ୍ରା ରାଜଧୁରୀଙ୍କ ଫାଟକ ବନ୍ଦ ହେଇ ଯାଇଥିବ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳଯାଏ ଖୋଲା ଥିଲା ।

ଦରବାନ କହିଲା—ସାଢ଼େ ଦଶଟା ପରେ ଆଉ କାହାରିକୁ ଛାଡ଼ିବାର ହୁକୁମ୍ ନାହିଁ ।

• ମିସ୍ ରାଜଧୁରୀ ଫେରିଲେଣି ?

ହଁ ।

କେତେବେଳୁ ?

ପ୍ରାୟ ଦ'ଘଣ୍ଟା ହେବ ।

ସେ ଏକା ଫେରିଲେ, ନା ଅନ୍ୟ କେହି ?

ଏକା ।

ତା'ପରେ ପରେ ତାଙ୍କୁ କେହି ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି ?

ନା ।

କିନ୍ତୁ ଦରବାନ୍‌ଜୀ ! ମୋର ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟାଏ ଜରୁରୀ କାମ ଥିଲା । କ'ଣ କରିବା କହିଲ ।

କାଲି ସକାଳେ ଆସନ୍ତୁ ।

ଉଁ ହୁଁ, କୌଣସି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଟିକିଏ କରିଦେଇ ପାରିବ ନାହିଁ !

ଅଚ୍ଛା ଲୋକ ତ ତମେ, କହୁଛି ହେଇପାରିବ ନାହିଁ, ମୋର ତ ପୁଣି ଗୃହସ୍ଥଙ୍କୁ ଡର ଅଛି । ଦରବାନଟି ଚିଡ଼ି ଉଠିଲା ।

ସତ୍ୟଜିତ ଦେଖିଲେ, ଏଠାରେ କିଛି ସୁବିଧା କରି ହେବ ନାହିଁ । ସେ ପାଦ ଲେଉଟାଇଲେ ।

ସୁଚିତ୍ରା ଦେବୀ ତା'ହେଲେ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରୁ ସିଧା ଘରକୁ ଫେରି ଆସିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଟିକିଏ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ନ କଲେ ତ ଚଳିବ ନାହିଁ । ଉପାୟ କ'ଣ ?

କିଛି ସମୟ ରାସ୍ତାରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ । ତା'ପରେ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ପଡ଼ିଥିବା ଖଣ୍ଡେ ଇଟାକୁ ଗୋଟାଇ ଆଣି ହାତରେ ଧରିଲେ । ସୁଚିତ୍ରାଙ୍କ କୋଠା ପଛ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଯାଇ, ଇଟାଟା ଦୋତାଲାର ଏକ ଝରକାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଫିଙ୍ଗିଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭେଦ କଲା । କାଚ ଝରକାଟା ଝଣ୍ ଝଣ୍ ହୋଇ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ପରେ ଉପର ଘର ବାରଣ୍ଡାରେ ଆଲୋକ ଜଳି ଉଠିଲା । ଚିତ୍କାର ଶୁଣାଗଲା, ଦରବାନ୍ ! ଦରବାନ୍ ।

ଜୀ ହଜୁର, କହୁ ଦରବାନ୍ ଉପରକୁ ଛୁଟି ଗଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ ସୁଯୋଗ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଦରବାନ୍ ଗେଟ୍‌ରୁ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ମାତ୍ରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ । ତଳେ ଯେଉଁ ଅନ୍ଧକାର ଘରଟିର ଦୁଆର ଖୋଲାଥିଲା, ତା'ର ଭିତରେ ସେ ଆତ୍ମ ଗୋପନ କଲେ ।

ଉପରେ କିଛି ସମୟ ଧରି କୋଳାହଳ ଶୁଣାଗଲା । ନର ଓ ନାରୀ ଉଭୟ କଣ୍ଠର ଧ୍ୱନି ସତ୍ୟବ୍ରତ ବାରିଲେ । କିନ୍ତୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ଶୁଣି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଦରକାର ମଧ୍ୟ ମନେ କରୁ ନ ଥିଲେ । କାରଣ ସେଇ ଭଙ୍ଗା କାଚ ଝରକାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ସମସ୍ତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର କୋଡ଼ିଏ ମିନିଟ୍ ଗୃହର ବାହର ଧାଁ ଦଉଡ଼ ପାଟି ଗୋଳ ଭିତରେ ଅତିବାହିତ ହେଲା । ଦରବାନଟି ବାହାକୁ ତା' ପୁଅର ମାମୁଁ ପ୍ରସାଦ କରି ଗାଳି ଦେଇ ଦେଇ ଗେଟ୍‌କୁ ଫେରି ଆସିଲା ଓ ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଫାଟକ ଟାଣି ବନ୍ଦ କରିବାର ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅନୁମାନ କଲେ ।

ପୁଣି ନୀରବତା ଫେରି ଆସିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ତା'ପରେ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ ସେଇଆ ଚିନ୍ତା କଲେ । ଭୋକରେ ପେଟ ଜଳୁଥିଲା । ରନ୍ଧା ରନ୍ଧି ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବର ସେହି ଲୋଭନୀୟ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ଆଖି ଆଗରେ ଭାସି ଉଠୁଥିଲା । ସେଥିରୁ ଟିକିଏ ହେଲେ ଖାଇବାର ସୁଯୋଗ ତାଙ୍କୁ ଯୁଟିଲା

ନାହିଁ । ବିଚୁରା ନାଇଟ୍ଟେଙ୍ଗେଲ ! କେତେ ଆଗ୍ରହରେ ସେ ଖୁଆଇବାକୁ ଆଶା ପୋଷଣ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ……

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ କାହାର ପାଦଶବ୍ଦ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । କିଏ ଯେପରି ସେଇ ଘର ଭିତରକୁ ଆଗେଇ ଆସୁଛି । ଗୁଚ୍ଛ ନେନ୍ଥାର ରୁଣୁ ଝୁଣୁ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ।

ଆଉ ରକ୍ଷା ନାହିଁ । ଏଇ ଘରଟାରେ ବୋଧହୁଏ ସେଇ ଦରବାନ୍‌ଟା ରୁହେ ।

କିନ୍ତୁ ଦରବାନଟା ସେଇ ଅନ୍ଧକାର ଭିତରେ ଘର ଭିତରକୁ ସିଧା ପଶିଗଲା । କିଛି ଦୂର ଆଗେଇ ଯାଇ ଗୁଚ୍ଛ ନେନ୍ଥାଟା କାହା ଉପରେ ଝଣ୍‌ଣ କରି ରଖିଦେଇ କ'ଣ ଗୁଡ଼ାଏ ଏଣୁ ତେଣୁ କରୁ କରୁ ପଦାକୁ ବାହାରି ଆସିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସ୍ୱସ୍ତିର ଗୋଟିଏ ନିଶ୍ୱାସ ପକାଇ ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଘରୁ ବାହାରି ଗଲେ । ଦରବାନଟି ଅଳ୍ପ ଦୂରରେ ଗୋଟାଏ ପାଣି ପାଇପ୍ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ ମୁହଁ ହାତ ଧୋଉଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସନ୍ତର୍ପଣରେ ଗୋଟିଏ ଫୁଲ ଗଛ ଅନ୍ତରାଳରେ ଆତ୍ମ ଗୋପନ କଲେ ।

ଦରବାନ୍‌ଟି ଯେତେବେଳେ ମୁହଁ ହାତ ଧୋଇ ସାରି ନିଜ ଘର ଭିତରକୁ ଫେରିଗଲା, ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଉପରକୁ ଉଠି ଚାଲିଗଲେ । ସେତେବେଳକୁ ସମଗ୍ର କୋଠାଟି ନିସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା ।

ଯେଉଁ ଘରୁ କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ଶିଖାଟି ଦିଶୁଥିଲା, ସତ୍ୟବ୍ରତ ଯାଇ ସେହି ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଠିଆ ହେଲେ । ବହୁ ସମୟ ନୀରବତା ଭିତରେ କଟିଲା । ତଥାପି ସେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଭିତରେ ବା ବାହାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଠାରେ କିଛି ଗୋଳମାଳ

ନ ଥିଲା । ଗୃହର ସମସ୍ତେ ହୁଏତ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଘରଟିରେ ଆଲୋକ କାହିଁକି ଜଳୁଚି !!

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆସ୍ତେ ଦରଜାରେ ହାତ ମାରିଲେ । ଖୋଲିଗଲା । ଭିତରେ ଏକ ପ୍ରଶସ୍ତ କୋଠରୀ । ସୁସଜ୍ଜିତ । ପଲଙ୍କ ଉପରେ କିଏ ଜଣେ ଶୋଇଛି । ବୋଧହୁଏ ନିଦ୍ରିତ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ଭିତରକୁ ପଶିବାକୁ ଭରସି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତାହେଲେ ସେହି ମହିଳାଙ୍କର ନିଦ୍ରାଭଙ୍ଗ ଘଟିବ ! ସେ ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କିଏ ହୋଇ ପାରେ !! ନା ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ । ଆରାମରେ ଶୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଘଣ୍ଟାଏ ପୂର୍ବରୁ ଗୋଟାଏ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସଂଘଟିତ ହୋଇଛି, ଠିକ୍ ଅସଲ ସ୍ଥାନରୁ ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ଲେଉଟିଛନ୍ତି, ଅଥଚ କୌଣସି ମନୋବିକାର ନାହିଁ । ଆରାମରେ ସେ ଶୋଇ ପାରିଛନ୍ତି ! ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କେବଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ଏଠାକୁ ଛୁଟି ଆସିଥିଲେ । କାମ ଶେଷ ହେଲା । ଏଥର ଫେରିଯିବା କଥା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ କାହାର ପାଦ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲେ । ଯେପରି ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ କିଏ ଆଗେଇ ଆସୁଚି । ସେ ହଠାତ୍ ବୁଲି ଅନେଇଲେ । କ୍ଷୀଣ ଆଲୋକ ଶିଖାରେ ସେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନା ମୁହଁ ଦେଖିଲେ । କିଏ, ମିଃ ଅମସନ ? କିନ୍ତୁ ଏତେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଯେ, ସତ୍ୟବ୍ରତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଧାରଣା କରିବାକୁ ଅବକାଶ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଗୋଟାଏ ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଓ ଫେଲ୍ଟହ୍ୟାଟ ପରିହିତ ଲୋକ ଆଖିପିଛୁଳାକେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ସେ ଯେ ଅମସନ ହୋଇ ପାରନ୍ତି, ସତ୍ୟବ୍ରତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଗୋଟିଏ ପଲକ ସମୟ ଭିତରେ ଜଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ

କରିବା ସହଜ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କେଜାଣି କାହିଁକି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଗରେ ଥମସନଙ୍କ ମୁହଁଟି ହଠାତ୍ ଭାସି ଉଠିଥିଲା ।

ସେହି ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଓ ଫେଲ୍ଟ ହ୍ୟାଟ ପରିହିତ ଲୋକଟିର ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧାଇଁ ଯାଇ ଯାଇ ଅଟକି ଗଲେ ! ଲୋକଟି କେଇ ପାହୁଣ୍ଡ ମାତ୍ର ଅଗେଇ ଯାଇ କେଉଁଠି ଯେପରି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ସେ କିନ୍ତୁ ମନରେ କିଛି ସ୍ଥିର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ସୁଚିତା ଶୋଇଛି । ଅନ୍ୟମାନେ ଶୋଇଛନ୍ତି ! ଆଉ କିଛି ଜାଣିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକଟି କିଏ କାହିଁକିବା ଆସିଥିଲା ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶିଡ଼ିରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ ।

ଗୋଟାଏ ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଆଉ ଫେଲ୍ଟହ୍ୟାଟ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ନିଦ ଭାଙ୍ଗି ଭାଙ୍ଗି ନ ଥିଲା । ଅନେକ ବେଳୁ ସକାଳ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଗତ ରାତ୍ରିର ଖୁବ୍ ଡେରିରେ ଶୋଇଥିବା ହେତୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ସକାଳୁ ବିଛଣାରୁ ଉଠି ପାରି ନଥିଲେ । ଅର୍ଦ୍ଧ ନିଦ୍ରା ଅର୍ଦ୍ଧ ଜାଗରଣ ଭିତରେ

ତାଙ୍କର ସେଇ ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଓ ଫେଲ୍‌ଟ ହ୍ୟାଟ କଥା ମନେ ପଡ଼ି ଯାଉଥିଲା ।

ବସ୍ତୁ କେତେବେଳୁ ଗୁଁ ଆେଇ ଦେଇ ଯାଇଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଭଳି ଟୋକ ଖାଇ ପୁଣି ସୋଫାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ରହସ୍ୟର ମାୟାଜାଲ ଭେଦ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ କିପରି ?

ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ଆଜି କ'ଣ ଉଠିବେ ନାହିଁ ?

କାହାର ଡାକ ଶୁଣି ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ନିଦ ଗୁଡ଼ାକ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ସେ ଅର୍ଦ୍ଧ ନିମିଳିତ ନୟନରେ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ ଗୋଟାଏ ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଓ ଫେଲ୍‌ଟ ହ୍ୟାଟ ପରିହିତ ଜଣେ ଲୋକ ତାଙ୍କରି ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଛି ।

ସେ ଆଖି ମଳି ଚାହିଁଲେ । ମିଃ ଅମସନ । ଧୂମାୟିତ ସିଗାରେଟ୍‌ର କୁହେଳୀ ଭିତରେ ଅମସନ ଛାୟା ଭଳି ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆନନ୍ଦରେ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠି ବସିଲେ ।

ମିଃ ଅମସନ ଯେ ! ଏତେ ସକାଳୁ ।

ନା, ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ସକାଳ ବହୁତ ବେଳୁ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏଯାଏ ଅପଣଙ୍କ ଆଖିରେ ତନ୍ଦ୍ରା । ବ୍ୟାପାର କ'ଣ ! କାଲି ବୋଧେ ଅନେକ ରାତିରେ ଆପଣ ଶୋଇଛନ୍ତି ।

ଆପଣଙ୍କ ଅନୁମାନ ସତ୍ୟ । ଗୋଟାଏ ସିଗାରେଟ ଦିଅନ୍ତୁ ! ଆଜି ସତ୍ୟବ୍ରତ ନିଜେ ସିଗାରେଟ୍ ମାଗିଲେ ।

ସିଗ । ଟିଣଟା ଯେ ରୁମ୍‌ରେ ଗୁଡ଼ ଦେଇ ଅଛି । ଅମସନ ନିଜର ପକେଟ ଅଣ୍ଡାଳି ସାରି କହିଲେ ।

ଯା' ଆପଣ ଅଙ୍କ ଧନଟାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁରେ କ୍ଷପର ଏକ ଜଟିଳ ଭାବ ଫୁଟି ଉଠିଲା ।

ସେ କ'ଣ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! କ୍ଷଣକ ଆଗରୁ ଆପଣ ବିଜୟ ଉଲ୍ଲାସରେ ନାଚି ଉଠୁଥିଲେ । ଅଥଚ···ଥମସନ କଥା ଅସମାପ୍ତ ରଖି ମୃଦୁ ମୃଦୁ ହସିଲେ ।

ଓଃ ! ଆପଣ ତା'ହେଲେ ଜାଣି ପାରିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟିକିଏ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ପୁଣି କହିଲେ—ମୋ ଅନୁମାନ ତେବେ ସତ୍ୟ ?

ହୁଏତ ସତ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଲାଭ କ'ଣ ? ଥମସନ ଗୋଟାଏ ଚେୟାର ଉପରେ ବସୁ ବସୁ ପଚାରିଲେ ।

ଆପଣ ସେଠାକୁ କାହିଁକି ଯାଇଥିଲେ ? ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ସ୍ୱର ଟିକିଏ କଠିନ ଶୁଣାଗଲା ।

ଆପଣଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ । ଥମସନ ହସି ହସି କହିଲେ ।

ମାନେ ?

ବୁଝି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ମନ ପ୍ରାଣ ଯେତେବେଳେ ହତାଶରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡୁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୋର ଉପସ୍ଥିତି ଆପଣଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରେରଣା ଦେଇ ନାହିଁ କି ?

ମିଃ ଥମସନ, ଆପଣ ମୋତେ ବିଦ୍ରୂପ କରୁଛନ୍ତି ?

ଏତେବଡ଼ ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା ମୋର ହୋଇ ନାହିଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ମୁଁ କେବଳ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ପରିହାସ କରୁଥିଲି ।

ଏଇଟା ପରିହାସର କଥା ନୁହେଁ । ମୁଁ ଗୋଟାଏ ମିଶ୍ରଅସୁ ସମସ୍ୟା ଭିତରେ ଧନ୍ଦି ହେଉଥିବା ବେଳେ ଆପଣଙ୍କର ଏପରି ବ୍ୟବହାର ବାସ୍ତବିକ୍ ଅଶୋଭନୀୟ ।

କ୍ଷମା କରିବେ । ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲି ଆପଣ କଷ୍ଟ ପାଇବେ । ଥମସନ ଉଠିଲେ ।

ମିଃ ଥମସନ୍ । ଆପଣଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର କେତୋଟି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ହେବ ।

ଥମସନ ପୁଣି ବସିଲେ ।

ଆପଣ ସୁଚନା ଚକ୍ରଧରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନନ୍ତି ?

ନା ।

ତା'ହେଲେ ଚକ୍ରକେଳିଆ ରୋଡ଼ରେ ସୁଚନା ଘରେ ଆପଣ ଏତେ ରାତିଯାଏ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ।

ଆପଣ ଭୁଲ୍ କରୁଛନ୍ତି ମିଃ ମହାପାତ୍ର ।

ମାନେ ?

ମୁଁ କାଲି ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରୁ ଫେରି ଆଉ କୁଆଡ଼େ ବାହାରି ନାହିଁ । ସିଧା ସେଠାରୁ ଆସି ରୁମ୍‌ରେ ସର୍ବ ଯାପନ କରିଛି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁରୁ ହଠାତ୍ କୌଣସି କଥା ବାହାରିଲା ନାହିଁ । ସେ କପର ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ କିଛି ସମୟ ଥମସନଙ୍କ ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଓ ଫେଲ୍‌ଟ ହ୍ୟାଟ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ ରହିଲେ ।

କିନ୍ତୁ 'ସେଇ ଦୁଇଟା' କାଲି ରାତି ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଥିଲେ । ମୁଁ ସେଇକଥା କହିବା ପାଇଁ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଛୁଟି ଆସିଥିଲି ।

ମାନେ ?

ଏଇ ଲଙ୍ଗ୍‌କୋଟ ଆଉ ଫେଲ୍‌ଟ ହ୍ୟାଟ୍ । କାଲି ମୁଁ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରୁ ଫେରି ଦେଖିଲି ମୋର ଏହି ଯୋଡ଼ିକ ପଦାର୍ଥ କୁଆଡ଼େ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଛି । ବୟ୍‌କୁ ଡାକି ପଚାରିଲି ସେ କିଛି କହି ପାରିଲା ନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଟିକିଏ ଭୁଲ କରିଥିଲି ।

ମୁନ୍ ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବକୁ ଯିବାବେଳେ ଗୁବ ଦେବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇ-ଥିଲି । ଆସି ଦେଖିଲି ରୁମ୍ ଟା ଖୋଲା ଅଛି । ମୋର ଲଙ୍ଗ୍ ବୋଟ୍ ଅଜ୍ ଫେଲ୍ ଟ ହ୍ୟାଟ୍ ଟି ନାହିଁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିନିଷ ପତ୍ର ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତ ରହିଥିଲା । ଭାବିଲି ହୁଏତ କେହି ଚୋରବର ସେ ଦୁଇଟି ନେଇ ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ସକାଳୁ ଉଠି ରୁମ୍ ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ, ଦୁଆର ମୁହଁରେ ଭଙ୍ଗା ଭଙ୍ଗି ହୋଇ ଥୁଆ ହୋଇଥିଲା । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲି, ତେଣୁ ସେଇ ଦୁଇଟି ସିଧା ଚାଲି ଆସିଲି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଯେପରି ଖୁବ୍ ଅବାକ୍ ହୋଇ ଅମସନଙ୍କ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ।

ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହିଁ ? ଅମସନ ପଚାରିଲେ ।

ଆପଣ ଖାଲି ମୋ ମନରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି ମିଃ ଅମସନ ।

ସମସ୍ୟା ନ ଥିଲେ ସମାଧାନ ଆସେ ନାହିଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଏକଥା ମୋ ଠାରୁ ଆପଣ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିବେ । ଅମସନ ମୃଦୁ ହସି କହିଲେ ।

କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି.....

ହ୍ୟାଲୋ ଅମ୍ ! ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ କଥା ଅସମାପ୍ତ ରହି ଗୋଟିଏ ନାରୀକଣ୍ଠ ଭାସି ଆସିଲା । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଆଗେଇ ଆସୁଥିଲେ । ତମେ ଏଠି, ମୁଁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଥକି ପଡ଼ିଲିଣି । ଦଶଟାରେ ସୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେଟା ବାଜୁଛି ଦେଖିଲଣି ? ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ ହାତ ଘଣ୍ଟା ଅମସନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ।

ଅରେ ମୁଁ ତ ଏକଦମ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲି । ତମେ ଆସି ଭଲ କଲଚ । ଥମସନ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲା ।

ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ମଧ୍ୟ ଚାହିଁଲା—ଗୁଡ ମର୍ଣ୍ଣିଂ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ।

ଗୁଡ଼ମର୍ଣ୍ଣିଂ ।

ଆଜି 'ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ'ରେ ସୁଟିଂ ହେଉଛି । ମିଃ ରାଘବନଙ୍କୁ ମୁଁ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ରାଜି କରାଇଲି । ଆପଣ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ ପାରନ୍ତି । ମୋ ଜୀବନର ଜୟଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଏହା ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ସଫଳତା କାମନା କରୁଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେହିପରି ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ ବସିଥିଲେ ।

ଥମସନ ଓ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଘରୁ ବାହାରି ଚାଲିଗଲେ ।

'ସୁନ୍ଦରମ୍'ର ଆଜି ପ୍ରଥମ ସୁଟିଂ । ରାଘବନଙ୍କ ଚିତ୍ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲର ଜୀବନ ଜୟଯାତ୍ରାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଆଉ ମିଃ ଥମସନ୍ ଜଣେ ନୀରବ ଦର୍ଶକ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଏହିକଥା ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ ଏକ ସମୟରେ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ।

ସାର୍......

ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ହସ ହଠାତ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ସେ ଆଖି ମେଲି ଚାହିଁଲେ, ସାମ୍ନାରେ ଅଭିମନ୍ୟୁ ଠିଆ ହୋଇଛି ।

ଅରେ ଅଭି ଯେ, ତୁମେ ହଠାତ୍ । କିଛି ଖବର ନ ଦେଇ ବ୍ୟାପାର କ'ଣ ? ଆସ ବସ । ଏ କଥା, ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟିକିଏ ଚଞ୍ଚଳ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ଚିଠିର ସୂତ୍ର ଧରି ଶେଷରେ ମୋତେ କଲିକତା ଯାଏ ଧାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଅଭିମନ୍ୟୁ କହିଲା ।

ତା'ହେଲେ ତୁମେ ହରିହର ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇ ନାହିଁ ।

ନା, ସେ ଏବେ କଲିକତାରେ ରହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଖବର ପାଇଲି ।

ମୋ ଅନୁମାନ ସତ୍ୟ । ଯା'ହେଉ, ତମେ ହରିହର ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ'ଣ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲ ସବୁ କହିଲ ମୁଁ ଶୁଣେ ।

ହରିହର ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ତଥ୍ୟ ଅବିଷ୍କାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲି ଯେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଛାଡିବା ପରେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସ୍ଥିର କଲି ମୋତେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ହରିହର ଚୌଧୁରୀ ଯାଜପୁରରେ ବାହା ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଘର ଏକ ସମୟରେ ଖୁବ୍ ବଳଶାଳୀ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ହରିହରଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଅମଳକୁ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ପତନ ଘଟିଥିଲା । ଧନଞ୍ଜୟ ଥିଲେ ସେ ପରିବାରର ଶେଷ ଦୀପଶିଖା । ଏବଂ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ବିନୋଦିନୀ । ହରିହର ବିନୋଦିନୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିନୋଦିନୀର ମା ନ ଥିଲେ । ବିବାହର ଏକ ବର୍ଷ ପରେ ହରିହରଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁର କଠିନ ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ସେତେବେଳେ ହରିହର ମଧ୍ୟ ନିଃସହାୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ଧନଞ୍ଜୟଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ କ୍ରମେ ହରିହର ଓ ବିନୋଦିନୀ ଆସି ଯାଜପୁରରେ ରହିଲେ ।

ମାତ୍ର ଯଥେଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ ଧନଞ୍ଜୟଙ୍କର ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭର କୌଣସି ସୂଚନା ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ

ସେଠାକାର ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଧନଞ୍ଜୟଙ୍କୁ କଲିକତାରେ ଅସ୍ତ୍ର ଚିକିତ୍ସା କରା ହେଲା। ପାଖରେ ହରିହର ଓ ବିନୋଦିନୀ ରହିଲେ।

ଅଜସ୍ର ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ସାର ହେଲା। ମାତ୍ର ଧନଞ୍ଜୟ ଦିନକୁ ଦିନ ମୃତ୍ୟୁ ପଥର ପଥିକ ହେଲେ। କଲିକତାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ବେଳେ ହରିହର ମଦ୍ୟପାନ ଓ ରେସ୍ ଖେଳା ଅଭ୍ୟସ୍ତ କରି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ନିଶା ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରାସ କରିଥିଲା।

ଧନଞ୍ଜୟ ମିଶ୍ର ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭର କୌଣସି ସୂଚନା ନ ପାଇ ପୁଣି ଯାଜପୁର ଫେରିଗଲେ। ଏବଂ ତିନି ଚାରିମାସ ମଧ୍ୟରେ ସେ ସଂସାରରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ। ରହିଗଲେ ନିଜର ବାସସ୍ଥାନ, ସାମାନ୍ୟ କିଛି ସୁନାରୁପା ଓ କିଛି ଭୂ ସମ୍ପତ୍ତି।

ହରିହରଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଯୁଟିଗଲା। ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ସମସ୍ତ ବିକ୍ରୟ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ। ବିନୋଦିନୀ ଯେତେ ବାଧା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ହରିହର ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଦିନ ତାଙ୍କର କଲିକତାରେ କଟୁଥିଲା। ଟଙ୍କା ପଇସା ଶେଷ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ସେ ପୁଣି ଯାଇ ଯାଜପୁରରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲେ, ଏବଂ ବିନୋଦିନୀଙ୍କୁ ପୀଡ଼ନ କରି ଆଉ କିଛି ଅର୍ଥ ସଂଗ୍ରହ କରି ପୁଣି କଲିକତା ଫେରି ଆସୁଥିଲେ।

ଶେଷରେ ବିନୋଦିନୀ ହରିହରଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାର ସହ୍ୟ କରି ନ ପାରି ଆତ୍ମ ହତ୍ୟା କଲେ। ଯାଜପୁରର ଶ୍ୱଶୁରାଳୟର ସମସ୍ତ ସଂପତ୍ତି ଶେଷ ହୋଇଥିଲା। ହରିହର ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ହେବ ଆଉ ଯାଜପୁର ଯାଇ ନାହାନ୍ତି। ଏଇଠି କଲିକତାରେ ରୋଜଠି ଅଛନ୍ତି।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସବୁ ଶୁଣିସାରି ଗୋଟିଏ ଦୀର୍ଘଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗକଲେ ।

ହୁଁ, ତା' ହେଲେ ହରିହରଙ୍କ ଜୀବନ ଇତିହାସ ଖୁବ୍ ଜଟିଳ । ଯା' ହେଉ ତାଙ୍କର ସଂଧାନ ପରେ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଉଠ । ଗାଧୁଆ ପାଧୁଆ ଶେଷ କରି ଖିଆ ପିଆ କର । ମୋର ଟିକଏ ବାହାରକୁ ଯିବାର ଅଛି ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ ବାଧ୍ୟ ଶିଶୁଟି ପରି ଉଠି ଠିଆହେଲା ।

ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ଷ୍ଟୁଡିଓରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ପ୍ରାୟ ଏଗାରଟା ବାଜି ଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ମିଃ ରାଘବନ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଦେଖି ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇଲେ । ସେତେବେଳଯାଏ ସୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନ ଥିଲା । କାରଣ ଯେଉଁ ସେଟ୍‌ରେ ସଟ୍ ନେବାର କଥା, ସେହି ସେଟ୍‌ରୁ ହଠାତ୍ ଏକାଂଶ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବାରୁ ସୁଟିଂର ସମୟ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆ ହେଲା । ପୁଣି ରାତି ନ'ଟା ବେଳକୁ କାମ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଓ ଟେକ୍‌ନିସିଆନ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚାଲି ଗଲେଣି । ମିଃ ରାଘବନ ମଧ୍ୟ ଯିବାକୁ ବାହାରି ଥିଲେ, ଓ ସେତିକି ବେଳେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ।

ମିଃ ରାଘବନ ଗୁଁ' ଅଣାଇଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଟିଂର କାନ୍ଥ କାନ୍ଥି ବୁଲି ବୁଲି ଦେଖୁଥିଲେ ।

ମିଃ ରାଘବନ୍ ବୁଝାଉଥିଲେ ଯେ, ଏ ଚିତ୍ରଟି ଏକ କ୍ରାଇମ୍ ଚିତ୍ର ହେବ । ଆଜିକାଲି ଯେପରି 'ଥ୍ରିଲ୍' ପିକ୍‌ଚର ହେଉଛି ଅନେକଟା ସେଇ ଧରଣର । ଏ ଯେଉଁ ସେଟ୍‌ଟି ଆପଣ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏହା ଜଣେ ଜମିଦାରଙ୍କର ଜଲସା । ଏହାରି ଭିତରେ ମର୍ଡର ହେବ, ତା' ପରେ ଗଳ୍ପ କ୍ରମଶ ଲମ୍ବିଯିବ ଆପଣଙ୍କ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ କ୍ରାଇମ୍ ଚିତ୍ର ପାଇଁ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟୟବହୁଳ ସେଟ୍‌ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନ ଥିଲା ବୋଲି ତ ମୁଁ ମନେ କରୁନାହିଁ ।

ଆପଣ ବୁଝି ପାରୁଛନ୍ତି ନାହିଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଏ ଶିଳ୍ପର ଟେକ୍‌ନିକ୍ ଟିକିଏ ଅଲଗା । ତା'ଛଡ଼ା ଏଇ ଗୋଟିଏ ସେଟ୍‌ରେ ବାଜିମାତ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ମାନେ ଏ ଛବିରେ ଏହି ଜଲସାଟିରହିଁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଏହାରି ଭିତରେ ପ୍ରେମ, ମୃତ୍ୟୁ ରହସ୍ୟ ସବୁ ଭରି ରହିବ । ଦର୍ଶକ ମନରେ ଏପରି ଉତ୍କଣ୍ଠା ସୃଷ୍ଟି କରା ହେବ, ସେ ଏହି ଜଲସାକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଶିହରି ଉଠିବ ।

ହୁଁ, ବୁଝିଲି । ଜଲସାର ପରିକଳ୍ପନାଟି କିନ୍ତୁ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ଶିଳ୍ପୀର ଦୂରଦୃଷ୍ଟିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବାହାଦୁରୀ ଦେବାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟାଏ କଥା ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛି ମିଃ ରାଘବନ । ଏହି ଜଲସାଟିର ଗଠନ ପ୍ରଣାଳୀ, ଏଇ ଯେଉଁ ଗୁମ୍ବଜ ଆଉ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ଏ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିଲେ ମୋର ଓଡ଼ିଶାର ଶିଳାଶିଳ୍ପ କଥା ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ମୋର ମନେ ହେଉଛି,

ଯେପରି ଏ ଗୁଡ଼ିକୁ ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି କୌଣସି ମଢ଼ର ଗାତ୍ରର କଳା କୌଶଳକୁ ଅନୁକରଣ କରା ହୋଇଛି । ଅଚ୍ଛା, ଏହାର ଆର୍ଟ ଡିରେକ୍ଟର କ'ଣ କୌଣସି ଓଡ଼ିଆ ?

ନା, ତେବେ ଏହି ଗଳ୍ପଟି ଓଡ଼ିଶାର ଏକ ଜମିଦାର ପରିବାରକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ଅବଶ୍ୟ ଗଳ୍ପଟି କାଳ୍ପନିକ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅଧିକାଂଶ ସଟ୍ ଓଡ଼ିଶାରେ ନିଆ ହେବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ଥିବାରୁ, ଏ ଜିଆସଟିକୁ ଅନେକଟା ଓଡ଼ିଶୀ ଧରଣର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରା ହୋଇଛି !

ଯା' ହେଉ, ଆପଣଙ୍କର ଏହି ସାଧୁ ଉଦ୍ୟମକୁ ମୁଁ ପ୍ରଶଂସା ନ କରି ରହି ପାରୁନାହିଁ । ଶୁଣିଲି ଆପଣଙ୍କର ଏହି ଛବିରେ ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି !

ହଁ ।

କ'ଣ ନାମ ଭୂମିକାରେ ?

ନା ନା, ସେ ଗୋଟାଏ ସାଇଡ୍ ରୋଲ୍ କରିବେ ।

ଏ ଛବିର ହିରୋଇନ୍ କାହାକୁ ନିର୍ବାଚନ କରିଛନ୍ତି ।

ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ।

ମାନେ, ସୁପ୍ରିୟା ଚଉଧୁରୀ ?

ରାଘବନ ନୀରବ ରହିଲେ । ଟି' ଆସି ଯାଇଥିଲା । ବୟ ହାତରୁ ଗୋଟିଏ କପ୍ ଆଣି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ହାତକୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ । କହିଲେ, ଆପଣ ଆଜି ସୁଟିଂ ଦେଖିବାକୁ ଆସିବେ ମୁଁ ମୋଟେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରି ନ ଥିଲି । ତା'ହେଲେ ମୁଁ ନିଜେ ଯାଇ ଆପଣଙ୍କୁ ନେଇ ଆସି ଥାଆନ୍ତି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟି' ଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କହିଲେ,

ମୋର ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲା । ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ମୋତେ ନିହାତି ଅନୁରୋଧ କରି କହୁଥିଲେ । ସେଇଥି ପାଇଁ ଆସିଥିଲି ।

ଆପଣ ରାତି ନ'ଟା ବେଳକୁ ଆସନ୍ତୁ ।

ନା, ବୋଧହୁଏ ସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ସମୟ ପାଏ ତା'ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବି ।

ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବାଧିତ ହେବି । ମିଃ ରାଘବନ ସିଗାରେଟ୍ ପ୍ୟାକେଟ୍ଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବଢ଼ାଇ ଦେଲେ ।

ଧନ୍ୟବାଦ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଗୋଟାଏ ନେଇ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କଲେ ।

ଆପଣ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ଆଡ଼େ ଯିବେ ? ରାଘବନ ପଚାରିଲେ ।

ମୁଁ ଟିକିଏ ଡାଲହାଉସୀ ସ୍କୋୟାର ଯିବି । ସମୟ ପାଇଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବି । ଆପଣ କିନ୍ତୁ ମୋର ଉପସ୍ଥିତି ଆଦୌ ଆଶା କରିବେ ନାହିଁ ।

ତଥାପି ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ।

ଅଚ୍ଛା, ନମସ୍କାର ।

ନମସ୍କାର ।

ଚଉଧୁରୀ ଏଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଲିଫ୍ଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ସିଧା ଭିତରକୁ ପଶିଗଲେ । ବାଟସାରା ଭାବି ଭାବି ଆସୁଥିଲେ, ଆଜି ସେ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡରେ ବେଜଁ ମହିଳାକୁ ଭେଟିବେ । କାରଣ ଇତି ପୂର୍ବରୁ ଯାହାକୁ ସେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଅପରେଟର ରୂପେ ଭେଟିଥିଲେ ଏବଂ ମାଲୀ ଯାହାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଚଉଧୁରୀ କୋ ପରିଚୟ କରାଇ ଦେଇଥିଲା, ତା'ର ମୃତଦେହ ସେ ଗତକାଲି ମୂନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ ଦେଖି ଆସିଥିଲେ । କାହିଁକି ଯେ ସେହି ଝିଅଟିକୁ ମୂନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ କିଏ ହତ୍ୟାକଲା, ସତ୍ୟବ୍ରତ ସେଇ କଥାର କୌଣସି ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ସେହି ମହିଳାଟିର ଅବାରିତ ଗତି ଚଉଧୁରୀ ନିବାସକୁ ଥିଲା । ହୁଏତ ମିଃ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ତା'ର କୌଣସି ଅବୈଧ ସଂପର୍କ ଯେ ନ ଥିଲା କିଏ କହି ପାରିବ ।

କିନ୍ତୁ ଏ ଯେ..........

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ହଠାତ୍ ଥମକି ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ।

ଅଜି ଯିଏ ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡରେ ବସିଛି ଏ କ'ଣ......ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଆଖିକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କର ଅନଭ୍ୟସ୍ତ ହସ୍ତ ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡର ଗୁଣ୍ଡି ଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ସଂଚାଳିତ କରି ପାରୁ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତରେ ସେହି ମହିଳାଟି ଆଡ଼େ ଅନାଇଥିଲେ । କାଲି ସଞ୍ଜରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଚଜଧୁସ୍ଥ ନିବାସରେ ଲୁଚି ଲୁଚି ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ସେତିକି ବେଳେ ଏହି ମହିଳାଙ୍କୁ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବାର ସେ ଦେଖିଥିଲେ । ତା' ପରେ ମାଳୀ ତାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ନେଇ ଯାଇଥିଲା । ଅଥଚ ସେ ଚଜଧୁସ୍ଥ କମ୍ପାଣୀରେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଅପରେଟର ରୂପେ.........

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଧୀର ପଦକ୍ଷେପରେ ଆଗେଇ ଯାଉଥିଲେ ।

କାହାକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ? ଭଦ୍ର ମହିଳା ପଚାରିଲେ ।

ଆଜ୍ଞା, ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆଜି ଯେଉଁ ମହିଳା ଜଣକ ଥିଲେ, ସେ କ'ଣ......

ଓଃ ମିନା ସୋମ୍ କଥା ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ? ସେ ଏଠାରୁ କାମ ଛାଡ଼ି ଦେଲେଣି ।

କେତେଦିନ ହେବ ?

ବୋଧହୁଏ ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ହେବ । ମୁଁ କାଲିଠାରୁ ଏଠାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛି ।

ହୁଁ, ମିନା ସୋମ୍ ତା'ହେଲେ କାମ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର ଠିକଣାଟା......

ମୁଁ ଜାଣି ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା । କାହିଁକି କ'ଣ ଜରୁର୍ ଦରକାର ଥିଲା ?

ନା, ଖୁବ୍ ନୁହେଁ, ତେବେ ଥିଲି। ଆପଣ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେତେବେଳେ……

ହ୍ୟାଲୋ ? ଭଦ୍ରମହିଳା ରିସିଭର କାନରେ ଦେଲେ।

ନା ନା, ମିଃ ରାଜଧୁସ୍ତୀ କେତେଦିନ ହେବ ଅଫିସ କରୁ ନାହାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ହେବ ନାହିଁ। କ'ଣ କହିଲେ ? ନା ନା, ବାହାରକୁ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି, ଖୁବ୍ ଅସୁସ୍ଥ। ଆପଣ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସହିତ କଥା ବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତୁ। ସେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଲାଇନ୍ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିଦେଲେ। ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ କହିଲେ, ମୁଁ ଖୁବ୍ ଦୁଃଖିତ ସାର୍, ଆପଣଙ୍କୁ କୌଣସି ସାହାଯ୍ୟ କରି ପାରୁ ନାହିଁ।

ମିନା ସୋମ୍‌ଙ୍କ ସହିତ ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ ଅଛି ? ସତ୍ୟ-ବ୍ରତ ପଚାରିଲେ।

ନା, ଏଇଠି ଆସି ତାଙ୍କ ନାଁ ଶୁଣିଲି।

କ୍ଷମା କରିବେ, ଆପଣଙ୍କ ନାଁ ଟା……ସତ୍ୟବ୍ରତ କଥା ଅସମାପ୍ତ ରଖି ମାରିଭ ବହିଲେ।

ଅଭ୍ରା ସେନ୍। ପୁଣି ସେ ରିସିଭର କାନରେ ଦେଲେ।

ହ୍ୟାଲୋ ? ରାଜଟ୍ରସ୍ଟ ଏଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ। କିଏ ? ମିଃ ମହାପାତ୍ର ? ରଂ ନମ୍ବର। ଏଠାରେ ମିଃ ମହାପାତ୍ର କେହି ନାହାନ୍ତି। ଅଭ୍ରା ସେନ୍ ରିସିଭରଟା ରଖି ଦେବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତା' ପରେ ସେ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ନାଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ?

ହଁ।

ଆପଣଙ୍କ ଫୋନ୍। ରିସିଭରଟା ଅଭ୍ରା ସେନ୍ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ବଢ଼େଇ ଦେଲେ।

ହ୍ୟାଲୋ ! ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ସ୍ୱର ଗମ୍ଭୀର ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା ।
କିଏ, ମିଃ ଅମସନ ? ଅପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ ମୁଁ ଚନ୍ଦ୍ରଧୁଷ୍ଟି କମ୍ପାନୀରେ ଅଛି ବୋଲି । ଦେଖନ୍ତୁ ମିଃ ଅମସନ, ଏ ସବୁ ଚପଲାମି ଭଲ ନୁହେଁ । ଦାମୀ ତଥ୍ୟ ? ଅଚ୍ଛା, ମୁଁ ଯାଉଛି, ଅଧଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ପହଞ୍ଚିବି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ରିସିଭରଟି ଅଭ୍ର ସେନ୍‌ଙ୍କ ହାତକୁ ବଢାଇ ଦେଲେ ।

ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ ମୋ ନାଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ।

ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ ।

କ'ଣ କହିଲେ ?

କହିଲେ ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନାଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ତାଙ୍କୁ ଫୋନ୍‌ଟା ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଓଃ ! ମିସ୍ ସେନ୍, ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ପରିଚୟ ହୋଇ ବିଶେଷ ଖୁସୀ ହେଲି । ଆଉ ଦିନେ ଆସିବି । ଆପଣ ଯଦି ରେଶ୍ମା ସୋମ୍‌ଙ୍କ ଠିକଣାଟା ଯୋଗାଡ଼ କରି ଦେଲେ ଉପକୃତ ହେବି ।

ଚେଷ୍ଟା କରିବି । ଟେଲିଫୋନ୍ ବୋର୍ଡଟା ପୁଣି ବାଜି ଉଠିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଅବଶ୍ୟ ଘଟଣାଟା ଖୁବ୍ ରହସ୍ୟମୟ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଟ୍ୟାକ୍‌ସିରେ ବସି ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲେ । ତଥାପି ମିଃ ଅମସନ ତାଙ୍କର ଗତିବିଧି ପ୍ରତି ଏତେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି କାହିଁକି ! ସେ ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରଧୁଷ୍ଟି କମ୍ପାନୀକୁ ଆସିଥିଲେ, ସବୁକଥା ହୁଏତ ଅମସନ ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲକ୍ଷ୍ୟ

କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କାହିଁକି ? ମିଃ ଅମସନ ! ତାଙ୍କୁ ସେ ବାରମ୍ବାର ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେହର ବାହାରକୁ ଠେଲି ଦେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଥର ସେ ମୂର୍ତ୍ତି ଏକ ରହସ୍ୟ ଚରିତ୍ର ରୂପେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେଉଛନ୍ତି । କିଏ ସେହି ଅମସନ ! ଗତ ରାତିରେ ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା କଥା ସେ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି, ଅଥଚ ତାଙ୍କର ଲଙ୍ଗ୍ କୋଟ ଆଉ ଫେଲ୍ଟ ହ୍ୟାଟ୍ ଯୋଡ଼ିକ ଚୋରି ହୋଇଥିବା କଥା ସେ କହୁଛନ୍ତି । ଯଦି ତାଙ୍କର ଉକ୍ତି ସତ୍ୟ ହୁଏ, ତେବେ କିଏ ସେହି ଯୋଡ଼ିକ ଚୋରି କରିଥିଲା ! କିଏ ମିଃ ଅମସନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ରୂପେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରମାଣିତ କରାଇବା ପାଇଁ ଏହି ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ! ମିଃ ରାଘବନ ନା ମିସ୍ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ! ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ତାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଘନିଷ୍ଠ ଅନ୍ୟ କେହି ଥିବାର ସତ୍ୟବ୍ରତ ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ଟ୍ୟାକ୍ସି ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା ଦୁଆରେ ଭିଡ଼ିଲା ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ିଲେ ।

ସେହି ଲଙ୍ଗ୍ କୋଟ ଆଉ ଫେଲ୍ଟ ହ୍ୟାଟ ପରିହିତ ଜଣେ ଲୋକ ରାସ୍ତାକୁ ପଛକରି ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା ଆଡ଼େ ମୁହଁ କରି ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ବୋଧହୁଏ……

ମିଃ ଅମସନ ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଛଆଡୁ ଡାକିଲେ ।

ଲୋକଟି ବୁଲି ଅନାଇଲା ।

ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯୁବକ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲଜ୍ଜିତ ହେଲେ । କହିଲେ, ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି ଭାବିଥିଲି । ଭୁଲ୍ ହୋଇଗଲା । କ୍ଷମା କରିବେ ।

ଯୁବକଟି କୌଣସି କଥା କହିଲା ନାହିଁ । ଭଦ୍ରତା ରକ୍ଷା

କରି ଟିକିଏ ମଧ୍ୟ ହସିଲା ନାହିଁ । ବରଂ ଦ୍ରୁତ ପଦରେ ସେ ଆଗେଇଲା ଏବଂ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଯେଉଁ ଟ୍ୟାକ୍‌ସିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଥିଲେ, ସେ ଯାଇ ସେହି ଟ୍ୟାକ୍‌ସିରେ ବସିଲା । ଟ୍ୟାକ୍‌ସି ଛାଡ଼ିଦେଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ତୃଷ୍ଣି ଫେରାଇ ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲା ଭିତରକୁ ପଶିଲେ ।

ମିଃ ଅମସନ କ'ଣ ଦାମୀ ତଥ୍ୟ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଦାମୀ ତଥ୍ୟ ! ତାଙ୍କର ହସିପକେଇବାକୁ ମନ ହେଉଥିଲା । ମିଃ ଅମସନ ନିଜେ ଯେ ଏକ ଦାମୀ ତଥ୍ୟ ସେ କଥା ହୁଏତ ନିଜେ ସେ ଜାଣି ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲାର କାର୍ପେଟ୍ ଉପରେ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ପଦପାତ ଶିଥିଳ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଅନୁସନ୍ଧାନର ଧାରା ତାଙ୍କର ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟାହତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ସେ କାହିଁକି ଏପରି ଏକ ଜଟିଳ ସମସ୍ୟାରେ ମୁଣ୍ଡ ପୂରାଇଚନ୍ତି ! ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ପାଇଁ କାହାରି କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ । ଡାଉନ ପୁରୀ ଏକ୍‌ସ-ପ୍ରେସ୍‌ର ହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୋଲିସ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଫାଇଲ୍‌ରେ ହୁଏତ ଧୂଳି ଜମିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବ । ଅଥଚ ସେ ମୂଳ ଘଟଣା ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ସମସ୍ୟାରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେଣି ।

ରୁମ୍‌ର ଦୁଆର ଖୋଲି ଭିତରକୁ ପଶିଲେ । ଅଭିମନ୍ୟୁ ଦରଣ୍ଡୁଆ ହୋଇ ଖବର କାଗଜ ପଢ଼ୁଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ଉଠି ବସିଲା ।

ଜଣେ କିଏ ଆସିଥିଲେ । ଅଭିମନ୍ୟୁ କହିଲା ।

କିଏ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖି ଉଠିଲା ପରି ପଚାରିଲେ ।

ନାଁ । ପଚାରିଲି, କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ ।

ମୋତେ ଖୋଜୁଥିଲେ ?

ନା, କୁମାର କିଏ ? ଅଭିମନ୍ୟୁ ପଚାରିଲା ।

କୁମାରଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ଉତ୍ତର୍ ବେଗରେ ଚେଆରରୁ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଲୋକଟା ଦେଖିବାକୁ କିପରି ?

ଠିକ୍ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିନାହିଁ । ତେବେ ସେ ଗୋଟାଏ ଲଙ୍ଗ୍ କୋଟ୍ ପିନ୍ଧିଥିଲା, ଆଉ ଫେଲ୍ଟ ହ୍ୟାଟ ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇଥିଲା ।

ହାଁ ହେଲେ ସେଇ ଲୋକଟା, ଯାହାକୁ ସେ ଗ୍ରୀନ୍‌ଭିଲା ସାମ୍‌ନାରେ ଠିଆ ହୋଇ ଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ଅଥଚ......

ଲଙ୍ଗ୍ କୋଟ୍ ଆଉ ଫେଲ୍ଟ ହ୍ୟାଟ ।

ଏଇ, ଏଇପରି......ଅଭିମନ୍ୟୁ କଥା ଅସମାପ୍ତ ରହି ଅଟକି ଗଲା ।

ଲଙ୍ଗ୍ କୋଟ୍ ଆଉ ଫେଲ୍ଟ ହ୍ୟାଟ ପରିହିତ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା । ଅଭିମନ୍ୟୁ କିନ୍ତୁ ଲୋକଟିର ମୁହଁ ଦେଖିବା କ୍ଷଣି ନୀରବ ରହିଗଲା ।

ଆସନ୍ତୁ ମିଃ ଥମସନ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ଲୋକଟି ଆଡ଼େ ଚାହିଁ କହିଲେ ।

ଥମସନ୍ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣଟି ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ଆଡ଼େ ବଢ଼େଇ ଦେଇ କହିଲେ, ସକାଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରିଥିଲି, ବର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ ସାର୍ଥକ କରିବି । ସେ ଗୋଟିଏ ଚେଆର ଉପରେ ବସୁ ବସୁ ଅଭିମନ୍ୟୁ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ ।

ନା, ସେ ମୋର ଜଣେ ସହକାରୀ । ଆପଣ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଆପଣଙ୍କ ଦାମୀ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରନ୍ତି । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ କଣ୍ଠରେ କିପରି ବିଦ୍ରୂପ ପୂରି ରହିଥିଲା ।

ହୁଁ, ଅମସନ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଗୋଟିଏ ଟାଣ ମାରି ନିଜର ମୁହଁଟିକୁ ଧୂମାୟିତ କରି ପକାଇଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ବିକାର କଣ୍ଠରେ କହିଲେ, ମିଃ ରାଘବନଙ୍କର ନୂତନ ଚିତ୍ରର ସୁଟିଂ ଦେଖିବାକୁ ଆଜି ଯାଇଥିଲି ।

ମୁଁ ଜାଣେ ।

ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀ ପ୍ରଧାନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛି । ଦୟାକରି କୌଣସି ଭୂମିକା ନ ଦେଇ ଆପଣଙ୍କ ଦାମୀ ତଥ୍ୟଟି କ'ଣ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ମୋର ବାଜେ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅଦୌ ସମୟ ନାହିଁ ।

ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ମିଃ ରାଘବନଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏ ତଥ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଦାମୀ ନୁହେଁ ? ଅମସନଙ୍କ ସ୍ୱର କଠିନ ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା, ସେ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ।

କିଏ ? ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ? ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ରାଘବନଙ୍କ ଚିତ୍ରର ନାୟିକା ? ସତ୍ୟବ୍ରତ କପରି ଟିକିଏ ବିଚଳିତ ହୋଇ ଉଠିଲେ ।

ହଁ ହଁ, ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ରାଘବନଙ୍କ ଚିତ୍ରର ନାୟିକା । ଏଥର ଅମସନଙ୍କ ସ୍ୱରରୁ ବିଦ୍ରୂପ ଝରୁଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ମୋର ଧାରଣା ଥିଲା ସୁପ୍ରିୟା ଚଉଧୁରୀ ।

ବୁଝିଲେ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ! ସବୁବେଳେ ଖାଲି ଧାରଣା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କୌଣସି ବାସ୍ତବ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରା ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ନା, ମିଃ ଅମସନ । ସେ କଥା ମୁଁ ରାଘବନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି । ଅବଶ୍ୟ ସେ ସୁପ୍ରିୟା ଚଉଧୁରୀ ବା ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ କାହାର

ନାମ ପ୍ରକାଶ କରି ନଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲି ଆପଣଙ୍କ ଗଳ୍ପର ନାୟିକା କିଏ ?

ସେ କହିଲେ, ମିସ୍ ରଜଧୁସ୍ତ ।

ମୁଁ ପଚାରିଲି, କ'ଣ ସୁପ୍ରିୟା ରଜଧୂସ୍ତ ?

ସେ ନୀରବ ରହିଥିଲେ । ସୁଚିତ୍ରା ରଜଧୁସ୍ତ ଯେ ଅଭିନୟ କରିବେ, ଏପରି ଧାରଣା ମୋ ମନରେ ଆଦୌ ପ୍ରବେଶ କରି ନାହିଁ ।

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଆଜି ସ୍ଵଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖି ଆସିଲି । ସୁଟିଂ ହେବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠୁ ଏକାଂଶ ଭଙ୍ଗି ଦେଇ-ଥିବାରୁ ଫେରି ଆସିଲେ ।

ଆଜି ଗୋଟାଏ କଥା ମିଃ ଅମସନ !

କ'ଣ ?

ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ ମୁଁ ରଜଧୂସ୍ତ କମ୍ପାନୀରେ ଅଛି ଏବଂ ଅପରେଟର ମନା କରିବାରୁ ଆପଣ କହିଲେ—ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ସ୍ୱୟଂ ମିଃ ମହାପାତ୍ର ।

ମିଃ ଅମସନ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ । ସେଇଟା କିଛି ନୁହେଁ । କେବଳ ଆପଣଙ୍କୁ ଅବାକ୍ କରିବା ପାଇଁ ସେପରି କରିଥିଲି । ରଜଧୂସ୍ତ କମ୍ପାନୀ ଯେଉଁ କୋଠାରେ ସେଇ ଏକା ଫ୍ଲୋର୍‌ରେ ମୋର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଅଫିସ୍ ଥିବା କଥା ଆପଣ ତ ଜାଣନ୍ତି । ମୁଁ ସେଇଠାକୁ ଯାଉଥିଲି, ଲିଫ୍ଟରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଖିଲି, ଆପଣ ରଜଧୂସ୍ତ କମ୍ପାନୀରେ ଠିଆ ହୋଇ ଅପରେଟର ସଂଗରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଯାଇ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅଫିସରେ ଟେଲିଫୋନ୍ ଉଠାଇଲି ।

ଓଃ ! ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ହସି ଉଠିଲେ ।

ହଁ, ଅଜି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ 'ଗୋଟିଏ ଦାମୀ' ତଥ୍ୟର ସଂଧା
ଦେଲି । ମୋତେ କିନ୍ତୁ ଏହା ବଦଳରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ବା
ଦେବାକୁ ହେବ । ଅମସନ ଗମ୍ଭୀର ହୋଇ କହିଲେ ।

କେଉଁ ସମ୍ବାଦ ଆପଣ ଜାଣିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ?

କିଛି କହୁଥିଲେ ?

ଯଦି ଜଣାଥାଏ ନିଶ୍ଚୟ କହିବି ।

ତା'ହେଲେ, ଡ଼ାକ୍ତନଗୁମ୍ଫା ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ ସେହି ମର୍ଡ଼
ପରଠାରୁ ଆଜିଯାଏ ଘଟି ଯାଇଥିବା ଏହି ସବୁ ଘଟଣାର ଅଧି
ନାୟକ କିଏ ?

ସତ୍ୟର ଡ ମହାପାତ୍ର ସ୍ମିତ ହସି କହିଲେ, ଏ ବଡ଼ ଜଟିଳ
ପ୍ରଶ୍ନ ମିଃ ଅମସନ । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜାଣି ଲାଭ କ'ଣ ?

ଅଛି, ତା' ନ ହୋଇଥିଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରି ଥାଆନ୍ତି
କାହିଁକି ?

ଦେଖନ୍ତୁ ମିଃ ଅମସନ, ଏହି ରହସ୍ୟାବୃତ୍ତ ଘଟଣାର ଅପ
ଯେ ଗୋଟିଏ ରହସ୍ୟ, ଅଣା ଭଲ୍ଲୁଚ ସେ କଥା ଆପଣ ଭୁଲି
ଯାଇ ନ ଥିବେ ।

ମୋଟେ ନୁହେଁ । ଆପଣ ଯଦି ମୋତେ ସନ୍ଦେହ କ
ଥାଆନ୍ତି, ନିଃସଙ୍କୋଚରେ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସମୟରେ ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟକଥା ଗୁଡ଼ିକ ଉଭ
ପକ୍ଷର କ୍ଷତି କରେ । କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର
ଉତ୍ତର ଦେବି, ମାତ୍ର ଅଜି ଦିନଟି ମୋତେ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ତା'ହେଲେ ଅପଣ କ'ଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଅନ୍ଧକାରରେ ?

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ତଥାପି ସ୍ୱପ୍ନ କୁହେଳୀ ଭିତରେ

ଅପରାଧୀଟିର ମୁଖଛବି ସ୍ପଷ୍ଟ ମୁଁ ଦେଖି ପାରୁ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ସାମାନ୍ୟ ଆଲୋକର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି ।

ବେଶ୍, ଆଜ୍ଞା ତା'ହେଲେ ମୁଁ ଉଠୁଛି । କାଲି କେତେ-ବେଳେ ଆସିବ କୁହନ୍ତୁ ।

କାଲି ଆପଣ ଆସିବେତ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ସ୍ମିତ ହସି କହିଲେ ।

କାହିଁକି ? ନ ଆସିବାର କୌଣସି ଲକ୍ଷଣ ମୋ ଚରିତ୍ରରୁ ଆପଣ ବାରୁଛନ୍ତି ନା କ'ଣ ?

ନା ନା ମିଃ ଅମରନ, ତଥାପି ମାନବ ଚରିତ୍ରତ ! ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଅତୀବ କଠିନ ।

ଅମରନ ହସିଲେ । କହିଲେ, ଅବଶ୍ୟ ମୋ ଚରିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ କୈଫିୟତ ଦେବା ଭଳି ଭାଷା ମୋର କିଛି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏତିକି କହୁଛି, ଆପଣ ଏଣିକି ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆଜି ଯାଏ ଯଦି ଭୁଲ୍ କରି ଆସି ଥାଅନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ସମୟ ଅଛି ସୁଧାରି ନେବାକୁ ।

ଧନ୍ୟବାଦ, ଆପଣଙ୍କ ଉପଦେଶ ମୋତେ ସତ୍ୟ ପଥରେ ଆଗେଇ ନେବ । ମୋ ଜୀବନରେ ଭୁଲ୍ ମୁଁ ଢେର୍ କମ କରିଛି । ଆଶା କରୁଛି ଏଥର ମଧ୍ୟ ମୋର ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ ।

ସେତିକି ମୋର କାମନା । ହଁ, ଆଜ୍ଞା ଆପଣ ସୁଟିଂ ଦେଖିବାକୁ ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ଯିବେ ?

ଇଚ୍ଛା ଅଛି, ତା'ଛଡ଼ା ଆପଣ ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ମିସ୍ ସୁରେଖା ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ନୂତନ ଭୂମିକାରେ ଦେଖି ପାରିଲେ ଅଧିକ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି ।

ମାନେ ? ସୁଚନ୍ଦ୍ରା ରଜଧୂଳୀ କ'ଣ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ ?

ହଁ, ଅବଶ୍ୟ ନାଟକରେ ନୁହେଁ, ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ।

ସେ ପୁଣି କିପରି କଥା ?

କାଲି କହିବି, ଯଦି ଦେଖା ହୁଏ ।

ଉଡ୍‌ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥିତ ରଜଧୂଳୀ ନିବାସର ଗେଟ୍ ସାମ୍ନାରେ କେତେ ଗୁଡ଼ାଏ ଲୋକ ଜମି ଯାଇଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖିରେ କୌତୂହଳ ଫୁଟି ଉଠିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଅର୍ଦ୍ଧଚେତନ ବୃଦ୍ଧ ପଥଚାରୀଙ୍କର କୌତୂହଳ ଉଦ୍ରେକ କରିଥିଲା ।

ଲୋକଟିକୁ ଦେଖିଲେ ମନେ ହେଉଥିଲା କେଜାଣି କେଉଁ ଅନାଦି କାଳରୁ ସେ ଗାଧୋଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ପାଇଜାମା ଖଣ୍ଡିକ ପିନ୍ଧିଛି ତାହା ଶତ ଛିନ୍ନ । ଦେହର କୋଟ୍‌ଟା ଅସଂଖ୍ୟ ଜାଗାରେ ସିଲେଇ ହୋଇଛି । କେଜାଣି କେଉଁ ପ୍ରକାର କନାର ତାଳି ପଡ଼ି କୋଟ୍‌ଟା ଅପୂର୍ବ ଦିଶୁଛି । ଲୋକଟାର ମୁହଁରେ ଗୁଚ୍ଛେ ଗୁଚ୍ଛେ ଲମ୍ବ ଦାଢ଼ି । ଆଖିରୁ ପାଣି ଗଡ଼ୁଛି । କୋଟ୍ ପକେଟ୍‌ରେ ଗୋଟାଏ ମଦ ବୋତଲ । ହାତରେ ଦୁଇ ତିନିଖଣ୍ଡ ରେସ୍ ବହି ।

ଲୋକେ ନାନା ପ୍ରକାର ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧ ପାଗଳ ଲୋକଟା କାହା କଥାରେ ରଡୁଛି, କାହା କଥାରେ ହସୁଛି । କାହାକୁ ପାଖକୁ ଡାକି କାନ ପାଖରେ ଚୁପ୍ ଚୁପ୍ କ'ଣ କହୁଛି । ଧୀରେ ଧୀରେ କିନ୍ତୁ ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ବଢି ଚାଲିଛି ।

ସେହି ସମୟରେ ଭଦ୍ର ଦେଖା ଗୋଟିଏ ସାହେବୀ ପୋଷାକ ପରିହିତ ଯୁବକ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିଲା । ଯୁବକଟି ବେଶ୍ ସୁସ୍ଥ ସବଳ ଓ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପନ୍ନ ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା । ସେ ଫୁଟ୍ ପାଥ୍ ରେ ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧପାଗଳ ଲୋକଟିକୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଆନନ୍ଦରେ ଚିତ୍କାର କରି ଉଠି ଧାଇଁ ଯାଇ ତା' ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟା ଧରି ନମ୍ର ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲା । ଦର୍ଶକ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଅନାଇଥିଲେ ।

ଯୁବକଟି ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟା ଯାକୁଡ଼ି ଧରି କହୁଥିଲା—ଏଇ ଥରଟା ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ଦିଅନ୍ତୁ ଗୁରୁଜୀ । ମୁଁ ନିର୍ବୋଧ । ଆପଣ ମୋତେ କ୍ଷମା ନ କଲେ ମୁଁ ସର୍ବସ୍ୱାନ୍ତ ହୋଇଯିବି ।

ଗୁରୁଜୀ କିନ୍ତୁ ଦୁଇଗୋଡ଼ ହଲାଇ ଯୁବକଟିକୁ ଲାଥ ଉପରେ ଲାଥ ମାରୁଥିଲେ । ଚିତ୍କାର କରି କହୁଥିଲେ, ବେଇମାନ ! ଦଗାବାଜ !! ତୋତେ ମୁଁ କ୍ଷମା କରି ପାରିବି ନାହିଁ । ଚାଲିଯା ମୋ ଆଗରୁ ।

ଯୁବକଟି କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ମାନ ସମ୍ଭ୍ରମ ଭୁଲି ସେହି ମଦ୍ୟପ ଲୋକଟିର ପଦାଘାତ ସହ୍ୟ କରି ଯାଉଥିଲା । କୌତୁହଳୀ ଦର୍ଶକ ମାନେ ନିସ୍ତବ୍ଧରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । କେତେକ ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ପଦାଘାତ ଓ ଚପୋଟାଘାତ ଚାଲିବା ପରେ ଗୁରୁଜୀ ଟିକିଏ ଶାନ୍ତ ହେଲେ । ଫୁଟ୍ ପାଥ୍ ଉପରୁ ଗୋଟାଏ

ରେସ୍ ବନ୍ଧ ଉଠାଇ ନେଇ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତରେ ପୃଷ୍ଠା ପରେ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟେଇ ଗଲେ । ତା'ପରେ ମୁହଁରେ କପଟ ଏକ ବିକୃତ ହସ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ଯୁବକଟି ହାତଯୋଡ଼ି ଧ୍ୟାନସ୍ଥ ହୋଇ ପରି ବସିଥିଲା ।

ଗୁରୁଜୀ କିଛି ସମୟ ଯୁବକଟି ଆଡ଼େ ନିବିଷ୍ଟ ଚିତ୍ତରେ ଅନାଇ ରହିଲେ । ତା'ପରେ ହାତ ଠାରି ପାଖକୁ ଡାକି ରେସ୍ ବନ୍ଧର କେତୋଟି ଧାଡ଼ି ହାତ ମାରି ଦେଖେଇ ଦେଲେ । ଯୁବକଟି ଗଦ୍ ଗଦ୍ ହୋଇ ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ଚରଣ ବନ୍ଦନା କଲା । ପକେଟରୁ କେତେ ଖଣ୍ଡ ଦଶଟଙ୍କାର ନୋଟ୍ କାଢ଼ି ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ପାଦତଳେ ଥୋଇ ଭିଡ଼ଠେଲି ପଦାକୁ ବାହାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ସତ, ମାତ୍ର ଆଜି ତା'ପକ୍ଷରେ ସହଜରେ ବାହାରିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଦର୍ଶକମାନେ ତାକୁ ଘେରି ଯାଇଥିଲେ । ଲୋକଟା କିଏ, କ'ଣ, ଏହିପରି ନାନା ପ୍ରଶ୍ନ ବାଣରେ ବିବ୍ରତ କରି ପକାଇଲେ ।

ଯୁବକଟି କହିଲା—ସେ ଜଣେ ବିଶେଷ ଗୁଣୀ ଲୋକ । ଯୋଗ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ । ସହଜରେ ସେ କାହାକୁ ଧରାଛୁଆଁ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସଦାଖାଇ ସବୁବେଳେ ଚୁପ୍ ହୋଇ ବସି ଥାଆନ୍ତି । ତା'ଛଡ଼ା କୋଉଦିନ, କୋଉ ସହରରେ ସେ ଯେ ଥାଆନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇବା ଦୁରୂହ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ତିନି ଚାରିମାସ ହେବ ସମଗ୍ର ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଖୋଜି ଖୋଜି ଆଜି ଏଠାରେ ପାଇଲି ।

ଯୁବକଟିକୁ ଲୋକମାନେ ପଥ ଛାଡୁ ନ ଥିଲେ । ଯୁବକଟି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରି ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରାଣପଣେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା । ଶେଷରେ ସେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ଦେଖି ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଭିତରକୁ ପଶିଗଲା । ମାଲୀଟି ସେହି

ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଠିଆ ହୋଇ ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲି । ଯୁବକଟି ରାଜଧାନୀ ନିବାସକୁ ପଶିଯିବାର ଦେଖି ସେ ଯୁବକଟିର ପଛେ ପଛେ ଛୁଟିଗଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଯୁବକ ପଛରେ ଧାଉଁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇ ପଦାକୁ ବାହାର କରି ଦେଲି । ଯୁବକଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲାନ୍ତ ଜଣା ପଡୁଥିଲା । ମାଳୀ ତା' ହାତ ଧରି ନିଜ ଘରକୁ ଡାକି ନେଇଗଲା । ଯୁବକଟି ମାଳୀ ବସାଘର ପହଞ୍ଚି ପିଣ୍ଡା ଖଟିଆଟି ଉପରେ ଫାଁ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲା । କହିଲା—ଟିକିଏ ପାଣି ଦେଇ ପାରିବେ ?

ମାଳୀ ସଂଗେ ସଂଗେ ଛୁଟି ଯାଇ ପାଣି ଗିଲାସେ ଆଣି ବଢ଼ାଇ ଦେଲା ।

ଯୁବକଟି ଢକ ଢକ କରି ପାଣିତକ ଗଳାଧଃକରଣ କରିସାରି କହିଲା—ଆପଣ ଆଜି ମୋ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇଲେ । ଉଃ, କଣ ଯେ ଏ ଲୋକ ଗୁଡ଼ାକ !

ମାଳୀ ଯୁବକଟିର ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ବସି ବିଞ୍ଚି ଦେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଲା । ଧୀରେ ଧୀରେ କହିଲା—ଆପଣ ବୋଧେ ଖେଳା ଖେଳି କରନ୍ତି !

କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ସେ କଥା । ବାପାଙ୍କର ଅଗାଧ ସଂପତ୍ତି ଥିଲା । ଏଇ ଖେଳରେ ସର୍ବସ୍ୱ ହରାଇ ପଥର ଭିକାରୀ ହୋଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏଇ ମହାତ୍ମାଙ୍କର ସଂଧାନ ପାଇଥିଲି । ସେଇ ମୋର ହୃତ ସର୍ବସ୍ୱ ଫେରାଇ ଦେଇଥିଲେ ।

ମାଳୀର ଆଖି ଦୁଇଟି ଆନନ୍ଦରେ ଝଲସି ଉଠିଲା । କହିଲା, ଆପଣ ହୁଏତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଦିନେ ମୁଁ ଏହି ରାଜଧାନୀ ନିବାସ ପରି ବିଶାଳ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସବୁ ହରାଇ ଆଜି ଏଠାରେ ମାଳୀ କାମ କରୁଛି ।

ଅପଣ କ'ଣ......ଯୁବକଟି କଥା ଅସମାପ୍ତ ରଖି ଉଠି ବସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ।

ହଁ ମୁଁ ସେହି ଘୋଡ଼ା ଲାଙ୍ଗୁଡ଼ ଧରି ସର୍ବସ୍ୱାନ୍ତ ହେଉଛି । ଆଜି ବି ସେହି ଆଶା ମୋତେ ଛାଡ଼ିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଦିନ ଆଶାନୁରୂପ କିଛି ପାଇଲି ନାହିଁ ।

ଯୁବକଟି ମୁହଁରେ ସହାନୁଭୂତିର ଲକ୍ଷଣ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ତା'ହେଲେ ଅପଣ ଜଣେ ମୋରି ପରି ହତଭାଗ୍ୟ । ମୁଁ ସିନା କୌଣସି ପ୍ରକାର ଜଣେ ସାଧୁ ପୁରୁଷର ସଂଧାନ ପାଇଲି, ତା' ନ ହୋଇଥିଲେ କୋଉ ଦିନରୁ ଅପଣଙ୍କ ପରି କେଉଁଠି ଗୋଟାଏ ମାଲୀ ବା ଦରବାନ ହୋଇ ଯେ ନ ବସି ଥାଆନ୍ତି କିଏ କହିବ !

ମାଲୀ ମୁହଁରେ ଯେପରି ଲକ୍ଷେ ଆଶାର କୁସୁମ ଫୁଟି ଉଠିଲା । ସେ ଆଗ ପଛ ନ ବିଚାରି ହଠାତ୍ ଯୁବକଟିର ପାଦ ଦୁଇଟା ଧରି ପକାଇ ଅନୁନୟ କରି କହିଲା—ମୋତେ ଅପଣ ଟିକେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ !

ଯୁବକଟି ଉଠି ପଡ଼ି ମାଲୀର ହାତ ଦୁଇଟା ନିଜ ଗୋଡ଼ରୁ ଛଡ଼ାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି କହିଲା—ଏ ଅପଣ କଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅପଣ ବୟୋବୃଦ୍ଧ ଲୋକ । ଏ ସବୁ ଭଲ ନୁହେଁ ।

ନା ଆଗ ଅପଣ କଥା ଦିଅନ୍ତୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଅଚ୍ଛା, କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ କୁହନ୍ତୁ ।

ଖାଲି ଗୋଟାଏ ଦି'ଟା ଖବର ।

ସେଇଟା ମୋ ପକ୍ଷରେ ତ ସମ୍ଭବ ନୁହେ, ଅପଣ ଗୁରୁଜୀଙ୍କୁ ଧରନ୍ତୁ । ସେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ଅପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ ।

କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ଯାହା ଦେଖିଲି, ସେଥିରେ ତାଙ୍କର କୃପା ପାଇବା, ଏକ କଠିନ ସମସ୍ୟା ।

ସେଇଟା ଅବଶ୍ୟ ଠିକ୍ କଥା । ଅଥାପି ଆପଣ ତାଙ୍କ ସହୃତ ଜୋକ ପରି ଲାଗି ରହିଲେ ସେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରସନ୍ନ ହେବେ । ତାଙ୍କର ବାହାରଟା ଯେତେ କଠିନ, ଭିତରଟା ସେତେ ନୁହେଁ । ଆପଣ ଯାଆନ୍ତୁ, ସେବା କରିବେ ।

ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ?

ତାଙ୍କୁ ବଶ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ନମ୍ର ହୋଇ ପଡ଼ି ରହିବା । ସେ କୌଣସି କଥା ନ ପଚାରିବା ଯାଏ ଆପଣ ନମ୍ର ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବେ । ତା, ପରେ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଆପଣଙ୍କୁ କରୁଣା କରିବେ ।

ଯଦି ନ ଶୁଣନ୍ତି ?

ଶୁଣିବେ ଶୁଣିବେ । ଆପଣଙ୍କୁ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପଚାରିବେ । ତା' ପୂର୍ବରୁ ଗାଳି ମନ୍ଦ, ଏପରିକି ମାଡ଼ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି । ଆପଣ କିଛି କହିବେ ନାହିଁ । ଖାଲି କହୁଥିବେ, ସବୁ ଆପଣଙ୍କର ଦୟା । ତା' ପରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ପଚାରିବେ— କ'ଣ ଚାହଁ ? ଆପଣ ସେତେବେଳେ କହିବେ ଏ ଦୀନ କୁଟୀରରେ ଟିକିଏ ପାଦଧୂଳି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ଗୁରୁଜୀ ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ସାବଧାନ । ଆପଣ ତାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ଆଦର ଯତ୍ନ ସେବା କରିବେ । ରାତିରେ ତାଙ୍କୁ ଭଲଭାବରେ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ । ଦୁଇ ତିନି ବୋତଲ ମଦର ପ୍ରୟୋଜନ ହୋଇପାରେ । ତା' ପରେ ସକାଳୁ ଗୁରୁଜୀ ଧ୍ୟାନରୁ ଉଠିଲା ପରେ ତାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ମନସ୍କାମ ଜଣାଇବେ ।

ମାଳୀଟି ଆନନ୍ଦରେ ଆବେଗରେ ଯୁବକଟିକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଲା ।

ଗଦ୍ ଗଦ୍ ହୋଇ କହିଲି, ଆପଣ ମୋର ଖୁବ୍ ଉପକାର କଲେ । ଆପଣଙ୍କ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟତା ଜୀବନରେ କେବେ ଭୁଲି ପାରିବି ନାହିଁ ।

ଯୁବକଟି ଉଠିଲେ । କହିଲେ—ସବୁ ସେଇ ଗୁରୁଜୀଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ଆପଣ ଏଥର ଚାଲନ୍ତୁ । ତା'ନ ହେଲେ କେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ଯେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯିବେ, ଆପଣ ପୁଣି ଖୋଜି ପାଇବେ ନାହିଁ ।

ରାସ୍ତାରେ ଅହୁରି ଭିଡ଼ ବଢ଼ି ଯାଇଥିଲା । ଲୋକଙ୍କ କୋଳାହଳ ଶୁଣି ଦୁଇଟା ପୋଲିସ୍ ଆସି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ । ଲୋକଙ୍କୁ ଘଉଡ଼େଇବାକୁ ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ କେହି ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କରି ଯାଉ ନ ଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କୌତୁହଳ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯାହାର ମନସ୍କାମ ପୂରଣ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

କ୍ଷଣକରେ ପୋଲିସ୍ ଦୁଇଜଣ ଅବସ୍ଥା ଅସମ୍ଭାଳ ଦେଖି ସ୍ୱୟଂ ଗୁରୁଜୀଙ୍କର ଦୁଇ ବାହୁ ଦୁଇଜଣ ଟେକି ଧରି ଉଠେଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ଗୁରୁଜୀ ଯେପରି ଦାରୁ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲେ । ମାଟିରୁ ଉପରକୁ ଟିକିଏ ବି ସେ ଘୁଞ୍ଚିଲେ ନାହିଁ । ପୋଲିସ୍ ଦୁଇଟାଙ୍କୁ ଝେପ ଫୋପାଡ଼ିଲେ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନ ଦେଖି ସେଠାରୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଗୁରୁଜୀ ଯେ ଜଣେ ସିଦ୍ଧ ପୁରୁଷ, ଏହି ଘଟଣା ପରେ ସେ କଥା ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଅହୁରି ରେଖାପାତ କଲା । ସେହି ଭିଡ଼ ଭିତରେ ଠେଲି ପେଲି ମାଳୀଟି ବହୁ କଷ୍ଟରେ ଯାଇ ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ଆଉ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ଅବକାଶ କାହିଁ ! ସଂଗେ ସଂଗେ ସେ ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ଚରଣ ଧରି ଲୋଟି ପଡ଼ିଲା ।

ଗୁରୁଜୀ ପକେଟରୁ ବୋତଲ କାଢ଼ି ଦୁଇଢୋକ ପିଇଦେଲେ ।

ଏଣେ ତେଣେ ଥରେ ଆଖି ବୁଲେଇ ଅଣ୍ଟି ହୁଏ କି ନା ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟା ଜାକି ଦେଲେ । ମାଲୀଟି ଅଡ଼େ ଗୃହ୍ନଁ ଗୃହ୍ନଁ ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସି ଉଠିଲେ ।

ମାଲୀଟି ପୁଣି ଅଗେଇ ଯାଇ ଗୁରୁଜୀଙ୍କ ଚରଣ ଯୁଗଳ ଧରି ଲୋଟି ପଡ଼ିଲା ।

ଗୁରୁଜୀ ଦି' ଚାରି ଚାପୁଡ଼ା ମାଲୀଟିର ଗାଲରେ ବସାଇଲେ । କହିଲେ—ବେଇମାନ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ । ନିକଲ ଯାଓ ଯହାଁସେ ।

ମାଲୀ କିନ୍ତୁ ପାଦ ଛାଡ଼ୁ ନ ଥିଲା ।

ଏଥର ଗୁରୁଜୀ ଧଡ଼୍‌କିନା ତଳୁ ଉଠି ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଲୋକ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମୃଦୁ ଗୁଞ୍ଜରଣ ଉଠିଲା । ମାଲୀଟି କିନ୍ତୁ ଗୋଡ଼ ଦୁଇଟା ଛାଡ଼ ନ ଥିଲା ।

ଗୁରୁଜୀ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ, ମାଲୀଟିର ବେକ, ପିଠି ମୁଣ୍ଡରେ ନିର୍ମମ ପଦାଘାତ କରିଗଲେ । ମାଲୀ କିନ୍ତୁ ନଛୋଡ଼ ବନ୍ଦା । ସେ ବର ନେବହିଁ ନେବ ।

ଶେଷରେ ଗୁରୁଜୀ ବିରକ୍ତ ହୋଇ, ଦୁଇ ହାତରେ ମାଲୀଟିକୁ ତଳୁ ଉଠାଇଲେ । କହିଲେ—ମୋ ସଂଗରେ ଚାଲିଆ ।

ତା' ପରେ ଗୁରୁଜୀ କ୍ଷିପ୍ର ପଦଚାଳି ଅଗେଇବା ମାତ୍ରେ ଲୋକେ ବାଟ ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଗୁରୁଜୀ ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଦୁଆରେ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଠିଆ ହୋଇ ପଡ଼ି କୋଠାଟାକୁ ଅନେଇଲେ । ତା' ପରେ ସେ ପାଦର ଗତି ଉଲଟା ମୁଖୀ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାଲୀଟି ପୁଣି ତାଙ୍କ ପାଦ ଯୋଡ଼ିକ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଲା । କହିଲା—ଆପଣଙ୍କ ପାଦଧୂଳି ଏ ଦୀନ କୁଟୀରରେ ଥରକ ପାଇଁ ପଡ଼ୁ ।

ଗୁରୁଜୀ ବିନା ଦ୍ୱିଧାରେ ଭିତରକୁ ପଶିଲେ ।

ମାଲୀଟି ରଜଧୂସ୍ର ନିବାସର ଲମ୍ବା ଗେଟ୍‌ଟି ଭଡ଼େଇ ଦେଲା । ବାହାରେ କୌତୂହଳୀ ଜନତା ଗୃହଁ ରହିଥିଲେ ।

ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲାର ତିନି ନମ୍ବର ରୁମ୍‌ରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଆଉ ଅଭିମନ୍ୟୁ ବସିଥିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କହୁଥିଲେ—କାଲି ତୁମର ଅଭିନୟଟି ବଡ଼ ଚମତ୍କାର ହୋଇଥିଲା ।

ଆଉ ଆପଣଙ୍କର ? ଅଭିମନ୍ୟୁ ହସି ହସି କହିଲା । ଆପଣଙ୍କର ସେ ଓଯଜଁ କଠିନ ଭୂମିକା, ବାପ୍ରେ ବାପ୍ ! ଗୋଟାଏ ମଦ୍ୟପ ହେବାକୁ ହେବ, ପୁଣି ସିଦ୍ଧପୁରୁଷ ହେବାକୁ ହେବ । ମୁହଁରେ ଦାଢ଼ି, ଆଖିରେ ଲେନ୍ସ, ଛିଣ୍ଡା ମଇଳା ପୋଷାକ । ଉସ୍ ମୁଁ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ ମୋ ଦେହଟା କିପରି ବିଚେଇ ଉଠିଥିଲା ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହଁ ବିଜୟ ଉଲ୍ଲାସରେ ଝଲ ମଲ ଝଲୁଥିଲା । ସେ ଗୋଟାଏ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରୁ କରୁ କହିଲେ, ଜାଣିଲ ଅଭି, ଏତେ ବଡ ଗୋଟାଏ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଯେ ଏତେ ସହଜରେ ହୋଇଯିବ, ମୁଁ ମୋଟେ ଧାରଣା କରିପାରି ନଥିଲି । ଯା'ହେଉ ତମେ ଗୋଟାଏ କଥା କର, ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଲାଲ ବଜାର ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନକୁ ଫୋନ୍ କରି ମିଃ ହାଲଦାରଙ୍କୁ ମୋ ନା କହିବ । ସେ ଏକା ଆସିବେ, ଏଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ ଆଉ କାଳ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସେଠାରୁ ଉଠି ଚାଲିଗଲା ।

ଠିକ୍ ପରେ ପରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମିଃ ଥମସନ୍ ।

ହ୍ୟାଲୋ, ଗୁଡ୍ ମର୍ଣ୍ଣିଂ । ଆଶାକରେ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ ଅନୁମତି ପାଇବି । ମିଃ ଥମସନ ହସି ହସି କହିଲେ ।

ନିଶ୍ଚୟ, ନିଶ୍ଚୟ । ବରଂ ସୁସ୍ୱାଗତମ । ଆପଣ ଆସନ୍ତୁ, ଲାଲ ବଜାରରୁ ମିଃ ହାଲଦାର ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଚିହ୍ନନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ?

ଏ ଆପଣ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ! ମିଃ ହାଲ୍‌ଦାରଙ୍କୁ ମୁଁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ? ଲାଲ ବଜାର ପୋଲିସ୍ ଷ୍ଟେସନର ଭାରପ୍ରାପ୍ତ ଅଫିସର । ବୋଧହୁଏ ଆପଣଙ୍କ ଆଗରୁ ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଚିହ୍ନିଥିବି ।

ହଁ, ଚିହ୍ନିବାର କଥା । ତା' ପରେ କୁହନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କ ବାନ୍ଧବୀ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ ?

ଆସିବେ, ଆଜି ମାଟିନ୍‌ଶୋରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟାଏ ପିକ୍‌ଚର ଦେଖିବାର କଥାଅଛି । ଆପଣଙ୍କସହିତ ଦେଖା କରିବାକୁ କହିବି ?

ଆପଣଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମୋର ତାଙ୍କ ସହିତ ଦେଖା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି ।

କିପରି ?

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମହାପାତ୍ର ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ହସିଲେ, କାହିଁ, ଆଜି କ'ଣ ସିଗାରେଟ୍ ଦେବେ ନାହିଁ ।

ଓଃ, ସ୍ୱରି । ମିଃ ଥମସନ ପକେଟରୁ ସିଗାରେଟ୍ ଟିଣଟା କାଢ଼ୁ କାଢ଼ୁ କହିଲେ—ଆଶାକରେ କାଲିର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆପଣ ଭୁଲି ନ ଥିବେ ।

ନା ମିଃ ଥମସନ । ମୋର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ ଅଛି, ଆଜି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବସିଛି ।

ମିଃ ଥମସନ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ପକେଟରୁ ଗୋଟାଏ ନୋଟ୍‌ବୁକ୍ ବାହାର କରି ଟେବୁଲ ଉପରେ ଥୋଇଲେ । ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କଭର ଉପରେ ନାମ ପ୍ରିଣ୍ଟ୍ କରା ହୋଇଛି । ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ

ଆଖି ସେ ଅଡ଼େଇ ନଇଁବା ପୂର୍ବରୁ ଥମସନ ହଠାତ୍ ନୋଟ୍‌ବୁକ୍‌ଟି ଉଲଟେଇ ପକେଇଲେ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ସ୍ମିତ ହସି କହିଲେ—ଆଜି ଆଉ ନିଜକ ପରିଚୟ ଗୋପନ କରି କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ ମିଃ ଥମସନ । ମୁଁ ସେଇଦିନ ଡାଉନ୍ ସୁପ୍ର ଏକ୍ସପ୍ରେସରୁ ଅପଣଙ୍କ ପରିଚୟ ପାଇଛି । ବୋଧହୁଏ ଅପଣ ଆଜି ସଢବନଙ୍କ ଭିତରେ ଭିଜିଟିଂ କାର୍ଡର ଅଦାନ ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିଲା, ଅଥବା ଅପଣଙ୍କ ଅସାବଧାନତା ଯୋଗୁ ଅପଣଙ୍କ ନାମାଙ୍କିତ କାର୍ଡ ଖଣ୍ଡିଏ ସେ ଦିନ ସେହି ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେନ୍‌ରୁ ମୁଁ ପାଇଥିଲି । ତଥାପି କ୍ଷପର କାହିଁକି ମୋର ଅପଣଙ୍କ ଉପରେ.........

ସେ ଅବ କାମ୍ ଇନ୍ ? ବାହାରୁ କାହାର କଥା ଶୁଣି ସତ୍ୟବ୍ରତ ହଠାତ୍ ଚେଆର ଉପରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ ।

ଓ କଏସ୍ । ଅସନ୍ତୁ ମିଃ ହାଲ୍‌ଦାର । ଅପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ଅପେକ୍ଷା କରି ବସି ରହିଛୁ ।

ମିଃ ହାଲଦାର ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ସହିତ କର ମର୍ଦ୍ଦନ କରି ଥମସନଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁଲେ ।

ଗୁଡ଼ ମର୍ଣ୍ଣିଂ ସାର । ଥମସନ କହିଲେ ।

ଗୁଡ଼ ମର୍ଣ୍ଣିଂ । ମିଃ ହାଲଦାର କ୍ଷପର ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁଥିଲେ ।

ଅପଣ ଏହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନାହାନ୍ତି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ନା, ଠିକ୍ ମନେ ପଡ଼ୁ ନାହିଁ ତ ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଥମସନଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଚାହିଁଲେ ।

ଥମସନ ପ୍ରଥମେ ଟିକିଏ ଅସୁବିଧାରେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ସତ, ପରମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ତ୍ରସ ବ୍ୟଙ୍ଗ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ମୁଁ କହୁଥିଲି ମିଃ

ହାଲଦାରଙ୍କୁ ଶଙ୍କିତ । ତା' ବୋଲି ଯେ ସେ ଓମାରେ ଶଙ୍କିତାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ, ସେପରି କୌଣସି କଥା ନ ଥିଲା ତ !

ଏକା ସଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ହସି ଉଠିଲେ । ସତ୍ୟବ୍ରତ କହିଲେ, ତା'ହେଲେ ଏହାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ପରିଚୟ କରାଇ ଦିଏ । ଏହାଙ୍କର ଅସଲ ପରିଚୟ ହେଉଛି କେ, ବି, ଥମାସ୍ । ସ୍ପେଶାଲ୍ ରିପ୍ରେଜେଣ୍ଟେଟିଭ, 'ଟାଇମ୍' ।

ଓଃ, ଆପଣ ଟାଇମ୍ ପତ୍ରିକାର ବିଶେଷ ପ୍ରତିନିଧି । ଗତ ସଂଖ୍ୟା 'ଟାଇମ୍'ରେ କଲିକତାର 'ଫ୍ଲୋରା ମର୍ଡର କେସ୍' ଉପରେ ରିପୋର୍ଟଟି ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଦେଇଥିଲେ ।

ଥମସନ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ ସମ୍ମତି ଜ୍ଞାପନ କଲେ ।

ପ୍ରକୃତରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଜି ମୁଁ କୃତଜ୍ଞତା ନ ଜଣାଇ ରହି ପାରୁ ନାହିଁ । ଆପଣଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଉପରେ ବେସ୍ କରି ଆମେ ଅପରାଧୀକୁ ଧରି ପାରିଲୁ । ନିଜେ ମୁଁ ସେ କେସ୍‌ଟା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲି । ବିଦେଶରେ ଏ ଧରଣର ପତ୍ର ପତ୍ରିକା ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାହାରୁଛି । ପ୍ରକୃତରେ ସେ ଗୁଡିକ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଡିଟେକ୍ଟିଭ ପରି କାମ କରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ ଦେଶରେ ସେ ଧରଣର ପତ୍ରିକା ଏହି ଗୋଟିଏ କହିଲେ ଚଳେ । 'ଟାଇମ୍' ଆମ ବିଭାଗକୁ ଖୁବ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି । ତା'ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ?

ସେ 'ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ'ର ମର୍ଡର କେସ୍ ଉପରେ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସି ହସି କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଡବଳେବେଳେ ଖୁବ୍ ସେ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଛନ୍ତି, ଏପରିକି ସେ ମୋ ସନ୍ଦେହ ଭିତରକୁ ମଧ୍ୟ ସମୟେ ସମୟେ ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି ।

ଅମରସନ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ ହସୁଥିଲେ । କହିଲେ—ମିଃ ହାଲଦାରଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପରିଚୟ କରାଇ ଦେଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଉପକାର କରିଚନ୍ତି, ଆମ ସାମ୍ବାଦିକ ଜୀବନରେ ଅନେକ ସମୟରେ ସେ ଆମର ସହାୟ ହେବେ । ବିଶେଷ କରି ଆମ ସଂବାଦ ମବୃତ ପୁଣି ଗୁଣ୍ଡା ବଦମାସଙ୍କ ଅଡ୍ଡାରେ ଥାଏ । ଅନ୍ତତଃ ମୋ ନିଜପକ୍ଷ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମିଃ ହାଲଦାରଙ୍କ ଠାରୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସୁବିଧା ପାଇବି ଆଶା କରୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ ଏହିସବୁ ଘଟଣାର ଅଧି ନାୟକ କିଏ ?

କାହିଁକି ଆପଣ କ'ଣ ଜାଣି ପାରି ନାହାନ୍ତି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ହସି ହସି ପଚାରିଲେ ।

ଜାଣିଛି, କିନ୍ତୁ ଯୋଗଫଳ ସମାନ ହେବ କି ନାହିଁ ଆପଣଙ୍କ ଖୋଜା ସହିତ ଟିକିଏ ମିଶାଇ ନେଲେ ଭଲ ହେବ । ଯଦି ମିଳି ଯାଏ, ତା' ହେଲେ ଗୋଟାଏ ନିଷ୍ଟିକ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇ ହେବ । ତା' ନ ହେଲେ ଅସୁବିଧା, କାରଣ ଏ କେସ୍‌ଟା ଏପରି ରହସ୍ୟାବୃତ ଯେ, ଗୋଟାଏ ଗୋଟାଏ ଜାଗାରେ କେବଳ ଅନୁମାନ ଉପରେ କଲମ ଚଳେଇବାକୁ ହେଉଛି ।

ଅଚ୍ଛା, ଆଗ ଆପଣଙ୍କ ରିପୋର୍ଟଟା ପଢି ଶୁଣାନ୍ତୁ । ମୋ ମତ ସହିତ ଯେଉଁଠି ଅମେଳ ହେବ, ସେଇଠି ମୁଁ ଚେତେଇ ଦେବି ।

ଅମରସନ୍ ନୋଟ୍ ବୁକ୍‌ଟା ଖୋଲେଲେଇ କେତେଟି ପୃଷ୍ଠା ଏପାଖ ସେ ପାଖ ଦେଖି ସାରି କହିଲେ—ରିପୋର୍ଟଟା ମୁଁ ଭଲ ଭାବରେ ଲେଖି ନାହିଁ, କେବଳ ନୋଟ୍ ବୁକ୍‌ରେ ଏଠି ସେଠି ଯାହା ଟିପା ହୋଇ ରହିଛି ।

ତା' ହେଲେ ମୁଁ ଯାହା ପଚାରିବି, ଆପଣ ସେ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ ପାରିବେ ?

ଆଶା କରୁଛି ପାରିବି ।

ସତ୍ୟବ୍ରତ ମିଃ ହାଲଦାରଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ କହିଲେ, ଡାଉନ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସର ମର୍ଡର କେସ୍, ଯେଉଁଟାକି ପୋଲିସ୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଭୁଲି ସାରିଥିବ, ତା'ର ଅସଲ ତଥ୍ୟ ଆମେ ଆବିଷ୍କାର କରିଚୁ । ଏବଂ ସେଦିନ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ ଘଟିଲା ମର୍ଡର କେସ୍ ଏହା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୁଁ ଆଗରୁ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନେକଟା ଧାରଣା ଦେଇଥିଲି । ଆପଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ପେଶାଲ ଅର୍ଡର ଇସୁକରି ଅପରାଧୀ ମାନଙ୍କୁ ଆରେଷ୍ଟ କରି ଆଣନ୍ତୁ । ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ମୋ ପାଖରେ ରହିଚି ।

ମିଃ ଅମରନ୍ ! ଆପଣ ଏଥର ମୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ । ସତ୍ୟବ୍ରତ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରୁ କରୁ ପଚାରିଲେ । ସେଦିନ ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ ଯେଉଁ ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା, ସେ କ'ଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ, ନା ତାଙ୍କୁ ମର୍ଡର କରା ହୋଇଥିଲା ।

ମର୍ଡର ।

ସେ ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ପରିଚୟ କ'ଣ ?

ମିସ୍ ସୁଚନ୍ଦା ଚଉଧୁରୀ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀର ମାଲିକ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ।

କିନ୍ତୁ ଏବେ ଚକ୍ରତୀର୍ଥ ରୋଡ୍‌ରେ ଯେଉଁ ସୁଚନ୍ଦା ଚଉଧୁରୀ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ କନ୍ୟା ବୋଲି କହୁଚନ୍ତି, ସେ କିଏ ?

ସେ ଡୁପ୍ଲିକେଟ ।

ଆପଣ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ?

ହଁ ।

ତା' ହେଲେ ଏଇ ଡୁପ୍ଲିକେଟ୍ ସୁଚେତା ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଖାବନ୍ଦ୍ ଚଉଧୁରୀ କ'ଣ ଚିହ୍ନି ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ?

ମିଃ ଥମସନ ଟିକିଏ ସଜାଡ଼ି ହୋଇ ବସିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସିଗାରେଟ୍ କାଠି ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି ମିଃ ହାଲଦାରଙ୍କ ଆଡ଼େ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତା'ହେଲେ ଘଟଣାଟା ମୁଁ ଟିକିଏ ସଜାଡ଼ି କରି କୁହେଁ । ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର, ମୋର କୋଉଠି ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଭୁଲ୍ ରହି ଯାଇଛି କି ନାହିଁ ।

ମୂଳ ଘଟଣା ଡାଉନ୍ ପୁରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସରେ ମିସ୍ ସୁଚେତା ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା । ସେ ହତ୍ୟା କିଏ କରିଥିଲା ଓ କିପରି ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା, ବାସ୍ତବିକ୍ ସେଦିନ ମୁଁ ଅବାକ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି । କାରଣ ପୁରୀରୁ ମୁଁ ଯେଉଁ କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଫେରୁଥିଲି, ସେହି କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ମର୍ଡର ହୋଇଥିଲା । ସେହି କମ୍ପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ମିଃ ରାଘବନ ଓ ମୁଁ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହଯାତ୍ରୀ ଥିଲୁ । ତେଣୁ ଯେ କେହି ଆମ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କରିବାର କଥା ।

ମୁଁ ଯାହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି, ଯେ ହତ୍ୟାର ଧାରାରୁ ଜଣା ଯାଉଥିଲା ସବୁ ପୂର୍ବ କଳ୍ପିତ । ମାନେ ମିସ୍ ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଆଗରୁ କୌଣସି ଉପାୟରେ 'ମରଫିନ୍' ଟାବଲେଟ୍ ଖୁଆଇ ଦିଆହୋଇଛି । ଯା' ଫଳରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଶୀତଳ ମୃତ୍ୟୁ ଆସି ମିସ ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରିଛି । ଥମସନ ସତ୍ୟବ୍ରତଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଅନାଇଲେ ।

ଠିକ୍ ଧରିଛନ୍ତି । କୁହନ୍ତୁ ତା' ପରେ କ'ଣ ହେଲା ।

ତେଣୁ ସେଦିନ ଗାଡ଼ିରେ ମିଃ ରାଘବନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ

କରିବାର କିଛି ନ ଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଖବର ଆମେ ଅପି ଖଡ଼ଗପୁରରେ ଜାଣିଲୁ । ତା'ପରେ ତ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହେଲା । ଆମେ ସମସ୍ତେ କଲିକତା ଚାଲି ଆସିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ମୋର ମିଃ ରାଘବନଙ୍କ ସହିତ ଖୁବ୍ ବନ୍ଧୁତା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।

ତା'ପରେ ମୁଁ ଭାବିଲି ଏ ହତ୍ୟା କାହିଁକି । କିଏ ତା'ର କେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ସଂଘଟିତ କରିଛି । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସୂତ୍ର ପାଇଲି ନାହିଁ । ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ରହସ୍ୟ ମୋ ମନରୁ ଲିଭି ଲିଭି ଆସୁଥିଲା ।

ହଠାତ୍ ଦିନେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ମିଃ ରାଘବନ ଚୌଧୁରୀ ଏଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀକୁ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେଦିନ ମୋର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅଫିସ୍‌କୁ ଯାଇଥିଲି । ସେତେଦିନ ପାଏ ଚୌଧୁରୀ କମ୍ପାନୀ ମୋ ମନରେ କୌଣସି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି କରି ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଦିନ ମିଃ ରାଘବନଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଦେଖି ମୋର ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ହତ୍ୟା କଥା ଏବଂ ଚୌଧୁରୀ କମ୍ପାନୀ ସହିତ ମିସ୍ ଚୌଧୁରୀଙ୍କର କୌଣସି ସଂପର୍କ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଜାଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହ ଜନ୍ମିଲା ।

ତା' ପରେ ସୂତ୍ର ଧରି ଧରି ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲି ଜଜ୍ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍‌ରୁ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସରେ । ଆପଣଙ୍କର ମନେ ଅଛି କି ନାହିଁ ମିଃ ମହାପାତ୍ର, ଯେଉଁଦିନ ରାତିରେ ଆପଣ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସରେ ପଶି ମିଃ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଲାଇବ୍ରେରୀରେ ବହି ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେଦିନ ହଠାତ୍ ବତୀ ଲିଭି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଜଣେ ତିରସ୍କାର କରିଥିଲା । ମନେ ପଡ଼ୁଛି ? ସେଦିନ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ

ସେପରି କରିଥିଲ । କାରଣ ମୋର ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

ମିଃ ଚୌଧୁରୀ ମୂଳରୁ ଟିକିଏ ମଦ୍ୟପ ଥିଲେ ଏବଂ ନାରୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଆସକ୍ତି ଥିଲା । ସେଇଥି ପାଇଁ ସେ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟାକୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରଖି ଥିଲେ । ମିଃ ଚୌଧୁରୀଙ୍କର ଏହି ଦୁର୍ବଳତାର ସୁଯୋଗ ନେଲେ ମିଃ ରାଘବନ । ସେ ଚୌଧୁରୀ କମ୍ପାନୀର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ହାତ କରି ଏବଂ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସର ମାଳୀକୁ ହାତ ମୁଠାରେ ରଖି ମିଃ ରାଘବନ ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀଙ୍କର ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ ।

ସୁରା ଆଉ ସାକୀରେ ସବୁବେଳେ ମିଃ ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ବୁଡ଼େଇ ରଖି ଧୀରେ ସେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନର ପଥ ବାଛିନେଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ସୁଚିତ୍ରା ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଇଲ୍ କରି ଦେଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ମିଃ ରାଘବନ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଉପାୟ ଚିନ୍ତାକଲେ । ସେ ଭାବିଲେ ସୁଚିତ୍ରା ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ଏହି ଦୁନିଆରୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ଯଦି ଅନ୍ୟଜଣକୁ ସୁଚିତ୍ରା ଚୌଧୁରୀ ରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ମିଃ ଚୌଧୁରୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ନିଜେ ସେ ହୋଇ ପାରିବେ ।

ପ୍ଲାନ୍ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା । ପ୍ରଥମେ ମିଃ ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ସେମାନେ ବାହାର ଜଗତରୁ ଟାଣି ଅଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ମଦ ଆଉ ନାରୀ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ଧ କରି ରଖିଲେ ସେ, ମିଃ ଚୌଧୁରୀ ପ୍ରକୃତରେ

ଖୁବ୍ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ଏପରି ସବୁ ପଦାର୍ଥ ମିଶେଇ ଦିଆ ହେଉଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ମିଃ ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସ୍ନାୟୁ ଗୁଡ଼ିକ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡୁଥିଲା ଏବଂ ନିଜେ ସେ ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି ହରାଇ ବସୁଥିଲେ । ଠିକ୍ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ସୁଚିତ୍ରାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ତା' ସ୍ଥାନରେ ଏହି ନକଲି ସୁଚିତ୍ରାଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

ସେହିଦିନଠାରୁ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ସୁଚିତ୍ରାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ନାହିଁ । କାରଣ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ତାଙ୍କର କଳୁଷିତ ଚରିତ୍ର ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ସୁଚିତ୍ରାଙ୍କୁ ଏଡ଼େଇ ଚଳୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଏହି ଦୁର୍ବଳତା ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ପାଇଁ ଏକ ଅପୂର୍ବ ସୁଯୋଗ ହୋଇ ଉଠିଥିଲା । ଅମସନ ନୀରବ ରହିଲେ ।

ଆଉ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ ରୀନା ସୋମ୍‌ଙ୍କ ହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର ଧାରଣା କ'ଣ ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଚାରିଲେ ।

ରୀନା ସୋମ୍ ଚଉଧୁରୀ ଏଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀର ଟେଲିଫୋନ୍ ଅପରେଟରର କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଏକ ସମୟରେ ସେ ବୀରଭଦ୍ରଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଥିଲେ । ଯା' ଫଳରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ଅବାଧ ଗତି ଚଉଧୁରୀ ନିବାସ ଯାଏ ରହିଥିଲା । ଶତ୍ରୁପକ୍ଷ ଯେତେବେଳେ ଦେଖିଲେ, ରୀନା ସୋମ୍‌କୁ ବହୁଚେଷ୍ଟା କରି ମଧ୍ୟ ହାତ ମୁଠାକୁ ଆଣି ହେଉନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁ ନିପାତ କରିବାକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କଲେ ।

ସେଦିନ ମୁନ୍‌ଲାଇଟ୍ କ୍ଲବରେ ନକଲି ସୁଚିତ୍ରା ଚଉଧୁରୀ ନିଜ ହାତରେ ରୀନା ସୋମ୍‌ଙ୍କୁ ଖୁନ୍ କଲା । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କର ଧାରଣା କ'ଣ ? ଅମସନ ପଚାରିଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସବୁ ସତ୍ୟ ଯେ, କିନ୍ତୁ ଏହିସବୁ ପରେ କି

ଆପଣ ଅସଲ ଅପରାଧୀର ସନ୍ଧାନ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେ କିଏ ଜାଣନ୍ତି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ସିଂହ ହସି ପଚାରିଲେ ।

କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଘରେ କେବଳ ନୀରବତା ବିରାଜମାନ କଲା ।

ଅମରନାଥ ଆଉ ଗୋଟାଏ ସିଗାରେଟ୍‌ରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ କରି କହିଲେ—ସେ ପୁଣି କିଏ ? ଆପଣ କ'ଣ ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ୍ କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ?

ନା ନା, ନାଇଟିଙ୍ଗେଲ ତ ଆପଣଙ୍କର ସହକାରୀ । ସେ କଥା ମୁଁ ଜାଣି ପାରିଛି ।

ତା' ହେଲେ ?

ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି, ଆପଣଙ୍କ ଆଖିରେ ସେ ଚରଣଟି କେବେ ସନ୍ଦେହ ଉପେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ନାହିଁ । ଅସଲ ଅପରାଧୀଟି ହେଉଛି ବୀରଭଦ୍ରଙ୍କ ଦାଦା ପୁଅ ଭାଇ ହରିହର ଚୌଧୁରୀ ।

ତାଙ୍କୁ ପୁଣି କେଉଁଠୁ ଆପଣ ପାଇଲେ ? ସେ ଚରଣଟି ସହିତ କେବେ ତ ମୋର ସାକ୍ଷାତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ହେଉଛି ମିଃ ଅମରନାଥ, ବହୁଥର ତା' ସହିତ ସାକ୍ଷାତ ହୋଇଛି, ମାତ୍ର ଆପଣ ସେ ଚରଣଟି ଉପରେ ଅଦୌ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଯେଉଁଦିନ ଗ୍ରୀନ୍ ଭିଲାରେ ପାଦ ଦେଲି, ସେହିଦିନ ସଂଗେ ସଂଗେ ମୁଁ ଗୋଟାଏ ଟେଲିଫୋନ୍ ରିସିଭ୍ କଲି । କିନ୍ତୁ ସେଇଟା ମୋର ନ ଥିଲା, କିଏ ଜଣେ କୁମାରଙ୍କୁ ଡାକୁଥିଲା । କୁମାର ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ତିନି ନମ୍ବର ରୁମ୍‌ରେ ରହୁଥିଲା ଏବଂ ଆସିବାର ମାତ୍ର କେତେଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ହୋଟେଲ ଛାଡି ଚାଲି ଯାଇଥିଲା । ସେହି ଟେଲିଫୋନ୍‌ର ସୂତ୍ର ଧରି ମୁଁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ଇଣ୍ଡିଅନ୍ ଷ୍ଟ୍ରିଟ୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କ ଅଡ୍ଡା

ଖୋଜି ପାଇଲି ଏବଂ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦରମ୍ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିଲେ । କୁମାର ବ୍ୟକ୍ତିଟି କିନ୍ତୁ କେଜାଣି କାହିଁକି ସମସ୍ତଙ୍କ ଆଖିରେ ଧୂଳି ପକେଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସେ ବୋଧହୁଏ ଆଉ ଏକ ଘଟଣା । ଏହା ସହିତ ତା'ର କୌଣସି ସଂପର୍କ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେଦିନ କୁମାର ନିକଟକୁ ସେହି ଟେଲିଫୋନ୍‌ଟା ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ଉପକାର କରିଥିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଲକ୍ଷରେ ମୁଁ ସୁନ୍ଦରମ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ଧାରାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ହରିହର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ପାଇଥିଲି ।

ଅଗରୁ କହିଛି ହରିହର ଚଉଧୁରୀ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ଦାଦା ପୁଅ ଭାଇ । ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ପିତା ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ଚଉଧୁରୀ ଏବଂ ହରିହର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ପିତା ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ । ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ଚଉଧୁରୀ ତାଙ୍କ ବଡ଼ଭାଇ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ ଘାତକତା କରି ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜସ୍ୱ କରି ନେଇଥିଲେ । ଯାହାର ଏକମାତ୍ର ମାଲିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ । କିନ୍ତୁ ବଳଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ସାନ ଭାଇକୁ କ୍ଷମା କରି ଦେଇଥିଲେ । ସେ ବହୁ କଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କର ଛଟୋଟି କନ୍ୟାଙ୍କର ବିବାହଦେଇ ଶେଷରେ ଆଖି ବୁଜିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପୁଅ ହରିହର ଚଉଧୁରୀ ପାଇଁ କୌଣସି ସଂସ୍ଥାନ କରି ଯାଇ ନ ଥିଲେ । ହରିହର ଚଉଧୁରୀ ଆଉ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ଦୁଇ ଭାଇ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନରେ କୌଣସି ଦିନ କେହି କାହାକୁ ଦେଖି ନ ଥିଲେ । କାଳକ୍ରମେ ହରିହର ଚଉଧୁରୀ ଏକ ବିତ୍ତଶାଳୀ ପରିବାରରେ ବିବାହ କରି ସେଠାକାର ସମସ୍ତ ସଂପତ୍ତିର ମାଲିକ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ରେସ୍ ଖେଳି, ମଦ ଖାଇ ସର୍ବସ୍ୱାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହିପରି ଅବସ୍ଥାରେ, ସେତେବେଳେ

ସେ ନିଜର ପରିଚୟ ଦେଇ ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀ ଉପରେ ଦାବୀ ଜଣାଇ ଗୋଟିଏ ଓକିଲ୍ ଚିଠି ଦେଇଥିଲେ । ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ସଂଗେ ସଂଗେ ଚିଠିର ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ତା'ର କୌଣସି ଭାଇ ନାହାନ୍ତି କମ୍ପା ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀରୁ କାହାରିକୁ ସେ ଏକ ପଇସା ଭାଗ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୁହନ୍ତି ।

ତା' ପରଠାରୁ ଏହି ନାଟକର ସୂତ୍ରପାତ ହେଲା । ମିଃ ସୁଧବନ ହରିହର ଚଉଧୁରୀଙ୍କର ବୋତଲ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ । ସୁଧବନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ଅର୍ଥ ନଥିଲା । ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି ହେଲା—ଅଧା ଅଧା । ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛାଥିଲା, ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ହତ୍ୟାକରି ହରିହର ଚଉଧୁରୀ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଚଉଧୁରୀ କମ୍ପାନୀର ମାଲିକ ହେବେ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଜାଣି ପାରିଲେ, ବୀରଭଦ୍ର ଚଉଧୁରୀ ସମସ୍ତ ସଂପତ୍ତି ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାଁରେ ଉଇଲ୍ କରି ରଖି ଯାଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ପଦ୍ଧତି ଭିନ୍ନ ମୁଖୀ କଲେ । ଏଇ ହେଲା ଏ ରହସ୍ୟର ସଂକ୍ଷେପ ତତ୍ତ୍ୱ । ଏଥର କହିଲେ, ହରିହର ଚଉଧୁରୀଙ୍କୁ ଅପଣ କେତେଥର କେଉଁଠି ଭେଟିଛନ୍ତି ? ସତ୍ୟବ୍ରତ ମିଃ ହାଲଦାରଙ୍କ ଅଡ଼େ ଚାହିଁ ହସିଲେ ।

ନା, ଏଇଠି ଆମର ହାର୍ ହେଉଛି ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣ ଏଥର କୁହନ୍ତୁ ହରିହର ଚଉଧୁରୀ କେଉଁ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ଅମସନ କହିଲେ ।

ଚଉଧୁରୀ ନିବାସର ମାଲୀକୁ ଆପଣ ଦେଖିଛନ୍ତି ?

ହ୍ୱାଟ୍ ? ମିଃ ଅମସନ ଚେଆରରୁ ଉଠିପଡ଼ିଲେ । ଆଖି ଯୋଡ଼ାକରୁ ତାଙ୍କର ବିସ୍ମୟ ଝରୁଥିଲା ।

ସେଇ ହେଉଛନ୍ତି ହରିହର ଚୌଧୁରୀ । ଇତିପୂର୍ବରୁ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସରେ ଯେଉଁ ମାଳୀଟି ଥିଲା, ହରିହର ସେଇଅକୁ ହାତକରି, ତାକୁ ବହୁ ଅର୍ଥ ଦେଇ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ, ଏବଂ ସେଇ ମାଳୀର ଆତ୍ମୀୟ ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଇ ହରିହର ଚୌଧୁରୀ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସର ମାଳୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ । ତା'ପରେ ତ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ !!

ମିଃ ଥମସନ କିଛି ସମୟ ନୀରବରେ ବସି ରହି ତା'ପରେ କହିଲେ, ଅଚ୍ଛା, ମୋର ଗୋଟାଏ ପ୍ରଶ୍ନ ମିଃ ମହାପାତ୍ର । ଆପଣ ଏତେ ଭିତର କଥା ଜାଣିଲେ କପରି ?

ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁଦିନ ଚୌଧୁରୀ ନିବାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲି, ମାଳୀଟିର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଓ ଚାଲିଚଳନ ଦେଖି ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥିଲା । ତା'ପରେ ପ୍ରତିଥର ସେ ମୋ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଜଗେଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଗତ କାଲି ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲି ଯେ, ମାଳୀଟି ହେଉଛନ୍ତି ହରିହର ଚୌଧୁରୀ । ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ କାଲି ମଦ୍ୟପ ସାଜିବାକୁ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ମୋ ସହକାରୀ ଅଭିମନ୍ୟୁ କୃପାରୁ ମୁଁ ଯୋଗସିଙ୍କ ପୁରୁଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲି ।

ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ସେ କଥା, ହରିହର ଚୌଧୁରୀର ସେ କି ଭକ୍ତି । ଧୀରେ ଧୀରେ ମୁଁ ତାକୁ ମଦ ପିଆଇ ଟୁଆଇ ତା'ର ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ହରଣ କରି ନେଲି, ଯା' ଫଳରେ ମୋ ଆଗରେ ତା' ଜୀବନର ଠିକ ନିଖି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥିଲା । ସତ୍ୟବ୍ରତ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ନୀରବ ରହି ପୁଣି କହିଲେ, ମିଃ ହାଲଦାର ! ଏଥର ଆପଣଙ୍କ ହାତ ସଫେଇ ଦେଖାନ୍ତୁ । ତା' ହେଲେ ବିଚରା ବୀରଭଦ୍ର ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଜୀବନ ରକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ ।

ଲାଲ୍ ସିରିଜ୍ ପଢ଼ନ୍ତୁ

ପ୍ରଥମ ପର୍ବ—
୭ ଖଣ୍ଡ ଯାକ ଗୋଟିଏ ସୂତାରେ ଗୁନ୍ଥା

- ଲାଲ ମହଲ
- ଲାଲ ପରୀ
- ଲାଲ ସଂକେତ
- ଲାଲ ମୁସାଫିର
- ଲାଲ ମାଙ୍କଡସା
- ଲାଲ ଫିତା
- ଲାଲ ମୋହର

ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ବ—
ପ୍ରତିଟି ବହି ସ୍ୱୟଂ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ

- ନୀଳ ବଳୟ
- ରାତ୍ରର କ୍ରନ୍ଦସୀ
- ସେ ତିନିଜଣ
- ଛାୟା କୁହେଳୀ

॥ ମିସ୍ ଅଲକାନନ୍ଦା ॥

॥ ଦୁଇଟି କଳା ଆଖି ॥

ଲାଲ୍ ସିରିଜ୍ ଓଡ଼ିଆ ରହସ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର
ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ।

॥ ନ ପଢ଼ିଥିଲେ ଆଜି ପଢ଼ନ୍ତୁ ॥